

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. kovo 8 d.*

Turinys

I.	Teisinis pagrindas	7
A.	Teisė nuosavų išteklių srityje	7
1.	Sprendimai dėl nuosavų išteklių sistemos	7
2.	Reglamentai dėl nuosavų išteklių teikimo metodų ir procedūros	8
3.	Reglamentas Nr. 608/2014	10
4.	Reglamentas Nr. 1553/89	11
B.	Muitų teisė	11
1.	Bendrijos muitinės kodeksas	11
2.	Sąjungos muitinės kodeksas	15
3.	Taikymo reglamentas	17
4.	Įgyvendinimo reglamentas	18
C.	Teisė PVM srityje	19
II.	Faktinės aplinkybės ir ikiteisminė procedūra	21
A.	Faktinės bylos aplinkybės	21
B.	Ikiteisminė procedūra	28
III.	Procesas Teisingumo Teisme	29
IV.	Dėl ieškinio	30
A.	Dėl priimtinumų	30

* Proceso kalba: anglų.

1. Dėl Jungtinės Karalystės teisės į gynybą pažeidimo per ikiteisminę procedūrą ir vykstant procesui Teisingumo Teisme	30
a) Šalių argumentai	30
b) Teisingumo Teismo vertinimas	31
2. Dėl prieštaravimo, susijusio su Sąjungos teisės PVM srityje pažeidimu, faktinio ir teisinio pagrindimo nepakankamumo, ypač kiek tai susiję su 42 muitine procedūra . . .	34
a) Šalių argumentai	34
b) Teisingumo Teismo vertinimas	34
3. Dėl teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio saugumo, „estoppel“ ir lojalaus bendradarbiavimo principų pažeidimo	35
a) Šalių argumentai	35
b) Teisingumo Teismo vertinimas	36
4. Dėl per procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 258 straipsnį Teisingumo Teismo kompetencijos nagrinėti Komisijos prašymą įpareigoti valstybę narę pateikti tam tikrą nuosavų išteklių sumą nebuvimo	37
a) Šalių argumentai	37
b) Teisingumo Teismo vertinimas	38
5. Dėl ieškinio priešlaikinio pobūdžio ir nepriimtumo, kiek tai susiję su laikotarpiu nuo 2015 m. gegužės 1 d. iki 2017 m. spalio 11 d. imtinai, dėl pranešimų C 18 Breach, susijusių su šiuo laikotarpiu, parengimo	41
a) Šalių argumentai	41
b) Teisingumo Teismo vertinimas	41
B. Dėl esmės	42
1. Dėl įsipareigojimų Sąjungos finansinių interesų apsaugos ir kovos su sukčiavimu srityje, taip pat įsipareigojimų, kylančių iš Sąjungos muitų teisės aktų, neįvykdymo	42
a) Dėl SESV 310 straipsnio 6 dalies ir 325 straipsnio pažeidimo	43
1) Dėl valstybėms narėms pagal SESV 325 straipsnį nustatytų įpareigojimų	43
2) Dėl SESV 325 straipsnyje nustatytų įpareigojimų pažeidimo	45
i) Pirminės pastabos	45
ii) Aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes pagrindinių ypatumų priminimas	45

iii)	Apie tai, kad nuo pažeidimo laikotarpio pradžios Jungtinė Karalystė žinojo pagrindinius aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes ypatumus ir veiksmingas kovos su juo priemones	46
iv)	Dėl muitinio tikrinimo sistemos, kurią per pažeidimo laikotarpį Jungtinė Karalystė taikė siekdama kovoti su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, nesuderinamumo su SESV 325 straipsnio 1 dalimi	48
b)	Dėl Sąjungos muitų teisės aktuose nustatytų įpareigojimų pažeidimo	50
1)	Pirminės pastabos	51
2)	Dėl Bendrijos muitinės kodekso 13 straipsnyje ir Sąjungos muitinės kodekso 46 straipsnyje nustatytų įpareigojimų pažeidimo	52
i)	Šalių argumentai	52
ii)	Teisingumo Teismo vertinimas	53
3)	Dėl Taikymo reglamento 248 straipsnio 1 dalyje ir Įgyvendinimo reglamento 244 straipsnyje nustatytų įpareigojimų pažeidimo	56
4)	Dėl Bendrijos muitinės kodekso 220 straipsnio 1 dalyje ir Sąjungos muitinės kodekso 105 straipsnio 3 dalyje nustatytų įpareigojimų pažeidimo	60
2.	Dėl Sąjungos teisėje nustatytų įpareigojimų pateikti tradicinius nuosavus išteklius, kuriuos sudaro muitai, neįvykdymo	61
a)	Dėl prieštaravimo, susijusio su tuo, kad Jungtinė Karalystė pažeidė pagrindinį įsipareigojimą pateikti tradicinius nuosavus išteklius	62
1)	Dėl Jungtinės Karalystės atsakomybės už Sąjungos tradicinių nuosavų išteklių praradimą konstatavimo nebuvimo principo	62
2)	Dėl Jungtinės Karalystės atsakomybės už Sąjungos prarastus nuosavus išteklius, konstatuotus pranešimuose C 18 Snake	66
b)	Dėl prieštaravimo, susijusio su tuo, kad Jungtinė Karalystė pažeidė įsipareigojimą pateikti nustatytas tradicinių nuosavų išteklių sumas	71
1)	Dėl Jungtinės Karalystės argumento, kad Teisingumo Teismas pirmiausia turi išnagrinėti jos prarastų tradicinių nuosavų išteklių vertinimą	72
2)	Dėl Komisijos prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumų apskaičiavimą pagal OLAF-JRC metodą	74
3)	Dėl Jungtinės Karalystės prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumų apskaičiavimo pagal HMRC metodą	75
4)	Dėl bendrų argumentų prieš OLAF-JRC metodą	75
5)	Dėl prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumos laikotarpiu nuo 2011 m. lapkričio mėn. iki 2014 m. lapkričio mėn.	78

6) Dėl prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumos laikotarpiu nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2017 m. spalio 11 d.	79
i) Dėl OLAF-JRC metodo kritikos, susijusios su tuo, kad dėl jo būtų pervertinta importo, kuris turi būti laikomas įvykdytu nuvertinant prekes, apimtis	79
ii) Dėl OLAF-JRC metodo kritikos, susijusios su tuo, kad dėl jo būtų pervertintas importas, kuris turi būti laikomas įvykdytu nuvertinant prekes	81
7) Dėl pranešimų C 18 Breach poveikio prarastų nuosavų išteklių sumų, kurių Komisija reikalauja už laikotarpį nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2017 m. spalio 11 d. imtinai, vertinimui	84
8) Dėl valiutos keitimo kurso, taikytino apskaičiuojant prarastų nuosavų išteklių sumą	87
9) Išvada	88
3. Dėl įsipareigojimų pagal teisės aktus dėl PVM įsipareigojimų pateikti atitinkamus nuosavus išteklius neįvykdymo	88
a) Šalių argumentai	88
b) Teisingumo Teismo vertinimas	90
4. Dėl ESS 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtinto lojalaus bendradarbiavimo pareigos neįvykdymo	93
a) Šalių argumentai	93
b) Teisingumo Teismo vertinimas	94
Dėl bylinėjimosi išlaidų	97

„Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas – ESS 4 straipsnio 3 dalis – SESV 310 straipsnio 6 dalis ir 325 straipsnis – Nuosavi ištekliai – Muitai – Pridėtinės vertės mokestis (PVM) – Europos Sąjungos finansinių interesų apsauga – Kova su sukčiavimu – Veiksmingumo principas – Valstybių narių įsipareigojimas pateikti Europos Komisijai nuosavus išteklius – Valstybių narių finansinė atsakomybė nuosavų išteklių praradimo atveju – Kinijos kilmės tekstilės prekių ir avalynės importas – Didelės apimties ir sisteminis sukčiavimas – Organizuotas nusikalstamumas – Įsipareigojimų nevykdantys importuotojai – Muitinė vertė – Nuvertinimas – Apmokestinimo PVM bazė – Sisteminio muitinio tikrinimo, pagrįsto rizikos analize ir atliekamo prieš išleidžiant atitinkamas prekes, nebuvimas – Sisteminio garantijų pateikimo nebuvimas – Metodas, naudojamas prarastų tradicinių nuosavų išteklių, susijusių su importu, kuris kelia didelę riziką būti įvykdytas nuvertinant prekes, sumai įvertinti – Statistinis metodas, pagrįstas Sąjungos lygiu nustatytais vidutinėmis kainomis – Leistinumai“

Byloje C-213/19

dėl 2019 m. kovo 7 d. pagal SESV 258 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Komisija, atstovaujama L. Flynn ir F. Clotuche-Duvieusart,

ieškovė,

prieš

Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę, atstovaujamą iš pradžių F. Shibli, S. Brandon Z. Lavery ir S. McCrory, vėliau M. Shibli ir S. McCrory, padedamų QC J. Eadie, I. Rogers ir *barristers* S. Pritchard, T. Sebastian ir R. Hill,

atsakovę,

palaikomą

Belgijos Karalystės, atstovaujamos J.-C. Halleux, P. Cottin ir S. Baeyens,

Estijos Respublikos, atstovaujamos N. Grünberg,

Graikijos Respublikos, atstovaujamos M. Tassopoulou,

Latvijos Respublikos, iš pradžių atstovaujamos K. Pommere, V. Soņeca ir I. Kucina, vėliau K. Pommere,

Portugalijos Respublikos, atstovaujamos P. Barros da Costa, S. Jaulino, L. Inez Fernandes ir P. Rocha,

Slovakijos Respublikos, atstovaujamos B. Ricziová,

įstojusiųjų į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas L. Bay Larsen, kolegijų pirmininkai A. Arabadjiev, A. Prechal (pranešėja), I. Jarukaitis, N. Jääskinen, I. Ziemele ir J. Passer, teisėjai J.-C. Bonichot, T. von Danwitz, M. Safjan, A. Kumin ir N. Wahl,

generalinis advokatas P. Pikamäe,

posėdžio sekretorius A. Gaudissart, kanclerio pavaduotojas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. gruodžio 8 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2021 m. rugsėjo 9 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Europos Komisija prašo Teisingumo Teismo konstatuoti, kad:

- neįtraukusi į apskaitą teisingų muitų sumų ir nepateikusi šiai institucijai teisingų tradicinių nuosavų išteklių ir pridėtinės vertės mokesčiu (PVM) grindžiamų nuosavų išteklių, susijusių su tam tikru Kinijos kilmės tekstilės prekių ir avalynės importu (toliau – atitinkamas importas), sumų Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos sprendimo 2014/335/ES, Euratomas dėl Europos Sąjungos nuosavų išteklių sistemose (OL L 168, 2014, p. 105) 2 ir 8 straipsnius, 2007 m. birželio 7 d. Tarybos sprendimo 2007/436/EB, Euratomas dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 163, 2007, p. 17) 2 ir 8 straipsnius, 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 dėl tradicinių, PVM ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių teikimo metodų ir tvarkos ir dėl priemonių, skirtų grynųjų pinigų poreikiui patenkinti (OL L 168, 2014, p. 39), iš dalies pakeisto 2016 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 2016/804 (OL L 132, 2016, p. 85) (toliau – Reglamentas Nr. 609/2014), 2, 6, 9, 10, 12 ir 13 straipsnius, 2000 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas), Nr. 1150/2000, įgyvendinančio Sprendimą 94/728/EB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 130, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 169), 2, 6, 9, 10, 11 ir 17 straipsnius, 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89 dėl galutinių vienodų nuosavų išteklių, kaupiamų iš pridėtinės vertės mokesčio, surinkimo priemonių (OL L 155, 1989, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 197) 2 straipsnį, 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013, p. 1, toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), 105 straipsnio 3 dalį ir 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92 nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307), iš dalies pakeisto 2005 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir tarybos reglamentu (EB) Nr. 648/2005 (OL L 117, 2005, p. 13) (toliau – Bendrijos muitinės kodeksas), 220 straipsnio 1 dalį,

dėl įsipareigojimų pagal ESS 4 straipsnio 3 dalį, SESV 325 straipsnį ir 310 straipsnio 6 dalį, Sąjungos muitinės kodekso 3 ir 46 straipsnius, Bendrijos muitinės kodekso 13 straipsnį, 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 10 t., p. 3), iš dalies pakeisto 1994 m. gruodžio 19 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 3254/1994 (OL L 346, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 5 t., p. 326) (toliau – Taikymo reglamentas), 248 straipsnio 1 dalį, 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Reglamentas Nr. 952/2013 nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015, p. 558, toliau – Įgyvendinimo reglamentas), 244 straipsnį ir 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1; klaidų ištaisymas OL L 335, 2007, p. 60), iš dalies pakeistos 2009 m. birželio 25 d. Tarybos direktyva 2009/69/EB (OL L 175, 2009, p. 12) (toliau – Direktyva 2006/112), 2 straipsnio 1 dalies b ir d punktus, 83 ir 85–87 straipsnius ir 143 straipsnio 1 dalies d punktą ir 2 dalį nesilaikymo

buvo prarasta atitinkamų tradicinių nuosavų išteklių, kurie turėjo būti pateikti Komisijai (atėmus sutrinkimo išlaidas):

- 496 025 324,30 EUR 2017 m. (iki 2017 m. spalio 11 d. įskaitytinai),

- 646 809 443,80 EUR 2016 m.,
  - 535 290 329,16 EUR 2015 m.,
  - 480 098 912,45 EUR 2014 m.,
  - 325 230 822,55 EUR 2013 m.,
  - 173 404 943,81 EUR 2012 m.,
  - 22 777 312,79 EUR 2011 m.
- neperdavusi jai visos informacijos, būtinos prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumai nustatyti, ir nepateikusi, kaip ji prašė, *Her Majesty's Revenue & Customs* (Jungtinės Karalystės mokesčių ir maitų administratorius, toliau – HMRC) teisės tarnybos nuomonės turinio arba sprendimų, kuriais panaikintos nustatytos skolos muitinei, motyvų, Jungtinė Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal ESS 4 straipsnio 3 dalį ir 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 608/2014, kuriuo nustatomos Europos Sąjungos nuosavų išteklių sistemos įgyvendinimo priemonės (OL L 168, 2014, p. 29), 2 straipsnio 2 dalį ir 3 dalies d punktą.

I. Teisinis pagrindas

A. Teisė nuosavų išteklių srityje

1. Sprendimai dėl nuosavų išteklių sistemos

- 2 Kalbant apie laikotarpį nuo 2011 m. lapkričio mėn. iki 2017 m. spalio 11 d. imtinai (toliau – pažeidimo laikotarpis), dėl kurio šioje byloje Komisija priekaištuoja Jungtinei Karalystei dėl įvairių Sąjungos teisės pažeidimų, paeiliui buvo taikomi du sprendimai dėl Sąjungos nuosavų išteklių sistemos, t. y. Sprendimas 2007/436, o nuo 2014 m. sausio 1 d. – Sprendimas 2014/335.
- 3 Pagal Sprendimo 2014/335 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktus, kurių formuluotė iš esmės sutampa su Sprendimo 2007/436 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktais, į Sąjungos biudžetą įskaitomi nuosavi ištekliai yra ištekliai, gaunami iš „tradicini[ų] nuosav[ų] ištekli[ų], kuriuos sudaro <...> bendrojo maitų tarifo muitai ir kiti muitai, kuriuos Sąjungos institucijos yra nustačiusios arba nustatys prekybai su trečiosiomis valstybėmis“ ir „visų valstybių narių suderintoms PVM apmokestinimo bazėms, nustatytoms pagal Sąjungos taisykles, taikom[o] galiojan[čio] vienod[o] tarif[o]“.
- 4 Šių sprendimų 8 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta, kad bendrojo maitų tarifo maitus, kaip Sąjungos nuosavus išteklius, valstybės narės surenka pagal nacionalines įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, kurios prireikus patikslinamos, kad atitiktų Sąjungos taisyklių reikalavimus, o trečioje pastraipoje numatyta, kad valstybės narės teikia Komisijai minėtų sprendimų 2 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytus išteklius.

2. Reglamentai dėl nuosavų išteklių teikimo metodų ir procedūros

5 Kalbant apie pažeidimo laikotarpį, paėliui buvo taikomi du reglamentai dėl Sąjungos nuosavų išteklių pateikimo, t. y. Reglamentas Nr. 1150/2000, o nuo 2014 m. sausio 1 d. – Reglamentas Nr. 609/2014.

6 Reglamento Nr. 609/2014 2 straipsnio 1 dalyje, kurios turinys iš esmės sutampa su Reglamento Nr. 1150/2000 2 straipsnio 1 dalies turiniu, nurodyta:

„Pagal šį reglamentą Sąjungai priklausančių tradicinių nuosavų išteklių, nurodytų Sprendimo [2014/335] 2 straipsnio 1 dalies a punkte, suma nustatoma iš karto, kai įvykdomos muitinės taisyklėse nustatytos tų sumų įskaitymo į sąskaitas ir skolininko informavimo sąlygos.“

7 Reglamento Nr. 609/2014 6 straipsnio 1 dalyje ir 3 dalies pirmoje ir antroje pastraipose, kurių turinys iš esmės sutampa su Reglamento Nr. 1150/2000 6 straipsnio 1 dalies ir 3 dalies a ir b punktų turiniu, nustatyta:

„1. Nuosavų išteklių sąskaitos atidaromos kiekvienos valstybės narės Ižde arba kiekvienos valstybės narės paskirtoje įstaigoje ir suskirstomos pagal išteklių rūšį.

<...>

3. Pagal 2 straipsnį nustatytos sumos, laikantis šios dalies b punkto reikalavimų, įskaitomos į sąskaitas [paprastai vadinamas „A sąskaitomis“] ne vėliau kaip pirmąją darbo dieną po devynioliktos antrojo mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį buvo nustatyta nuosavų išteklių suma, dienos.

Nustatytos mokėtinos sumos, neįskaitytos į šios dalies a punkte nurodytas sąskaitas dėl to, kad dar nebuvo išieškotos ir kad nebuvo pateikta jokia garantija, per a punkte nurodytą laikotarpį įrašomos į atskiras sąskaitas [paprastai vadinamas „B sąskaitomis“]. Valstybės narės šią tvarką gali taikyti, jeigu nustatytos mokėtinos sumos, už kurias buvo pateikta garantija, buvo užginčytos ir kurios, išsprendus kilusius ginčus, gali būti pakeistos.

<...>“

8 Pirminės redakcijos Reglamento Nr. 609/2014 9 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje, kurios turinys iš esmės sutapo su Reglamento Nr. 1150/2000 9 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos turiniu, buvo nurodyta:

„10 straipsnyje nustatyta tvarka kiekviena valstybė narė nuosavus išteklius sumoka į sąskaitą, Komisijos vardu atidarytą Ižde arba savo paskirtoje įstaigoje.“

9 Nuo 2016 m. spalio 1 d. ši nuostata suformuluota taip:

„10, 10a ir 10b straipsniuose nustatyta tvarka kiekviena valstybė narė nuosavus išteklius įskaito į sąskaitą, Komisijos vardu atidarytą Ižde arba nacionaliniame centriniame banke. Jei taikomos neigiamos palūkanos, kaip nurodyta trečioje pastraipoje, nurašyti sumas nuo tos sąskaitos galima tik Komisijos nurodymu.“

- 10 Pirminės redakcijos Reglamento Nr. 609/2014 12 straipsnio 1 ir 3 dalys, kurių turinys iš esmės sutapo su Reglamento Nr. 1150/2000 11 straipsnio 1 ir 3 dalių turiniu, buvo suformuluotos taip:

„1. Bet kokio vėlavimo įmokėti į 9 straipsnio 1 dalyje minėtą sąskaitą atveju, atitinkama valstybė narė turi mokėti delspinigius.

<...>

3. Jeigu valstybė narė nepriklauso ekonominei ir pinigų sąjungai, norma yra lygi atitinkamo mėnesio pirmą dieną centrinių bankų pagrindinėms refinansavimo operacijoms taikomai normai, padidintai dviem procentiniais punktais, arba, valstybėms narėms, kurioms Centrinio banko norma neprieinama, – valstybės narės pinigų rinkoje atitinkamo mėnesio pirmą dieną taikomai labiausiai analogiškai normai, padidintai dviem procentiniais punktais.

Ta norma padidinama 0,25 procentinio punkto už kiekvieną vėlavimo mėnesį. Padidinta norma taikoma visą vėlavimo laikotarpį.“

- 11 Nuo 2016 m. spalio 1 d. Reglamento Nr. 609/2014 12 straipsnio 5 dalyje, kuria pakeista jo 12 straipsnio 3 dalis, nustatyta:

„Jeigu valstybės narės nepriklauso ekonominei ir pinigų sąjungai, delspinigių norma yra lygi atitinkamo mėnesio pirmą dieną centrinių bankų pagrindinėms refinansavimo operacijoms taikomai normai, arba 0 % (priklausomai nuo to, kuri yra didesnė), padidintai 2,5 procentiniais punktais. Valstybėms narėms, kurioms centrinio banko norma neprieinama, delspinigių norma yra lygi valstybės narės pinigų rinkoje atitinkamo mėnesio pirmą dieną taikomai labiausiai analogiškai normai, arba 0 % (priklausomai nuo to, kuri yra didesnė), padidintai 2,5 procentiniais punktais.

Ta norma padidinama 0,25 procentinio punkto už kiekvieną vėlavimo mėnesį.

Bendras padidinimas pagal pirmą ir antrą pastraipus neviršija 16 procentinių punktų. Padidinta norma taikoma visą vėlavimo laikotarpį.“

- 12 Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnyje „Neatgaunamos sumos“, kurio turinys iš esmės sutampa su Reglamento Nr. 1150/2000 17 straipsnio turiniu, numatyta:

„1. Valstybės narės imasi visų reikiamų priemonių, užtikrinančių sumos, atitinkančios 2 straipsnyje nustatytas Sąjungai priklausančių tradicinių nuosavų išteklių sumas, teikimą Komisijai pagal šį reglamentą.

2. Valstybės narės atleidžiamos nuo pareigos perduoti Komisijos dispozicijon sumas, atitinkančias pagal 2 straipsnį Sąjungai priklausančių tradicinių nuosavų išteklių sumas, kurios tampa neatgautinomis dėl bet kurios iš šių priežasčių:

a) *force majeure* priežasčių;

b) kitų priežasčių, kurių negalima joms priskirti.

Nustatytos Sąjungai priklausančių tradicinių nuosavų išteklių sumos pripažįstamos neatgautinomis kompetentingos administracinės institucijos sprendimu, kuriuo nustatoma, kad jų negalima atgauti.

Nustatytos gautinos sumos laikomos neatgautinomis vėliausiai praėjus penk[er]ių metų laikotarpiui nuo dienos, kai suma buvo nustatyta pagal 2 straipsnį, o administracinės ar teisminės apeliacijos atveju – kai priimamas, pranešamas ar publikuojamas galutinis sprendimas.

<...>

3. Per tris mėnesius nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodyto administracinio sprendimo arba laikantis toje dalyje nurodytų terminų, valstybės narės pateikia Komisijai ataskaitą, nurodydamos informaciją apie tokius atvejus, kai buvo taikoma šio straipsnio 2 dalis, jei nustatytos Sąjungai priklausančių tradicinių nuosavų išteklių sumos viršija 50 000 EUR.

Toje ataskaitoje nurodomi visi faktai, būtini nuodugniam iširti šio straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytas priežastis, kurios sukliudė atitinkamoms valstybėms narėms pateikti atitinkamas sumas ir priemonės, kurių atitinkamu atveju ar atvejais ėmėsi valstybė narė toms sumoms atgauti.

Ši ataskaita rengiama pildant Komisijos nustatytą formą. Šiuo tikslu Komisija priima įgyvendinimo aktus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 16 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.

4. Komisija per šešis mėnesius nuo 3 dalyje nurodytos ataskaitos gavimo pateikia savo pastabas atitinkamai valstybei narei.

Kai Komisija mano esant būtina paprašyti papildomos informacijos, šešių mėnesių terminas prasideda po paprašytos papildomos informacijos gavimo dienos.“

3. Reglamentas Nr. 608/2014

13 Kiek tai susiję su pažeidimo laikotarpio dalimi, prasidėjusia 2014 m. sausio 1 d., Reglamento Nr. 608/2014 2 straipsnyje „Kontrolės ir priežiūros priemonės“ nustatyta:

„<...>

2. Valstybės narės imasi visų priemonių, kurios yra būtinos siekiant užtikrinti, kad Komisijai būtų teikiami Sprendimo [2014/335] 2 straipsnio 1 dalyje nurodyti nuosavi ištekliai.

3. Jeigu kontrolės ir priežiūros priemonės yra susijusios su Sprendimo [2014/335] 2 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytais tradiciniais nuosavais ištekliais:

a) valstybės narės atlieka patikras ir apklausas dėl tų nuosavų išteklių nustatymo ir teikimo;

<...>

c) valstybės narės Komisijos prašymu ją įtraukia į savo atliekamus patikrinimus. Jeigu Komisija dalyvauja atliekant patikrinimą, ji tokiu mastu, koku to reikia taikant šį reglamentą, turi teisę gauti nuosavų išteklių nustatymo ir teikimo patvirtinančius dokumentus ir visus kitus su tais patvirtinančiais dokumentais susijusius atitinkamus dokumentus;

d) Komisija gali pati atlikti patikrinimus vietoje. Atstovai, kuriuos Komisija įgaliojo atlikti tokius patikrinimus, turi teisę gauti dokumentus, kaip išdėstyta c punkte nurodytų patikrinimų atveju. Valstybės narės sudaro sąlygas, kad būtų lengviau atlikti minėtus patikrinimus.

<...>“

4. Reglamentas Nr. 1553/89

14 Reglamento Nr. 1553/89 2 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„PVM lėšų bazė nustatoma pagal apmokestinamus sandorius, nurodytus [1977 m. gegužės 17 d. Tarybos Šeštosios direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas (OL L 145, 1977, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23)] 2 straipsnyje <...>“

15 Šio reglamento 3 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodyta:

„Nepažeidžiant 5 ir 6 straipsnių, PVM lėšų bazė atitinkamiems kalendoriniams metams apskaičiuojama visas grynas valstybės narės per tuos metus iš PVM surinktas pajamas dalijant iš per tuos pat metus taikytos PVM normos.“

B. Muitų teisė

1. Bendrijos muitinės kodeksas

16 Bendrijos muitinės kodeksas taikomas atitinkamam importui, vykdytam per pažeidimo laikotarpį iki 2016 m. gegužės 1 d.

17 Šio kodekso 13 straipsnyje buvo nurodyta:

„1. Muitinė gali, laikydamasi galiojančių nuostatų nustatytų sąlygų, atlikti visų rūšių tikrinimą, kurį, jos nuomone, būtina atlikti norint užtikrinti, kad būtų tinkamai taikomos muitinės veiklos taisyklės ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys prekių, gabenamų tarp Bendrijos muitų teritorijos ir trečiųjų šalių, įvežimo, išvežimo, tranzito, perkėlimo ir galutinio vartojimo tvarką bei Bendrijos prekių statuso neturinčių prekių laikymo tvarką. Muitinis tikrinimas, kuriuo norima užtikrinti tinkamą Bendrijos teisės aktų taikymą, gali būti atliekamas ir trečiojoje šalyje, jei tą numato tarptautinis susitarimas.

2. Muitinis tikrinimas, išskyrus atliekamą pasirinktinio tikrinimo būdu, grindžiamas rizikos analize, atliekama naudojantis automatinio duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis, siekiant nustatyti ir kiekybiškai įvertinti rizikos veiksnius ir sukurti rizikos veiksniams įvertinti būtinas priemones, besiremiančias nacionalinio, Bendrijos ir, jei esama, tarptautinio lygmens kriterijais.

Komiteto procedūra taikoma bendro rizikos valdymo sistemai apibrėžti ir bendriems kriterijams bei prioritetinėms tikrinimo sritims nustatyti.

Valstybės narės, bendradarbiaudamos su Komisija, sukuria kompiuterinę sistemą rizikos valdymui įgyvendinti.

3. Kai tikrinimą atlieka ne muitinė, o kita institucija, toks tikrinimas atliekamas pastarajai institucijai glaudžiai derinant savo veiksmus su muitine ir, jei įmanoma, tuo pačiu metu ir toje pačioje vietoje.

<...>“

18 Minėto kodekso II antraštinėje dalyje yra 3 skyrius „Prekių muitinis įvertinimas“, kurį sudaro 28–36 straipsniai.

19 To paties kodekso 29 straipsnyje buvo nustatyta:

„1. Importuojamų prekių muitine verte laikoma sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Bendrijos muitų teritoriją, prireikus patikslinta vadovaujantis 32 ir 33 straipsniais <...>:

<...>

2. a) Nustatant, ar sandorio vertė priimtina pagal 1 dalį, faktas, kad pirkėjas ir pardavėjas yra tarpusavyje susiję, pats savaime nelaikomas pakankamu pagrindu pripažinti sandorio vertę nepriimtina. Prireikus turi būti įvertinamos su pardavimu susijusios aplinkybės ir nustačius, kad pirkėjo ir pardavėjo tarpusavio ryšys neturėjo įtakos kainai, sandorio vertė turi būti pripažįstama priimtina. <...>

<...>

3. a) Faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina – tai visi pirkėjo įvykdyti ar priklausantys įvykdyti mokėjimai pardavėjui arba pardavėjo naudai už importuotas prekes, įskaitant visus įvykdytus arba priklausančius įvykdyti pirkėjo mokėjimus pardavėjui arba, vykdant pardavėjo išipareigojimus, trečiajam asmeniui, esančius importuotų prekių pardavimo pirkėjui sąlyga. <...>

<...>“

20 Bendrijos muitinės kodekso 30 straipsnyje buvo nurodyta:

„1. Jeigu muitinės vertės neįmanoma nustatyti vadovaujantis 29 straipsniu, ji turi būti nustatoma paeiliui taikant 2 dalies a, b, c ir d punktus iki pirmojo punkto, pagal kurį šią vertę įmanoma nustatyti <...>

2. Muitine verte, nustatyta vadovaujantis šiuo straipsniu, laikoma:

a) tapačių prekių, parduotų eksportui į Bendriją ir eksportuotų tuo pačiu arba maždaug tuo pačiu metu kaip ir prekės, kurių vertė nustatinėjama, sandorio vertė;

b) panašių prekių, parduotų eksportui į Bendriją ir eksportuotų tuo pačiu arba maždaug tuo pačiu metu kaip ir prekės, kurių vertė yra nustatinėjama, sandorio vertė;

c) vertė, nustatyta pagal prekių vieneto kainą, už kurią Bendrijoje su pardavėjais nesusijusiems asmenims parduotas didžiausias bendras importuotų prekių ar tapačių arba panašių importuotų prekių kiekis;

d) apskaičiuotoji vertė <...>

<...>“

21 Šio kodekso 31 straipsnis buvo suformuluotas taip:

„1. Jeigu importuojamų prekių muitinės vertės neįmanoma nustatyti vadovaujantis 29 arba 30 straipsniais, ji nustatoma remiantis duomenimis, kuriuos galima gauti Bendrijoje, ir naudojant priimtinas priemones, atitinkančias principus ir bendrąsias nuostatas, kurie išdėstyti:

– 1994 m. Sutartyje dėl Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VII straipsnio įgyvendinimo [(OL L 336, 1994, p. 103; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 205), pateiktą Pasaulio prekybos organizacijos steigimo sutarties (OL L 336, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 82) 1A priede],

– 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl [muitų] tarifų ir prekybos VII straipsnyje

ir

– šio skyriaus nuostatose.

2. Nustatant prekių muitinę vertę pagal 1 dalį, negalima remtis:

a) Bendrijoje pagamintų prekių pardavimo Bendrijoje kaina;

b) sistema, pagal kurią muitinė pasirenka didesniąją iš dviejų alternatyvių verčių;

c) prekių kaina šalies eksportuotojos vidaus rinkoje;

d) gamybos išlaidomis, išskyrus tapačių arba panašių prekių apskaičiuotąsias vertes, nustatytas vadovaujantis 30 straipsnio 2 dalies d punktu;

e) prekių, eksportuojamų į Bendrijos muitų teritorijai nepriklausančią šalį, kainomis;

f) minimaliomis muitinėmis vertėmis arba
arba

g) sutartinėmis arba fiktyviomis vertėmis.“

22 Šio kodekso 68 straipsnyje buvo nurodyta:

„Muitinė, tikrindama jos priimtas deklaracijas, turi teisę:

- a) patikrinti deklaraciją sudarančius ir kartu su ja pateikiamus dokumentus. Muitinė turi teisę reikalauti, kad deklarantas pateiktų kitus dokumentus, reikalingus deklaracijoje pateiktų duomenų tikslumui patikrinti;
- b) patikrinti prekes ir imti jų pavyzdžių analizei arba detaliai patikrinimui.“

23 To paties kodekso 71 straipsnis buvo suformuluotas taip:

„1. Deklaracijos tikrinimo rezultatais remiamasi taikant nuostatas, reglamentuojančias prekėms įformintos muitinės procedūros atlikimo tvarką.

2. Jeigu deklaracija nebuvo patikrinta, 1 dalyje nurodytos nuostatos taikomos remiantis deklaracijoje pateiktais duomenimis.“

24 Bendrijos muitinės kodekso 217 straipsnio 1 dalyje buvo numatyta:

„Kiekvieną importo maito arba eksporto maito sumą, sudarančią skolą muitinei <...> muitinė apskaičiuoja tuojau pat, kai gauna reikiamus duomenis, ir įregistruoja ją apskaitos registruose arba bet kuriose kitose jiems lygiavertėse duomenų laikmenose (įtraukimas į apskaitą).“

25 Šio kodekso 218 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje buvo nurodyta:

„Jeigu skola muitinei atsiranda priėmus deklaraciją, kuria prekės deklaruotos kuriai nors muitinės procedūrai, išskyrus laikinąjį įvežimą iš dalies neapmokestinant importo maitais, įforminti, arba atlikus bet kurį kitą veiksmą, turintį tokias pat teises pasekmes kaip toks deklaracijos priėmimas, tokią skolą muitinei atitinkanti pinigų suma įtraukiama į apskaitą tuojau pat, kai tik ji apskaičiuojama, bet ne vėliau kaip per 2 dienas nuo prekių išleidimo.“

26 Minėto kodekso 220 straipsnio 1 dalyje buvo nurodyta:

„Jeigu skolą muitinei sudaranti maito suma nebuvo įtraukta į apskaitą vadovaujantis 218 ir 219 straipsniais arba jeigu ji buvo įtraukta į apskaitą nurodžius mažesnę už teisiškai privalomą sumokėti pinigų sumą, išieškotina maito suma arba papildomai išieškotina maito suma turi būti įtraukta į apskaitą per dvi dienas nuo tos dienos, kai muitinė sužinojo apie susidariusią padėtį ir galėjo apskaičiuoti teisiškai privalomą sumokėti pinigų sumą bei nustatyti skolininką (paskesnis įtraukimas į apskaitą). Šis terminas gali būti pratęstas vadovaujantis 219 straipsniu.“

27 To paties kodekso 221 straipsnyje buvo nustatyta:

„1. Įtraukus maito sumą į apskaitą, apie ją taikant atitinkamas procedūras turi būti pranešama skolininkui.

<...>

3. Pranešimas skolininkui nebegali būti pateikiamas pasibaigus trejų metų laikotarpiui nuo skolos muitinei atsiradimo dienos. Šis laikotarpis sustabdomas nuo 243 straipsnyje nustatyto skundo pateikimo dienos per visą laikotarpį, kol jis nagrinėjamas teisme.

4. Jeigu priežastis, dėl kurios atsirado muitinės skola, buvo veiksmas, dėl kurio galėjo būti iškelta baudžiamoji byla, pranešimas apie skolos sumą skolininkui gali būti pateikiamas ir pasibaigus 3 dalyje nurodytam trejų metų laikotarpiui, laikantis galiojančių nuostatų.“

2. Sąjungos muitinės kodeksas

28 Sąjungos muitinės kodeksas taikomas atitinkamam importui, vykdytam per pažeidimo laikotarpį, prasidėjusį 2016 m. gegužės 1 d.

29 Šio kodekso 3 straipsnyje nustatyta:

„Muitinė visų pirma atsako už Sąjungos tarptautinės prekybos priežiūrą, tuo prisidedama prie sąžiningos ir atviros prekybos skatinimo, vidaus rinkos išorės aspektų, bendrosios prekybos politikos ir kitų su prekyba susijusių bendrųjų Sąjungos politikos sričių priemonių įgyvendinimo, taip pat prie visos tiekimo grandinės saugumo užtikrinimo. Muitinė įgyvendina priemones, kuriomis visų pirma siekiama:

- a) apsaugoti Sąjungos ir jos valstybių narių finansinius interesus;
- b) apsaugoti Sąjungą nuo nesąžiningos ir neteisėtos prekybos, kartu remiant teisėtą verslo veiklą;
- c) užtikrinti Sąjungos ir jos gyventojų saugumą bei saugą, taip pat aplinkos apsaugą, prireikus glaudžiai bendradarbiaujant su kitomis valdžios institucijomis; ir
- d) išlaikyti deramą pusiausvyrą tarp muitinio tikrinimo ir teisėtos prekybos palengvinimo.“

30 Minėto kodekso 46 straipsnyje „Rizikos valdymas ir muitinės tikrinimas“ nustatyta:

„1. Muitinė gali atlikti bet kokį muitinį tikrinimą, kuris, jos manymu, yra būtinas.

Atliekant muitinį tikrinimą visų pirma gali būti tikrinamos prekės, imami jų pavyzdžiai, tikrinamas deklaracijoje ar pranešime pateiktos informacijos tikslumas ir išsamumas, taip pat tai, ar egzistuoja dokumentai ir ar jie autentiški, tikslūs ir galiojantys, tikrinami ekonominės veiklos vykdytojų apskaitos ir kiti registrai, apžiūros transporto priemonės, tikrinamas bagažas ir kitos prekės, kurias gabena arba su savimi turi asmenys, atliekami tarnybiniai tyrimai ir kiti panašūs veiksmai.

2. Muitinis tikrinimas, išskyrus atsitiktinės atrankos būdu atliekamus tikrinimus, pirmiausia grindžiamas rizikos analize, kuri atliekama naudojantis elektroninėmis duomenų apdorojimo priemonėmis, siekiant nustatyti ir įvertinti riziką ir parengti priemones jai neutralizuoti, remiantis nacionaliniu, Sąjungos ir, jei yra, tarptautiniu lygiu nustatytais kriterijais.

3. Muitinis tikrinimas atliekamas naudojant bendrą rizikos valdymo schemą, grindžiamą informacijos apie riziką ir rizikos analizės rezultatų mainais tarp muitinės administracijų bei bendrą rizikos kriterijų ir standartų, tikrinimo priemonių ir prioritetinių tikrinimo sričių nustatymu.

Tokia informacija ir kriterijais grindžiamas tikrinimas atliekamas neribojant teisės atlikti kitus tikrinimus <...> pagal 1 dalį arba kitas galiojančias nuostatas.

4. Muitinė taiko rizikos valdymo priemonės siekdama diferencijuoti rizikos lygmenis, susijusius su muitinės tikrinamomis arba prižiūrimomis prekėmis, ir nustatyti, ar tokioms prekėms taikytinas tam tikras muitinis tikrinimas, ir jei taip, kur jis bus atliktas.

Rizikos valdymas apima duomenų ir informacijos rinkimą, rizikos analizę ir vertinimą, veiksmų parinkimą ir taikymą, reguliarią proceso ir jo rezultatų stebėseną bei peržiūrą, grindžiamus tarptautiniais, Sąjungos ir nacionaliniais šaltiniais bei strategijomis.

5. Muitinės vykdo informacijos apie riziką ir rizikos analizės rezultatų mainus tais atvejais, kai:

- a) muitinės vertinimu, rizika yra didelė ir dėl to būtinas muitinis tikrinimas, o jo rezultatai parodo, kad įvyko riziką keliantis įvykis;
- b) tikrinimo rezultatai neparodo, kad įvyko riziką keliantis įvykis, tačiau, atitinkamos muitinės nuomone, kitur Sąjungoje kyla grėsmė, susijusi su didele rizika.

6. Nustatant 3 dalyje nurodytus bendrus rizikos kriterijus ir standartus, tikrinimo priemonės ir prioritetines tikrinimo sritis, atsižvelgiama į visus šiuos elementus:

- a) proporcingumą rizikai;
- b) taikytinų tikrinimo veiksmų skubumą;
- c) galimą poveikį prekybos srautams, atskiroms valstybėms narėms ir tikrinimo ištekliams.

7. 3 dalyje nurodyti bendri rizikos kriterijai ir standartai apima visus šiuos elementus:

- a) rizikos aprašymą;
- b) rizikos veiksnius arba rodiklius, naudotinus atrenkant prekes arba ekonominės veiklos vykdytojus muitiniam tikrinimui;
- c) muitinio tikrinimo, kurį turi atlikti muitinė, pobūdį;
- d) c punkte nurodyto muitinio tikrinimo trukmę.

8. Prioritetinėms tikrinimo sritims priskiriamos tam tikros muitinės procedūros, prekių rūšys, jų gabenimo maršrutai, transporto priemonių rūšys ar ekonominės veiklos vykdytojai, kurių atžvilgiu tam tikrą laikotarpį taikomos aukštesnio lygio rizikos analizės ir muitinio tikrinimo priemonės, nedarančios poveikio kitam tikrinimui, kurį paprastai atlieka muitinė.“

31 To paties kodekso 53 straipsnio „Valiutos konvertavimas“ 1 dalyje nustatyta:

„Kompetentingos valdžios institucijos paskelbia ir (arba) internete nurodo valiutos keitimo kursą, taikytiną, kai ją reikia konvertuoti dėl kurios nors iš toliau nurodytų priežasčių:

<...>

b) prekių tarifiniam klasifikavimui ir importo bei eksporto maito sumoms nustatyti, įskaitant Bendrojo maito tarifo ribinių verčių nustatymą, reikalingi euro santykiai su nacionalinėmis valiutomis.“

32 Sąjungos maitinės kodekso 70 ir 74 straipsniuose numatytos prekių maitinės vertės nustatymo taisyklės, kurių turinys iš esmės sutampa su Bendrijos maitinės kodekso 29–31 straipsniuose numatytų taisyklių turiniu.

33 Minėto kodekso 103 straipsnio „Skolos maitinei senaties terminas“ 1 ir 2 dalyse nurodyta:

„1. Skolininkui apie skolą maitinei nebepranešama praėjus trejiems metams nuo tos dienos, kai atsirado skola maitinei.

2. Jeigu skolos maitinei atsiradimo priežastis buvo veiksmas, dėl kurio tada, kai jis buvo įvykdytas, galėjo būti iškelta baudžiamoji byla, 1 dalyje nustatytas trejų metų laikotarpis pagal nacionalinę teisę pratęsimas mažiausiai iki penkerių, o daugiausia iki 10 metų.“

34 To paties kodekso 105 straipsnio „Maito sumos įtraukimo į apskaitą laikas“ 3 dalyje nurodyta:

„Jeigu skola maitinei atsiranda susiklosčius 1 dalyje nenurodytoms aplinkybėms, mokėtina importo ar eksporto maito suma įtraukiama į apskaitą per 14 dienų nuo tos dienos, kai maitinė galėjo apskaičiuoti atitinkamą importo ar eksporto maito sumą ir priimti sprendimą.“

35 Šio kodekso 191 straipsnyje „Tikrinimo rezultatai“ nurodyta:

„1. Maitinės deklaracijos tikrinimo rezultatais remiamasi taikant nuostatas, reglamentuojančias prekėms įformintos maitinės procedūros atlikimo tvarką.

2. Jeigu maitinės deklaracija nebuvo patikrinta, 1 dalis taikoma remiantis toje deklaracijoje pateiktais duomenimis.

3. Maitinės atlikto tikrinimo rezultatai visoje Sąjungos maitų teritorijoje turi tokią pačią įrodomąją galią.“

3. Taikymo reglamentas

36 Taikymo reglamentas taikomas atitinkamam importui, vykdytam pažeidimo laikotarpiu iki 2016 m. gegužės 1 d.

37 Šio taikymo reglamento 181a straipsnyje nurodyta:

„1. Maitinė neprivalo importuotų prekių maitinės vertės nustatyti remdamasi sandorio vertės metodu, jei vadovaujantis 2 dalyje nustatyta procedūra ji, atsižvelgusi į pagrįstas abejones, nėra įsitikinusi, kad deklaruojamoji vertė, remiantis [Bendrijos maitinės kodekso] 29 straipsniu, atspindi sumokėtą arba mokėtiną bendrą sumą.

2. Jei maitinė turi abejonių, apibrėžtų 1 dalyje, ji gali paprašyti papildomos informacijos pagal 178 straipsnio 4 dalį. Jei maitinė ir toliau abejoja, prieš priimdama galutinį sprendimą, ji privalo pranešti konkrečiam asmeniui raštu, jei taip pageidaujama, apie priežastis, dėl kurių kilo

abejonių, ir suteikti jam galimybes pateikti atsakymą. Galutinis sprendimas ir jį lėmusios priežastys perduodamos konkrečiam asmeniui raštu.“

38 Taikymo reglamento 248 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Priėmus sprendimą išleisti prekes būtina į apskaitos sistemą įtraukti importo muitus, apskaičiuotus pagal deklaracijos duomenis. Jeigu muitinė mano, kad pagal jos atliktų tikrinimų rezultatus bus apskaičiuota didesnė negu pagal deklaracijos duomenis apskaičiuotoji importo muitų suma, ji reikalauja pateikti garantiją, kurios pakaktų skirtumui tarp pinigų sumos, apskaičiuotos pagal deklaracijos duomenis, ir galutinės mokėtinos pinigų sumos sumokėjimui užtikrinti. Tačiau deklarantas turi teisę reikalauti, kad vietoj tokios garantijos pateikimo į apskaitos sistemą iš karto būtų įtraukta galutinė muitų suma, kuria prekės gali būti apmokestintos.“

4. Įgyvendinimo reglamentas

39 Įgyvendinimo reglamentas taikomas atitinkamam importui, vykdytam per pažeidimo laikotarpio dalį nuo 2016 m. gegužės 1 d.

40 Šio įgyvendinimo reglamento 48 straipsnio „Nuostatos dėl tarifinio valiutos keitimo kurso“ 1 dalyje numatyta:

„Kai to reikalaujama pagal [Sąjungos muitinės kodekso] 53 straipsnio 1 dalies b punktą, euro vertė nustatoma kartą per mėnesį.

Taikomas paskutinis iki priešpaskutinės mėnesio dienos Europos Centrinio Banko [(ECB)] nustatytas valiutos keitimo kursas; jis taikomas visą kitą mėnesį.

Tačiau, jeigu mėnesio pradžioje taikytinas kursas skiriasi daugiau negu 5 % nuo kurso, kurį [ECB] nustatė iki to paties mėnesio 15 dienos, pastarasis kursas taikomas nuo to mėnesio 15 dienos iki jo pabaigos.“

41 Minėto įgyvendinimo reglamento 140 straipsnyje „Deklaruotos sandorio vertės nepripažinimas“ nustatyta:

„1. Jei muitinė turi pagrįstų abejonių dėl to, ar deklaruota sandorio vertė atspindi visą sumokėtą arba mokėtiną sumą, kaip nurodyta [Sąjungos muitinės kodekso] 70 straipsnio 1 dalyje, ji gali paprašyti, kad deklarantas pateiktų papildomos informacijos.

2. Jei abejonių nepavyksta išsklaidyti, muitinė gali nuspręsti, kad prekių vertė negali būti nustatoma pagal [Sąjungos muitinės kodekso] 70 straipsnio 1 dalį.“

42 To paties įgyvendinimo reglamento 144 straipsnyje „Alternatyvus metodas“ nustatyta:

„1. Tuomet, kai muitinė vertė nustatoma pagal [Sąjungos muitinės kodekso] 74 straipsnio 3 dalį, [Sąjungos muitinės kodekso] 70 straipsnyje ir 74 straipsnio 2 dalyje numatyti metodai gali būti taikomi laikantis pagrįstai lankstaus požiūrio. Taip nustatyta vertė turi būti kiek įmanoma pagrįsta anksčiau apskaičiuotomis muitinėmis vertėmis.

2. Jei pagal šio straipsnio 1 dalį muitinės vertės negalima nustatyti, taikomi kiti tinkami metodai. Šiuo atveju nustatant muitinę vertę negalima remtis nė vienu iš šių elementų:

- a) Sąjungos muitų teritorijoje pagamintų prekių pardavimo kaina Sąjungos muitų teritorijoje;
- b) sistema, pagal kurią muitiniam įvertinimui naudojama didesnė iš dviejų alternatyvių verčių;
- c) prekių kaina eksportuojančios šalies vidaus rinkoje;
- d) gamybos išlaidomis, išskyrus tapačių arba panašių prekių apskaičiuotąsias vertes, nustatytas vadovaujantis Kodekso 74 straipsnio 2 dalies d punktu;
- e) eksporto į trečiąją šalį kainomis;
- f) minimaliomis muitinėmis vertėmis;
- g) sutartinėmis arba fiktyviomis vertėmis.“

43 Taikymo reglamento 244 straipsnyje „Garantijos pateikimas“, kuriuo siekiama įgyvendinti Sąjungos muitinės kodekso 191 straipsnį, numatyta:

„Jei muitinė mano, kad, patikrinus muitinės deklaraciją, mokėtina importo ar eksporto maito arba kitų privalomųjų mokėjimų suma gali viršyti sumą, apskaičiuotą pagal muitinės deklaracijos duomenis, prekės išleidžiamos tik pateikus garantiją, kurios pakaktų sumos, apskaičiuotos pagal muitinės deklaracijos duomenis, ir sumos, kurią galiausiai gali tekti sumokėti, skirtumui padengti.

Tačiau, užuot pateikęs tokią garantiją, deklarantas gali prašyti, kad būtų iš karto pranešta apie skolą muitinei, kurią galiausiai gali būti privaloma sumokėti už prekes.“

C. Teisė PVM srityje

44 Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„PVM objektas yra šie sandoriai:

<...>

- b) prekių įsigijimas už atlygį Bendrijos viduje, kai jas valstybės narės teritorijoje įsigyja:
  - i) apmokestinamasis asmuo, veikiantis kaip toks, arba neapmokestinamasis juridinis asmuo, kai pardavėjas yra apmokestinamasis asmuo, veikiantis kaip toks <...>;

<...>

<...>

- d) prekių importas.“

45 Šios direktyvos 83 straipsnyje nurodyta:

„Įsigyjant prekes Bendrijos viduje, apmokestinamoji vertė nustatoma atsižvelgiant į tuos pačius veiksnius, kurie pagal 2 skyriaus nuostatas naudojami nustatant tų pačių prekių tiekimo atitinkamos valstybės narės teritorijoje apmokestinamąją vertę. Vykdam sandorius, kurie laikomi prekių įsigijimu Bendrijos viduje pagal 21 ir 22 straipsnius, apmokestinamoje vertė yra šių ar panašių prekių pirkimo kaina arba, nesant pirkimo kainos, tiekimo metu nustatyta savikaina.“

46 Minėtos direktyvos 85 straipsnyje numatyta:

„Importuojant prekes, apmokestinamoji vertė yra muitinės vertė, nustatyta pagal galiojančias Bendrijos nuostatas.“

47 Direktyvos 2006/112 86 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Apmokestinamoji vertė apima, jei dar jie nebuvo apimti:

- a) mokesčius, muitus ir rinkliavas, kuriuos reikia mokėti už importo valstybės narės ribų, ir taip pat kuriuos reikia mokėti importuojant prekes, išskyrus privalomą sumokėti PVM;
- b) atsitiktines išlaidas, pavyzdžiui, komisinių mokesčių, pakavimo, transporto ir draudimo išlaidas, atsiradusias iki pirmosios paskirties vietos importo valstybės narės teritorijoje, taip pat atsitiktines išlaidas, atsiradusias gabenant į kitą paskirties vietą Bendrijoje, jei pastaroji yra žinoma apmokestinimo momentu.“

48 Šios direktyvos 87 straipsnyje numatyta:

„Apmokestinamoji vertė neapima:

- a) kainos sumažinimo taikant nuolaidą už išankstinį apmokėjimą;
- b) importo metu prekes įsigyjančiam asmeniui suteiktų ir jo įgytų įvairių kainų nuolaidų.“

49 Minėtos direktyvos 138 straipsnyje nurodyta:

„1. Valstybės narės neapmokestina prekių tiekimo, kai tas prekes pardavėjas ar prekes įsigyjantis asmuo išsiunčia ar išgabena į paskirties vietą, esančią Bendrijoje, bet ne jos atitinkamoje teritorijoje, kitam apmokestinamajam asmeniui ar neapmokestinamajam juridiniam asmeniui, veikiančiam kaip toks, į kitą valstybę narę nei ta, kurioje pradėtas prekių siuntimas ar gabenimas, arba kai tai atliekama pardavėjo ar prekes įsigyjančio asmens vardu.“

2. Be 1 dalyje nurodyto prekių tiekimo[,] valstybės narės neapmokestina šių sandorių:

<...>

- c) prekių tiekimo, kai prekės pervežamos į kitą valstybę narę ir šis tiekimas būtų neapmokestinamas PVM pagal 1 dalį bei a ir b punktus, jei prekės būtų tiekiamos kito apmokestinamojo asmens vardu.“

50 Tos pačios direktyvos 143 straipsnyje numatyta:

„1. Sandoriai, kurių valstybės narės neapmokestina PVM:

<...>

d) prekių importas iš trečiosios teritorijos ar trečiosios šalies išsiųstos ar išgabentos prekės importuojamos į kitą valstybę narę nei ta, kurioje užbaigiamas prekių siuntimas ar gabenimas, kai tokias prekes tiekiančio importuotojo, kuriam pagal 201 straipsnį tenka ar pripažįstama tenkanti prievolė sumokėti PVM, vykdomas prekių tiekimas neapmokestinamas PVM pagal 138 straipsnį;

2. PVM neapmokestinama pagal 1 dalies d punktą tais atvejais, kai importavus prekes jos tiekiamos neapmokestinant PVM pagal 138 straipsnio 1 dalį ir 2 dalies c punktą, tik jei importo metu importuotojas importo valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikė bent šią informaciją:

a) importo valstybėje narėje suteiktą savo PVM mokėtojo kodą arba importo valstybėje narėje suteiktą savo fiskalinio agento, kuriam tenka prievolė mokėti PVM, PVM mokėtojo kodą;

b) prekes įsigyančio asmens, kuriam prekės tiekiamos laikantis 138 straipsnio 1 dalies, PVM mokėtojo kodą, suteiktą kitoje valstybėje narėje, arba savo PVM mokėtojo kodą, suteiktą valstybėje narėje, kurioje baigiasi prekių siuntimas arba gabenimas, kai prekės yra perduodamos laikantis 138 straipsnio 2 dalies c punkto;

c) įrodymą, kad importuojamos prekės yra skirtos išgabenti arba išsiųsti iš importo valstybės narės į kitą valstybę narę.

Vis dėlto valstybės narės gali numatyti, kad c punkte minėtas įrodymas kompetentingoms institucijoms būtų pateikiamas tik gavus prašymą.“

II. Faktinės aplinkybės ir ikiteisminė procedūra

A. Faktinės bylos aplinkybės

51 Nuo 2005 m. sausio 1 d. Europos Sąjunga panaikino visas kvotas, taikytinas Pasaulio prekybos organizacijai (PPO) priklausančių šalių, įskaitant Kiniją, kilmės tekstilės ir aprangos prekių importui.

52 2007 m. balandžio 20 d. Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) išsiuntė valstybėms narėms savitarpio pagalbos pranešimą 2007/015, siekdama pranešti apie iš Kinijos importuotų tekstilės prekių ir avalynės didelio nuvertinimo riziką; daugeliu atvejų tai atlikdavo vadinamosios „priedangos įmonės“ (angl. *shell companies*), kurios buvo įregistruotos dėl vienintelio tikslo – suteikti teisėtumo įvaizdį sukčiavimo operacijai, ir kurias patikrinus dažnai paaiškėdavo, kad jos neturi buveinės adresu, kuris būdavo nurodytas muitinės tarnyboms. OLAF pažymėjo, kad daugeliu tirtų atvejų deklaruota vertė buvo mažesnė nei 0,50 Jungtinių valstijų dolerio (USD) už kilogramą (kg) arba net mažesnė nei 0,10 USD už kilogramą. Atsižvelgdama į šį sukčiavimo mechanizmą (toliau – aptariamas sukčiavimas nuvertinant prekes) OLAF paragino visas valstybes nares stebėti tekstilės prekių ir avalynės importą, be kita ko, iš Kinijos, kad būtų

nustatyti galimi importo nuvertinant prekes požymiai, atlikti tinkamą muitinį tikrinimą išmuitinant šias prekes, kad būtų galima patikrinti deklaruotas jų vertes ir užtikrinti, kad jos atitinka realią rinkos vertę, bei imtis tinkamų apsaugos priemonių, jeigu kyla įtarimas dėl dirbtinai mažų sąskaitose faktūrose nurodytų kainų.

- 53 Šiuo tikslu remdamasi Komisijos Jungtinio tyrimų centro (JRC) atliktais mokslo tyrimais OLAF sukūrė Sąjungos lygio duomenimis grindžiamą rizikos vertinimo priemonę (toliau – OLAF-JRC metodas).
- 54 Pagal šį metodą visų pirma apskaičiuojama „pataisyta vidutinė kaina“ (angl. *cleaned average price* arba CAP) (toliau – PVK), taip pat vadinama „teisinga kaina“ (angl. *fair price* arba *fair value*), kiekvienam iš aštuonių skaitmenų sudarytam Kombinuotosios nomenklatūros, esančios 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382), iš dalies pakeisto 2016 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2016/1821 (OL L 294, 2016, p. 1) (toliau – KN), I priede, kodui, kuris susijęs su šios nomenklatūros 61–64 skyriais (toliau – atitinkamos prekės).
- 55 PVK apskaičiuojama remiantis atitinkamų prekių importo iš Kinijos mėnesio kainomis, paimtomis iš *Comext* (Eurostato tvarkoma tarptautinės prekybos išsamios statistikos duomenų bazė už 48 mėnesių laikotarpį). Šios kainos išreiškia kiekvieno iš 495 atitinkamų prekių, kurios žymimos iš aštuonių skaitmenų sudarytais KN kodais, kilogramo vertę (kartu nurodoma kilmės šalis ir paskirties šalis Sąjungoje).
- 56 Be to, vidurkis visoje Sąjungoje apskaičiuojamas remiantis aritmetiniu, t. y. nesvertiniu, PVK visose valstybėse narėse vidurkiu. Siekiant apskaičiuoti šį aritmetinį vidurkį, neatsižvelgiama į kraštutines vertes (angl. *outliers*), t. y. pernelyg didelės arba pernelyg mažos vertės, todėl vidutinė kaina vadinama „pataisyta“ arba „išvalyta“ (angl. *cleaned*).
- 57 Galiausiai apskaičiuojama vertė, atitinkanti 50 % PVK, kuri yra „priimtina minimali kaina“ (angl. *lowest acceptable price* arba LAP) (toliau – PMK). PMK, taip pat išreikšta kaina už kilogramą, naudojama kaip rizikos profilis arba riba, leidžianti valstybių narių muitinei nustatyti ypač žemas vertes, deklaruotas importuojant, taigi, ir importą, keliantį didelę riziką, kad jis įvykdytas nuvertinant prekes.
- 58 2009 m. sausio 23 d. OLAF atsiųstas savitarpio pagalbos pranešimas 2009/001 buvo susijęs su operacija *Argus*, t. y. šešių mėnesių operacija, kurią vykdydama OLAF ėmėsi stebėti prekybą atitinkamomis prekėmis iš įvairių trečiųjų šalių, daugiausia iš Azijos, ir kiekvieną mėnesį pateikti valstybėms narėms ankstesnio mėnesio importo, kurį ji nustatė kaip rizikingą dėl muitinės vertės, sąrašą. Šiuo savitarpio pagalbos pranešimu OLAF valstybių narių paprašė per keturias savaites pranešti jai apie rizikos profilių nustatymą, identifikuoti importą, keliantį didelę importo nuvertinant prekes riziką, ir atlikti patikrinimus prieš išmuitinant atitinkamas prekes remiantis šiais pranešimais.
- 59 2011 m. vykdant prioritetinio patikrinimo operaciją *Discount* (toliau – AKR *Discount*), koordinuojamą Komisijos Mokesčių ir muitų sąjungos generalinio direktorato, kurioje dalyvavo visos valstybės narės, buvo taikytos PMK, apskaičiuotos pagal OLAF-JRC metodą kaip rizikos profilis pagal šiai operacijai parengtose gairėse pateiktas rekomendacijas, siekiant nustatyti ir

kontroliuoti atitinkamas iš Kinijos importuojamas prekes, kurių muitinė vertė buvo labai maža, ir dėl to šis importas buvo įtartinas. Jungtinė Karalystė dalyvavo šioje operacijoje, tačiau netaikė tokio rizikos profilio.

- 60 2014 m. OLAF koordinavo bendrą muitinės operaciją *Snake* (toliau – *ODC Snake*), kurios vykdomoji dalis vyko nuo tų metų vasario 17 d. iki kovo 17 d. ir kurioje dalyvavo visos valstybės narės ir Kinijos muitinė. Kinijos muitinės dalyvavimas buvo grindžiamas siekiu gauti eksporto deklaracijas, kurios leistų patikrinti importuojant į Sąjungą deklaruotą atitinkamų prekių muitinę vertę. *ODC Snake* galutinėje ataskaitoje valstybių narių buvo prašoma toliau naudoti rizikos profilius, grindžiamus per šią operaciją taikytomis PMK.
- 61 Atlikusios patikrinimus per šią operaciją, Jungtinės Karalystės tarnybos, remdamosi šiais rizikos profiliais, konstatavo, kad 24 ūkio subjektams už jų importą trejus metus nuo 2011 m. lapkričio mėn. iki 2014 m. lapkričio mėn. turėjo būti taikomi papildomi muitai.
- 62 Nuo 2014 m. lapkričio mėn. iki 2015 m. vasario mėn. Jungtinės Karalystės tarnybos pateikė atitinkamus pranešimus dėl mokėjimo ūkio subjektams, susijusiems su 24 nurodymais dėl išieškojimo *a posteriori*, vadinamais „pranešimai C 18“ (toliau – pranešimai *C 18 Snake*). Vis dėlto nuo 2015 m. birželio mėn. iki lapkričio mėn. šios tarnybos panaikino šiuos pranešimus.
- 63 2015 m. sausio 16 d. OLAF pradėjo tyrimą konkrečiai dėl kai kurių valstybių narių, įskaitant Jungtinę Karalystę, ir jis apėmė laikotarpį nuo 2013 m. pradžios.
- 64 Be to, 2013–2016 m. HMRC ir Jungtinės Karalystės pasienio pajėgos vykdė operaciją *Badminton*. Po minėtos operacijos, kuri iš esmės buvo susijusi su sukčiavimu PVM, buvo pradėtas baudžiamasis tyrimas dėl keturių didelių ūkio subjektų, importuojančių iš Kinijos tekstilės prekes pagal muitinės procedūrą, kuri Sąjungos muitinės procedūrų sąrašė pažymėta kodu 42 (remiantis ja muitai sumokami importuojant, o PVM turi būti sumokėtas vėliau paskirties valstybėje narėje) (toliau – 42 muitinės procedūra).
- 65 Nuo 2015 m. vasario mėn. iki 2016 m. liepos mėn. Jungtinė Karalystė dalyvavo keliuose OLAF organizuotuose susitikimuose, skirtuose aptariamam sukčiavimui nuvertinant prekes.
- 66 2015 m. vasario 19 ir 20 d. OLAF surengė pirmą dvišalį susitikimą su HMRC, kad aptartų tolesnius veiksmus dėl *ODC Snake* ir PVK, kaip muitinio nuvertinimo rizikos rodiklių, naudojimą.
- 67 Tame pirmame susitikime OLAF pažymėjo, kad importo, kuris galėjo būti nuvertintas sukčiaujant, apimtis nesumažėjo ir kad pagal statistinius duomenis Jungtinė Karalystė pritraukė prekybos atitinkamomis prekėmis sukčiaujant srautus dėl priemonių, kurių ėmėsi kitos valstybės narės kovai su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes. Savo ruožtu HMRC nurodė, kad planuoja išsiųsti nurodymus dėl išvengto PVM ir muitų išieškojimo iš įmonių, nustatytų per *ODC Snake* ir jai pačiai atlikus tyrimus; iš viso buvo nesumokėta daugiau nei 800 mln. svarų sterlingų (GBP) (apie 939 760 000 EUR).
- 68 Per 2015 m. vasario 25 ir 26 d. *ad hoc* susitikimą dėl aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes, kurį suorganizavo OLAF ir kuriame dalyvavo valstybių narių tarnybos, Jungtinė Karalystė pakartojo savo ketinimą išieškoti šias sumas. Per šį susitikimą OLAF, paaiškinusi, kad rizikos profiliuose panaudojus nacionalinius vidurkius nebuvo galima nustatyti akivaizdžių per mažos vertės atvejų, „labai rekomendavo“ valstybėms narėms naudoti tinkamus rizikos profilius galimai per mažos vertės importui nustatyti, reikalauti pateikti importo, kuris šiuo aspektu buvo

pripažintas įtartinu, garantijas ir pradėti tyrimus siekiant nustatyti faktinę atitinkamų prekių muitinę vertę. OLAF taip pat pabrėžė, kad nors PMK yra svarbus rizikos rodiklis, jos turi būti taikomos laikantis Sąjungos muitinės vertės nustatymo taisyklių. Ji taip pat apibūdino galimus Sąjungos prarastus tradicinius nuosavus išteklius dėl importo, kuris gali būti įvykdytas nuvertinant prekes, be kita ko, atitinkamo importo. Dėl Jungtinės Karalystės ji nurodė, kad nuo 2013 m. gegužės mėn. iki 2015 m. kovo mėn. potencialiai buvo prarasta 589 676 121 EUR tradicinių nuosavų išteklių dėl apie vieno su puse milijardo kilogramų atitinkamų prekių.

- 69 2015 m. birželio 16 d. OLAF išsiuntė savitarpio pagalbos pranešimą 2015/013, jame paprašė valstybių narių imtis visų apsaugos priemonių, būtinų Sąjungos finansiniams interesams apsaugoti nuo aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes. Šiame pranešime OLAF pakartojo 2015 m. vasario 25 ir 26 d. *ad hoc* susitikimo išvadas.
- 70 2015 m. gegužės mėn. Jungtinės Karalystės tarnybos pradėjo operaciją *Breach*, t. y. pirmą operaciją šios valstybės teritorijoje, kuria konkrečiai siekta kovoti su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes (toliau – operacija *Breach*).
- 71 Jungtinės Karalystės teigimu, panaikinus 24 pranešimus *C 18 Snake*, vienas iš šios operacijos tikslų buvo nustatyti per *ODC Snake* aptikto importo nuvertinant prekes muitinę vertę ir pareikalauti taip nuslėptų atitinkamų tradicinių nuosavų išteklių.
- 72 Per šią operaciją buvo atliekami, be kita ko, išankstiniai patikrinimai ir apsilankymai *a posteriori*, susiję su įtartinu importu, dokumentų analizė, auditas ir patikros, atitinkamų prekių pardavimų komercinio pobūdžio tikrinimas ir importuotojo, muitinio tranzito ir kitų įmonių tarpusavio ryšių tikrinimas, taip pat importuotojų informavimas siekiant nustatyti sukčiavimu laikytiną veiklą. Be to, buvo atlikti trisdešimt išankstinių patikrinimų, kiek tai susiję su trylika siuntų, kurios buvo fiziškai tikrinamos imant mėginius. Vykdamas tą pačią operaciją buvo priimti keli nurodymai dėl muitų išieškojimo *a posteriori* (toliau – pranešimai *C 18 Breach*).
- 73 2015 m. liepos 28 d. OLAF surengė antrą dvišalį susitikimą su HMRC, per kurį ši, be kita ko, nurodė, kad tęsė daugiau kaip 800 mln. GBP muitų išieškojimo procedūrą, prireikus teisiniu būdu, ir kad vykdamas operaciją *Breach* sudarė daugiasritę veiksmų grupę, kad būtų išnagrinėta su prekyba sukčiaujant susijusių importuotojų situacija. Vis dėlto, kaip teigia HMRC, PVK grindžiamų rizikos rodiklių naudojimas yra „neproduktyvus ir neproporcingas“, atsižvelgiant į atitinkamo importo apimtį. OLAF nurodė, kad šių rodiklių įgyvendinimas kai kuriose valstybėse narėse lėmė tai, kad sukčiavimo apimtis labai sumažėjo, net jeigu jis buvo perkeltas į kitas valstybes nares, ypač Jungtinę Karalystę.
- 74 2016 m. vasario 3 d. OLAF surengė trečią dvišalį susitikimą su HMRC. Ši pareiškė, kad Jungtinė Karalystė kontroliavo šešiolika įmonių, identifiкуotų per *ODC Snake*. OLAF ir vėl rekomendavo HMRC naudoti Sąjungos lygio rizikos rodiklius, grindžiamus PMK. Ji pabrėžė, kad atitinkamas importas, kuris buvo laikomas įvykdytu nuvertinant prekes ir dėl kurio buvo prarasta daug muitų, sudarė didelę procentinę dalį.
- 75 2016 m. kovo 22 ir 23 d. OLAF surengė ketvirtą dvišalį susitikimą su HMRC. Ji dar kartą pakartojo, kad importui tikslinga taikyti Sąjungos lygio rizikos rodiklius kaip prevencinę priemonę, ir pasiūlė Jungtinės Karalystės institucijoms praktinių būdų laipsniškai juos įgyvendinti. OLAF pakartojo savo poziciją dėl situacijos, kuri rodė, kad Jungtinėje Karalystėje prarandama vis daugiau nuosavų tradicinių išteklių, daugiausia todėl, kad nesąžiningai naudojamosi 42 muitinės procedūra.

- 76 Per 2016 m. liepos mėn. vykusį susitikimą OLAF pateikė ataskaitą, joje buvo nurodyta, kad Jungtinėje Karalystėje prarasta dar daugiau tradicinių nuosavų išteklių.
- 77 Per susitikimą, kuris įvyko rugsėjo 18 ir 19 d., Prancūzijos institucijos pristatė operacijos *Octopus*, t. y. operacijos, kurią šios institucijos atliko dalyvaujant kitoms dešimčiai valstybių narių, įskaitant Jungtinę Karalystę, ir su OLAF parama, rezultatus.
- 78 Iš šios operacijos galutinės ataskaitos matyti, kad būtent organizuoti nusikalstami tinklai pradėjo aptariamą sukčiavimą nuvertinant prekes. Atitinkamose muitinės deklaracijose deklaruotas gavėjas beveik visada buvo vadinamoji įmonė „feniksas“. Dėl daugumos Kalė (Prancūzija) pagal iš anksto nustatytus kriterijus patikrintų prekių buvo nurodyta mažesnė muitinė vertė, sukčiaujant deklaruota Jungtinėje Karalystėje pagal 42 muitinės procedūrą.
- 79 2016 m. spalio mėn. Jungtinės Karalystės institucijos pradėjo eksperimentinę operaciją *Samurai*, susijusią su dviejų ūkio subjektų, nutraukusių veiklą iš karto po to, kai HMRC užginčijo jų muitinės deklaracijas, importu.
- 80 2017 m. kovo 1 d. OLAF baigė tyrimą dėl aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes Jungtinėje Karalystėje įgyvendinimo ir paskelbė ataskaitą (toliau – OLAF ataskaita), iš kurios matyti, kad importuodami importuotojai Jungtinėje Karalystėje išvengė didelių muitų sumų, nes pateikė suklastotas ir fiktyvias sąskaitas faktūras, taip pat neteisingas muitinės deklaracijas.
- 81 Šioje ataskaitoje OLAF atskleidė labai padidėjusį aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes Jungtinėje Karalystėje 2013–2016 m. laikotarpiu mastą. Šis padidėjimas sutapo su tuo, kad pagal OLAF rekomendacijas kitos valstybės narės įgyvendino rizikos profilius, grindžiamus PMK paremta rizikos vertinimo priemone.
- 82 Remiantis šia ataskaita, minėtu laikotarpiu importas sukčiaujant į Jungtinę Karalystę labai išaugo dėl netinkamų šios valstybės muitinės tarnybų atliktų tikrinimų. Toje pačioje ataskaitoje OLAF pažymi, kad 2016 m. daugiau nei 50 % atitinkamų prekių, importuotų į Jungtinę Karalystę iš Kinijos, deklaruoti mažesne nei PMK ir apie 80 % visų Sąjungos tradicinių nuosavų išteklių buvo prarasta dėl aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes Jungtinėje Karalystėje.
- 83 Be to, toje pačioje ataskaitoje OLAF nurodė, kad taip sukčiauti pradėjo visoje Sąjungos teritorijoje veikiantys nusikalstami tinklai. Dauguma atitinkamo importo į Jungtinę Karalystę atvejų (didžioji dalis įvykdyti piktnaudžiaujant 42 muitinės procedūra) buvo susiję su prekėmis, skirtomis neteisėtai ir slaptai prekybai kitų valstybių narių teritorijoje. OLAF savo ataskaitoje nurodė, kad sukčiavimas PVM buvo didelės apimties ir atitinkamų prekių galutinės paskirties valstybių narių teritorijoje, be kita ko, Vokietijoje, Ispanijoje, Prancūzijoje ir Italijoje.
- 84 Iš OLAF ataskaitos matyti, kad 2016 m. 87 % atitinkamų mažos vertės prekių į Jungtinę Karalystę buvo importuotos taikant 42 muitinės procedūrą, nors tais metais ši procedūra naudota tik 15 % visų valstybių narių teritorijoje registruotų aptariamų prekių iš Kinijos importo atvejų. Kaip nurodo OLAF, šis atotrūkis patvirtino su kitomis valstybėmis narėmis susijusių sukčiavimo operacijų perkėlimą į Jungtinę Karalystę.
- 85 Šioje ataskaitoje teigiama, kad, priešingai, nei rekomendavo OLAF, Jungtinė Karalystė netaikė rizikos profilių, grindžiamų PMK, ir neatliko tinkamo importo muitinio tikrinimo, išskyrus vieno mėnesio laikotarpį per *ODC Snake*, t. y. 2014 m. vasario 17 d.–kovo 17 d.

- 86 Kaip teigiama minėtoje ataskaitoje, Jungtinė Karalystė, neatlikusi tinkamo muitinio tikrinimo, išleido į laisvą apyvartą atitinkamas prekes iš Kinijos, kurios buvo aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes objektas, todėl didžioji dalis mokėtinų muitų nebuvo nei surinkti, nei pateikti Komisijai.
- 87 Savo ataskaitoje OLAF apskaičiavo dėl to prarastas tradicinių nuosavų išteklių sumas 2013–2016 m. laikotarpiu. Ji nustatė bendrą 1 987 429 507,96 EUR šių prarastų išteklių sumą ir ją suskirstė taip:
- 325 230 822,55 EUR 2013 m.,
  - 480 098 912,45 EUR 2014 m.,
  - 535 290 329,16 EUR 2015 m.,
  - 646 809 443,80 EUR 2016 m.
- 88 Šios prarastos sumos apskaičiuotos kiekvienos atitinkamos prekės KN kodo atveju nustatant prekių, kurios buvo aptariamo importo nuvertinant prekes, t. y. prekių, kurių deklaruota vertė mažesnė nei atitinkama PMK, kiekį kilogramais, paskui taikant galiojantį maito tarifą taip deklaruotos vertės ir atitinkamo kodo prekės PVK skirtumui.
- 89 Galiausiai savo ataskaitoje OLAF rekomendavo HMRC imtis visų tinkamų priemonių, kad būtų išieškota 1 987 429 507,96 eurų išvengtų maitų, ir taikyti prekių nuvertinimo maitų srityje įvertinimo rizikos rodiklius.
- 90 Įgyvendindami Reglamentą Nr. 608/2014 Komisijos tarnautojai 2016 m. lapkričio–2018 m. spalio mėn. atliko penkis patikrinimus Jungtinėje Karalystėje, susijusius, be kita ko, su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes.
- 91 Per patikrinimo operaciją 16-11-1, surengtą 2016 m. lapkričio 14–18 d., Komisija, nustačiusi, kad Reglamento Nr. 609/2014 6 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatytoje atskiroje sąskaitoje (paprastai vadinama „B sąskaita“ (toliau – B sąskaita)) panaikintos maitų sumos atitiko papildomas skolas, kurias iš pradžių buvo reikalaujama sumokėti 24 pranešimuose *C 18 Snake*, kurie vėliau buvo panaikinti, paprašė Jungtinės Karalystės institucijų nustatyti visų aptariamų importo deklaracijų maitinę vertę, perskaičiuoti nuo šių verčių mokėtinus papildomus maitus, įrašyti atitinkamas skolas į B sąskaitą ir kuo skubiau išieškoti atitinkamas sumas. Ji taip pat paprašė šių tarnybų pateikti jai HMRC teisės tarnybos nuomonę, kuri, anot šių institucijų, buvo šių pranešimų panaikinimo priežastis.
- 92 Komisija taip pat paklausė minėtų institucijų, ar jos taikė OLAF priimą PMK priemonę, skirtą importui nuvertinant prekes nustatyti, ar atliko fizinius patikrinimus išmuitinant atitinkamas prekes ir ar sistemingai reikalavo pateikti garantiją, kuri padengtų maitus, kurių galėjo būti reikalaujama pagal Įgyvendinimo reglamento 248 straipsnio 1 dalį.
- 93 Per 2017 m. gegužės 8–12 d. vykusią patikrinimo operaciją 17-11-1 Komisija atrinko patikrinti vietoje 12 muitinės deklaracijų, kurios pateiktos 2017 m. pirmąjį ketvirtį ir kurių vertės buvo ypač mažos. Po patikrinimo paaiškėjo, kad atitinkamų dvylika siuntų buvo išleistos į laisvą apyvartą Sąjungoje nepatikrintos ir nepateikus garantijos. Jungtinės Karalystės tarnybos patvirtino, kad netaikė priemonių, kurias OLAF prašė taikyti po *ODC Snake* 2014 m. ir vėliau – patikrinimo

- operacijos 16-11-1 ataskaitoje. Jos paaiškino, kad tai daugiausia lėmė jų teisės tarnybos pateikta nuomonė, pagal kurią nebuvo prieinamas joks priimtinas vertinimo metodas. Vis dėlto atitinkamą importą tikrino per operaciją *Breach* sudaryta veiksmų grupė. Komisija iš naujo paprašė šių institucijų pateikti jai HMRC teisės tarnybos nuomonę, kuri, anot šių institucijų, buvo pranešimų *C 18 Snake* panaikinimo priežastis, kopiją.
- 94 Per 2017 m. lapkričio 13–17 d. vykusią patikrinimo operaciją 17-11-2 pagal vieną iš pranešimų *C 18 Snake* buvo patikrintos penkios ypač mažos vertės muitinės deklaracijos, susijusios su importuotojais, kurie jau buvo nustatyti per *ODC Snake* kaip galimi sukčiautojai (bendra skola muitinei sudarė 62 003 025,23 GBP (apie 72 834 954 EUR)). Vis dėlto, nesant išsamios informacijos apie šios skolos apskaičiavimą, nebuvo įmanoma nustatyti ryšio tarp skolos ir atitinkamų muitinės deklaracijų; tai, HMRC nuomone, pateisino skolos panaikinimą. Be to, kai Komisijos atstovai dar kartą paprašė Jungtinės Karalystės institucijų pateikti jiems HMRC teisės tarnybos nuomonės su išdėstytomis šių pranešimų panaikinimo priežastimis kopiją, Jungtinės Karalystės institucijos atsisakė tenkinti šį prašymą, motyvuodamos tuo, kad šis dokumentas yra konfidencialus ir jam taikoma advokato ir kliento bendravimo paslapties apsauga.
- 95 Per minėtą operaciją Jungtinės Karalystės institucijos Komisijos pareigūnus informavo, kad 2017 m. spalio 12 d. HMRC pradėjo operaciją *Swift Arrow*.
- 96 Buvo paaiškinta, kad šioje operacijoje naudoti rizikos profiliai buvo grindžiami ne pagal OLAF-JRC metodą nustatytais, o nacionalinėmis ribomis arba rizikos profiliais, kuriuos nustatė HMRC, remdamasi vien importu į Jungtinę Karalystę, ir kad šios ribos arba profiliai buvo taikomi tik tam tikriems ūkio subjektams, kurie, kaip nustatyta anksčiau, užsiėmė neteisėta ir slapta prekyba. Konteinerius, kurie buvo aptikti pagal minėtas ribas arba rizikos profilius, Jungtinės Karalystės institucijos fiziškai tikrino, kai atitinkamos prekės buvo išmuitinamos. Jei muitinė manydavo, kad deklaruota šių prekių vertė yra nepagrįsta, ji reikalavo pateikti garantiją prieš šių prekių išleidimą į laisvą apyvartą.
- 97 2018 m. balandžio 16–20 d. atliekant patikrinimo operaciją 18-11-1 buvo išnagrinėtos 25 muitinės deklaracijos už laikotarpį nuo 2017 m. spalio 12 d., t. y. operacijos *Swift Arrow* pradžios, iki 2017 m. gruodžio 31 d. Konstatuota, kad tik septynios iš šių itin mažos vertės muitinės deklaracijų buvo nustatytos pagal tas pačias ribas arba rizikos profilius, o likę 18 konteinerių buvo išleisti į laisvą apyvartą neginčijant atitinkamos muitinės vertės. Jungtinės Karalystės institucijos nurodė, kad pradėjus operaciją *Swift Arrow* HMRC nustatytos ribos ar rizikos profiliai buvo patikslinti siekiant įtraukti daugiau ūkio subjektų, KN kodų ir įvežimo taškų, todėl, jeigu atitinkamas importas būtų buvęs vykdomas 2018 m. balandžio mėn., šios ribos ar rizikos profiliai būtų leidę nustatyti vienuolika papildomų deklaracijų.
- 98 Be to, kaip nurodė minėtos institucijos, kai kurie iš atrinktų ūkio subjektų nutraukė importą iš karto po to, kai buvo įtraukti į minėtas ribas arba rizikos profilius, kai prieš išleidžiant atitinkamas prekes į laisvą apyvartą buvo patikrinti muitinėje ir jų paprašyta prieš išleidžiant prekes pateikti garantijas.
- 99 Vis dėlto minėtos institucijos atsisakė atskleisti išsamią informaciją apie apskaičiavimo metodą, HMRC naudotą nustatant garantijas, kurių buvo reikalaujama vykdant operaciją *Swift Arrow* ir siekiant *a posteriori* parengti išieškojimo nurodymus šiuo pagrindu.

- 100 2018 m. gegužės mėn. buvo parengti ir įtraukti į B sąskaitą aštuoni pranešimai *C 18 Breach* dėl importo, įvykdyto nuo 2015 m. gegužės 1 d. ir laikyto įvykdytu nuvertinant prekes (iš viso apie 25 mln. GBP (apie 30 mln. EUR)).
- 101 Per patikrinimo operaciją 18-11-2, surengtą 2018 m. spalio 8–12 d., Jungtinės Karalystės tarnybos ir toliau nesutiko pateikti minėtos informacijos, kaip jau tai darė per patikrinimo operaciją 18-11-1. Vis dėlto jos patvirtino, kad 2018 m. balandžio mėn. nustatė papildomus muitus septyniems ūkio subjektams, kurių dauguma jau buvo patekę į akiratį per *ODC Snake* (iš viso 19 434 197,73 GBP (apie 22 829 352 EUR)).

B. Ikteisminė procedūra

- 102 2017 m. kovo 24 d. ir liepos 28 d. raštais Komisija paprašė Jungtinės Karalystės imtis tolesnių veiksmų, susijusių su OLAF ataskaita. Ji nurodė negavusi konkrečios papildomos informacijos iš šios valstybės ir kad nėra pagrindo manyti, jog ši valstybė ėmėsi tinkamų priemonių, kad būtų užkirstas kelias aptariamam sukčiavimui nuvertinant prekes. Neturėdama priešingos informacijos, Komisija nurodė, kad privalėjo prašyti minėtos valstybės pateikti tradicinių nuosavų išteklių sumą, atitinkančią OLAF nustatytą prarastą sumą (atėmus surinkimo išlaidas).
- 103 Viename iš trijų 2017 m. liepos 28 d. raštų Komisija taip pat paprašė informuoti ją apie tai, kokių veiksmų Jungtinės Karalystės institucijos ėmėsi po patikrinimo operacijos 16-11-1 ataskaitos, ir šiuo klausimu pakartojė savo prašymą pateikti jai HMRC teisės tarnybos nuomonę, kuria remiantis buvo panaikinti 24 pranešimai *C 18 Snake*, ir sąrašą dokumentų, susijusių su kiekviena iš 24 bylų, įskaitant skaičiavimus, atliktus siekiant nustatyti atitinkamas skolas muitinei.
- 104 2017 m. rugpjūčio 8 d. ir spalio 12 d. raštais Jungtinė Karalystė atsakė į šiuos Komisijos raštus.
- 105 Visų pirma dėl OLAF ataskaitos Jungtinė Karalystė pažymėjo, kad buvo imtasi priemonių kovai su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, pavyzdžiui, pradėta operacija *Breach*. Sąjungos teisėje nėra privalomai nustatyta konkrečios tikrinimo rūšies, todėl kiekviena valstybė narė pati sprendžia, kaip geriausiai taikyti šią teisę. Muitinio tikrinimo priemonės, kurių imamasi prieš išleidžiant atitinkamas prekes, įskaitant garantijas, taip pat nėra veiksmingesnės nei priemonės *a posteriori*, pavyzdžiui, tokios, kurias taikė Jungtinė Karalystė. Jungtinės Karalystės nuomone, OLAF-JRC metodas nėra nei patikimas, nei tinkamas, nes grindžiamas, be kita ko, Sąjungos lygiu nustatytų duomenų taikymu. Šis metodas kritikuotinas ir dėl to Jungtinė Karalystė sukūrė savo metodą, kuris neturėjo OLAF rekomenduojamo metodo trūkumų.
- 106 Be to, dėl veiksmų, kurių buvo imtasi po patikrinimo operacijos 16-11-1 ataskaitos, Jungtinė Karalystė nurodė, kad 24 pranešimai *C 18 Snake* buvo panaikinti ir iš B sąskaitos išbrauktos atitinkamos sumos dėl negalėjimo įrodyti realių importuotų prekių verčių, tačiau per operaciją *Breach* ekspertų grupė šį trūkumą pašalino.
- 107 Galiausiai Jungtinė Karalystė dar kartą patvirtino savo poziciją, kad neįmanoma tenkinti prašymo pateikti HMRC teisės tarnybos nuomonės, dėl kurios buvo panaikinti 24 pranešimai *C 18 Snake*, turinio remiantis advokato ir jo kliento profesinės paslapties konfidencialumo motyvais.
- 108 2018 m. kovo 9 d. Komisija nusiuntė Jungtinei Karalystei oficialų pranešimą.

- 109 2018 m. birželio 22 d. raštu Jungtinė Karalystė atsakė Komisijai. Atsakymo priede ši valstybė narė prašė persiūsti jai išsamią OLAF ataskaitos versiją, nes ji turi tik neišsamią jos versiją, ir kad Komisija pateiktų atsakymus į išsamius klausimus dėl metodo, naudoto reikalaujamos tradicinių nuosavų išteklių sumoms apskaičiuoti.
- 110 2018 m. rugsėjo 24 d. Komisija išsiuntė Jungtinei Karalystei pagrįstą nuomonę (toliau – pagrįsta nuomonė), joje, be kita ko, atsakė į šios valstybės narės 2018 m. birželio 22 d. rašto priede pateiktus prašymus. Pagrįstoje nuomonėje jai buvo nustatytas dviejų mėnesių terminas atsakymui pateikti.
- 111 Negavusi Jungtinės Karalystės atsakymo į pagrįstą nuomonę per šį terminą, 2018 m. gruodžio 19 d. Komisija nusprendė Teisingumo Teisme pareikšti ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo; 2018 m. gruodžio 18 d. ši institucija iš anksto pranešė valstybei narei apie savo ketinimą priimti tokį sprendimą kitą dieną.
- 112 Jungtinės Karalystės institucijoms paprašius ir po to, kai šios institucijos ir Komisijos tarnybos pasikeitė įvairiais neoficialiais laiškais, 2019 m. sausio 9 d. įvyko techninis minėtų institucijų ir šių tarnybų susitikimas. Per šį susitikimą konsultacijų bendrovė pateikė ataskaitas, kurią jos prašė parengti Jungtinė Karalystė, išvadas.
- 113 2019 m. vasario 11 d. Jungtinė Karalystė pateikė Komisijai atsakymą į pagrįstą nuomonę, prie jo buvo pridėta ši ataskaita.
- 114 Išnagrinęjusi atsakymą, Komisija 2019 m. kovo 7 d. pareiškė šį ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo.

III. Procesas Teisingumo Teisme

- 115 2019 m. rugsėjo 26 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu Belgijos Karalystei, Estijos Respublikai, Graikijos Respublikai, Latvijos Respublikai, Portugalijos Respublikai ir Slovakijos Respublikai (toliau kartu – įstojusios į bylą valstybės narės) buvo leista įstoti į bylą palaikyti Jungtinės Karalystės reikalavimų.
- 116 2019 m. balandžio 11 d. raštu Jungtinė Karalystė paprašė Teisingumo Teismo įpareigoti Komisiją atsakyti į klausimus, kuriuos ji pateikė savo vadinamajame „iš naujo suformuluotame“ prašyme pateikti informacijos, esančiame jos 2019 m. kovo 22 d. rašte; jame išplečiami klausimai, nurodyti 2018 m. birželio 22 d. raštu šiai institucijai išsiųstame prašyme pateikti informacijos.
- 117 2020 m. birželio 6 d. raštu Jungtinė Karalystė pateikė prašymą taikyti tyrimo arba proceso organizavimo priemones, kad Teisingumo Teismas nurodytų Komisijai atsakyti į kelis klausimus, iš kurių keletas jau buvo pateikti minėtuose prašymuose pateikti informacijos, nurodytuose 2018 m. birželio 22 d. ir 2019 m. kovo 22 d. raštuose.
- 118 Nagrinėdamas bylą ir formuluodamas klausimas, į kuriuos Komisija ir Jungtinė Karalystė turėjo atsakyti raštu, Teisingumo Teismas atsižvelgė į šios valstybės prašymus; šiuos klausimus jis pateikė Komisijai ir šiai valstybei 2020 m. spalio 14 d. raštu. Be to, Teisingumo Teismo prašymu atsakymai į šiuos klausimus buvo aptarti laikantis rungtyniškumo principo per teismo posėdį.

IV. Dėl ieškinio

- 119 Pirmiausia reikia priminti, kad 2020 m. sausio 30 d. Sprendimu (ES) 2020/135 dėl Susitarimo dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos sudarymo (OL L 29, 2020, p. 1; toliau – Susitarimas dėl išstojimo) Europos Sąjungos Taryba Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos (EAEB) vardu patvirtino šį susitarimą; jis buvo pridėtas prie šio sprendimo.
- 120 Iš šio susitarimo 86 straipsnio matyti, kad Teisingumo Teismas toliau turi jurisdikciją visose bylose, kurios iškeltos Jungtinei Karalystei iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, kaip tai suprantama pagal to paties susitarimo 2 straipsnio e punktą, siejamą su jo 126 straipsniu, t. y. iki 2021 m. sausio 1 d. (toliau – pereinamasis laikotarpis). Kadangi šis ieškiny s dėl įsipareigojimų neįvykdymo buvo pareikštas 2019 m. kovo 7 d., Teisingumo Teismas turi jurisdikciją jį nagrinėti.
- 121 Galima pridurti, kad dėl Sąjungos teisės, susijusios su Sąjungos nuosavais ištekliais iki 2020 finansinių metų, aiškinimo ir taikymo iš Susitarimo dėl išstojimo 136 ir 160 straipsnių matyti, kad Teisingumo Teismas išsaugo jurisdikciją pagal SESV 258 straipsnį ir po 2020 m. gruodžio 31 d, taigi net pasibaigus ketverių metų laikotarpiui nuo jo 87 straipsnio 1 dalyje nurodyto pereinamojo laikotarpio pabaigos, per kurį galima pareikšti naują ieškinį pagal SESV 258 straipsnį dėl įsipareigojimų neįvykdymo, padaryto iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.

A. Dėl priimtimumo

- 122 Pirmiausia reikia išnagrinėti Jungtinės Karalystės argumentus, pateiktus siekiant visiškai ar iš dalies užginčyti šio ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo priimtimumą.

1. Dėl Jungtinės Karalystės teisės į gynybą pažeidimo per ikiteisminę procedūrą ir vykstant procesui Teisingumo Teisme

a) Šalių argumentai

- 123 Jungtinė Karalystė tvirtina, kad šis ieškiny s dėl įsipareigojimų neįvykdymo yra nepriimtinas, nes jos teisės į gynybą nebuvo paisoma tiek per ikiteisminę procedūrą, tiek per procesą Teisingumo Teisme.
- 124 Pirma, Jungtinės Karalystės teisė į gynybą buvo pažeista, nes Komisija neatsakė nei į jos 2018 m. birželio 22 d. rašte pateiktą prašymą pateikti informacijos, nei į 2019 m. kovo 22 d. rašte pateiktą vadinamąjį „iš naujo suformuluotą“ prašymą pateikti informacijos, nors tai yra informacija, kurios reikia Jungtinei Karalystei, kad ji galėtų suprasti įsipareigojimų neįvykdymą, kuriuo kaltinama, ir apsiginti.
- 125 Negavusi atsakymo į šiuos prašymus pateikti informacijos Jungtinė Karalystė neturėjo reikalingos informacijos, kad galėtų iš naujo nustatyti Komisijos reikalaujamą tradicinių nuosavų išteklių sumą. Be to, net po Komisijos dublike pateiktų paaiškinimų dėl šios sumos apskaičiavimo lieka neaiškumų, visų pirma kiek tai susiję su vidutinėms kainoms koreguoti naudotu metodu arba su tuo, ar šios valstybės turimi neapibendrinti duomenys atitinka apibendrintus kasdienes duomenis, kuriuos naudojo ši institucija, atlikdama minėtą skaičiavimą. Bet kuriuo atveju, net

darant prielaidą, kad šiuose paaiškinimuose yra dalis prašomos informacijos, ji buvo pateikta pavėluotai, taigi pažeidžiant šios valstybės teisę į gynybą ir minėtai institucijai tenkančią lojalaus bendradarbiavimo pareigą.

- 126 Jungtinė Karalystė tvirtina, kad jos teisė į gynybą taip pat buvo pažeista, nes Komisija atsisakė atsakyti į 2018 m. birželio 22 d. ir 2019 m. kovo 22 d. raštuose pateiktus prašymus pateikti informacijos, kuriais buvo siekiama gauti iš šios institucijos informacijos apie priemones, kurių ėmėsi kitos valstybės narės kovai su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes.
- 127 Ši informacija buvo reikalinga Jungtinei Karalystei tam, kad ji galėtų gintis nuo Komisijos teiginių, jog kitose valstybėse narėse buvo imtasi tinkamų priemonių ir buvo pasiekta rezultatų kovojant su šiuo sukčiavimu. Ji taip pat buvo reikšminga siekiant, pirma, nustatyti, ar priemonės, kurių ėmėsi Jungtinė Karalystė, patenka į jos diskreciją, todėl yra pagrįstas kovos su minėtu sukčiavimu būdas, ir, antra, pateikti argumentus dėl priežastinio ryšio tarp elgesio, dėl kurio priekaištaujama Jungtinei Karalystei, ir Komisijos nurodytų prarastų tradicinių nuosavų išteklių.
- 128 Antra, Jungtinė Karalystė tvirtina, kad buvo pažeista jos teisė į gynybą, nes Komisija pažeidė jos teisę susipažinti su visais gynybai reikalingais duomenimis (ankstesnės nei 2014 m. muitinės deklaracijos buvo sunaikintos, nes jos saugomos tik ketverius metus). Galimybė susipažinti su šiais duomenimis buvo būtina, nes Komisija prailgino pažeidimo laikotarpį, palyginti su nurodytuolu OLAF ataskaitoje, ir jį pradėjo skaičiuoti nuo 2011 m. Tai yra Komisijos pozicijos pakeitimas ir bylos išplėtimas, dėl kurio buvo pažeista Jungtinės Karalystės teisė į gynybą.
- 129 Trečia, Jungtinė Karalystė tvirtina, kad Komisija pažeidė jos teisę į gynybą, nes nepateikė įrodymų, susijusių su atitinkamų prekių pobūdžiu ir šių prekių paskirties valstybe nare.
- 130 Komisija ginčija Jungtinės Karalystės argumentus.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 131 Iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, kad ikiteismine procedūra siekiama suteikti atitinkamai valstybei narei galimybę, pirma, įvykdyti iš Sąjungos teisės kylančius įsipareigojimus ir, antra, veiksmingai pateikti savo gynybos pagrindus atsakant į Komisijos pateiktus prieštaravimus. Šios procedūros teisėtumas yra esminė garantija, kurios reikalaujama SESV, ne tik siekiant apsaugoti atitinkamos valstybės narės teises, bet ir užtikrinti, kad galima teismine procedūra vyktų dėl aiškiai apibrėžto ginčo (2017 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Registracijos mokestis)*, C-552/15, EU:C:2017:698, 28 ir 29 punktai bei nurodyta jurisprudencija).
- 132 Iš suformuotos jurisprudencijos, susijusios su Teisingumo Teismo procedūros reglamento 120 straipsnio c punktu, matyti, kad kiekviename ieškinyje turi būti aiškiai ir tiksliai nurodytas ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais grindžiamas ieškiny, santrauka, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Teisingumo Teismas – vykdyti kontrolę. Darytina išvada, kad esminės faktinės aplinkybės ir teisiniai pagrindai, kuriais grindžiamas ieškiny, turi būti nuosekliai ir suprantamai išdėstyti paties ieškinio tekste ir kad jame pateikiamus reikalavimus reikia suformuluoti nedviprasmiškai, kad Teisingumo Teismas nepriimtų sprendimo *ultra petita* arba nepaliktų neišsakytos pozicijos dėl kurio nors prieštaravimo (2019 m. spalio 31 d. Sprendimo *Komisija / Nyderlandai*, C-395/17, EU:C:2019:918, 52 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

- 133 Teisingumo Teismas taip pat yra nusprendęs, kad pagal SESV 258 straipsnį pareikštame ieškinyje turi būti nuosekliai ir tiksliai išdėstyti prieštaravimai, leidžiantys valstybei narei ir Teisingumo Teismui tiksliai suprasti Sąjungos teisės pažeidimo, dėl kurio priekaištaujama, apimtį, kad ši valstybė galėtų veiksmingai pasinaudoti savo gynybos priemonėmis, o Teisingumo Teismas – patikrinti, ar nurodyti įsipareigojimai įvykdyti, ar ne (2019 m. spalio 31 d. Sprendimo *Komisija / Nyderlandai*, C-395/17, EU:C:2019:918, 53 punktą ir nurodyta jurisprudencija).
- 134 Nagrinėjamu atveju, kiek tai susiję su Komisijos atsisakymu Jungtinei Karalystei pateikti tam tikrą informaciją, kurios ši jos prašė 2018 m. birželio 22 d. ir 2019 m. kovo 22 d. raštais, nors ši informacija yra esminė jos gynybai, pirmiausia reikia konstatuoti, kad pagrįstos nuomonės 301–326 punktuose Komisija tinkamai atsakė į 2018 m. birželio 22 d. rašte suformuluotą priekaištą, kad OLAF ataskaitos 2 priedo kopija, pridėta prie oficialaus pranešimo, nebuvo išsami (trūko kelių šio 2 priedo lapų).
- 135 Komisija šiuose pagrįstos nuomonės punktuose iš esmės paaikškino, kad minėtas 2 priedas buvo pakeistas šios ataskaitos 7 priedu, kuris buvo prieinamas Jungtinės Karalystės institucijoms ir kuriame buvo pateikti du techniniai dokumentai su nurodyta išsamia informacija apie OLAF-JRC metodą, kurį Komisija taip pat naudojo, apskaičiuodama prarastų tradicinių nuosavų išteklių per pažeidimo laikotarpį sumas, kurias ji pareikalavo pateikti pagrįstoje nuomonėje ir ieškinyje.
- 136 Šiomis aplinkybėmis tai, kad OLAF ataskaitos 2 priedo kopija, pridėta prie oficialaus pranešimo, nebuvo išsami, nepakenkė Jungtinės Karalystės galimybei veiksmingai pateikti savo gynybos argumentus atsakant į Komisijos pateiktus prieštaravimus.
- 137 Be to, Jungtinės Karalystės teigimu, jos teisė į gynybą buvo pažeista, nes atsakydama į 2019 m. kovo 22 d. rašte pateiktą jos vadinamąjį „iš naujo suformuluotą“ prašymą pateikti informacijos Komisija atsisakė pateikti tam tikrą informaciją, susijusią su išsamiumi PVK apskaičiavimu ir prarastų tradicinių nuosavų išteklių suma, reikalaujama pagrįstoje nuomonėje ir ieškinyje, nors ši informacija buvo esminė jos gynybai. Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, kaip savo išvados 126 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, dubliko 132–141 punktuose Komisija įrodė, kad tiek panaudoti duomenys, tiek metodas, taikytas šiam skaičiavimui, buvo visada žinomi Jungtinei Karalystei, todėl ji bet kuriuo momentu tiek per ikiteisminę procedūrą, tiek per procesą Teisingumo Teisme turėjo visą reikalingą informaciją šiai sumai iš naujo nustatyti ir tuo remdamasi ją ginčyti.
- 138 Be to, net jei Jungtinė Karalystė teigia, kad dėl tam tikrų minėto skaičiavimo aspektų lieka neaiškumų, reikia konstatuoti, kad tiek per ikiteisminę procedūrą, tiek per procesą Teisingumo Teisme ši valstybė pasinaudojo galimybe išsamiai ginčyti jį, duomenis ir OLAF-JRC metodą, kuriuo atliekamas tas pats skaičiavimas. Be to, šios valstybės pateikti atsakymai į Teisingumo Teismo klausimus, be kita ko, susijusius su tam tikrų PVK apskaičiavimo korekcijų poveikiu prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumai, patvirtina, kad ji bet kuriuo momentu turėjo galimybę susipažinti su visomis duomenų bazėmis ir techniniais dokumentais, kuriuos atlikdama šį skaičiavimą naudojo Komisija.
- 139 Iš to taip pat matyti, kad, priešingai, nei teigia Jungtinė Karalystė, Komisijos dublike pateikta informacija nėra nauja, todėl negalima priekaištauti šiai institucijai dėl to, kad ji pavėluotai ištaisė informacijos trūkumą, pažeidžiantį šios valstybės teisę į gynybą.

- 140 Iš to darytina išvada, kad, kalbant apie naudotus duomenis ir Komisijos taikytą PVK apskaičiavimo metodą bei šios institucijos iš Jungtinės Karalystės reikalaujamą prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumą, ši tiek per ikiteisminę procedūrą, tiek per procesą Teisingumo Teisme žinojo apie visas būtinas faktines aplinkybes, leidžiančias veiksmingai pateikti savo gynybos argumentus atsakant į Komisijos pateiktus prieštaravimus.
- 141 Galiausiai dėl atsakant į 2018 m. birželio 22 d. ir 2019 m. kovo 22 d. raštus Komisijos atsisakymo pateikti Jungtinei Karalystei informaciją apie priemones, kurių kitos valstybės narės ėmėsi siekdamos kovoti su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, pakanka priminti, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją valstybė narė negali pateisinti išipareigojimų pagal Sutartis neįvykdymo aplinkybe, kad kitos valstybės narės taip pat neįvykdė išipareigojimų. Sutartimi sukurtoje Sąjungos teisinėje sistemoje valstybių narių Sąjungos teisės įgyvendinimas negali priklausyti nuo abipusiškumo sąlygos. SESV 258 ir 259 straipsniuose numatytos tinkamos teisių gynimo priemonės valstybių narių išipareigojimų pagal Sutartį nevykdymo atvejais (2018 m. liepos 11 d. Sprendimo *Komisija / Belgija*, C-356/15, EU:C:2018:555, 106 punktą ir nurodyta jurisprudencija).
- 142 Šiuo klausimu net darant prielaidą, kad, kaip teigia Jungtinė Karalystė, per pažeidimo laikotarpį ar jo dalį kitos valstybės narės turėjo kovai su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes skirtą muitinio tikrinimo sistemą, kuri tam tikrais aspektais buvo panaši į taikytą Jungtinės Karalystės, tokia aplinkybė savaime neturi reikšmės nustatant, ar šios valstybės narės sistema atitinka Sąjungos teisės nuostatas Sąjungos finansinių interesų apsaugos nuo tokio sukčiavimo srityje, kaip SESV 325 straipsnis.
- 143 Be to, reikia konstatuoti, kad, kaip, be kita ko, patvirtina įvairūs dokumentai, kuriuos Jungtinė Karalystė pateikė savo 2020 m. birželio 6 d. rašto, kuriuo ši valstybė Teisingumo Teismo prašė imtis tam tikrų tyrimo ar proceso organizavimo priemonių, priede, minėta valstybė žinojo apie įvairias priemones, kurių visą ar dalį pažeidimo laikotarpio ėmėsi kelios kitos valstybės narės, siekdamos kovoti su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, be kita ko, apie tas, kurios buvo priimtose Prancūzijoje, ir apie Komisijos atliktą šių priemonių vertinimą, ypač kiek tai susiję su jų atitiktimi Sąjungos teisei, ir ji taip pat rėmėsi šia informacija atsiliepime į ieškinį. Be to, dėl šio aspekto Teisingumo Teismas pateikė klausimų, į kuriuos Komisija turėjo atsakyti raštu. Atsakymais į šiuos klausimus patvirtinta išsami informacija, kurią jau turėjo Jungtinė Karalystė.
- 144 Negalima sutikti ir su Jungtinės Karalystės argumentu, kad jos teisė į gynybą buvo pažeista, nes Komisija apribojo jos galimybę gauti visus gynybai reikalingus duomenis, kadangi iki 2014 m. pateiktos muitinės deklaracijos buvo sunaikintos (jos saugomos tik ketverius metus).
- 145 Iš tiesų, kaip generalinis advokatas iš esmės nurodė savo išvados 130 punkte, iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad, kiek tai susiję su pažeidimo laikotarpio iki 2014 m. dalimi, kurią apima šis ieškinys ir kuri, kaip bus matyti iš šio sprendimo 455 punkto, yra skirta tik skoloms muitinei, nustatytoms pateiktais nurodymais dėl išieškojimo *a posteriori*, įtvirtintais pranešimuose *C 18 Snake*, Jungtinė Karalystė kaip tripliko priedą pateikė minėtų pranešimų, kuriuos ji išdavė dėl importo per tą pažeidimo laikotarpio dalį, lenteles, šių pranešimų kopijas ir lenteles, kuriose pateikiama išsami informacija apie jos skaičiavimus. Šiose lentelėse nurodomos muitinės deklaracijos, susijusios su šiuo importu. Be to, Jungtinė Karalystė neginčija, kad turi šias muitinės deklaracijas, nes dėl jų buvo pateikti nurodymai dėl išieškojimo *a posteriori*, kurie buvo ginčijami per administracines peržiūros procedūras.

- 146 Dėl Jungtinės Karalystės teiginio, kad Komisija pažeidė jos teisę į gynybą, nes nepateikė įrodymų, susijusių su atitinkamų prekių pobūdžiu ir jų paskirties valstybė nare, pažymėtina, kad toks priekaištas susijęs ne su šio ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo priimtiniu, o su šio ieškinio pagrįstumu tiek, kiek jis pateiktas dėl klausimo, ar Komisija, kuriai tenka jos nurodytų įsipareigojimų neįvykdymo įrodinėjimo našta, teisiškai tinkamai įrodė, kad jos pateikti pagrindai, susiję su prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumos apskaičiavimu ir nuostatų dėl nuosavų išteklių iš PVM pažeidimu, yra pagrįsti, ypač atsižvelgiant į šių prekių pobūdį ir paskirtį.
- 147 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti nepriimtiniu grindžiamą prieštaravimą, susijusį su Jungtinės Karalystės teisės į gynybą pažeidimu per ikiteisminę procedūrą ir vykstant procesui Teisingumo Teisme.

2. Dėl prieštaravimo, susijusio su Sąjungos teisės PVM srityje pažeidimu, faktinio ir teisinio pagrindimo nepakankamumo, ypač kiek tai susiję su 42 muitine procedūra

a) Šalių argumentai

- 148 Jungtinė Karalystė tvirtina, kad Komisija pažeidė jos teisę į gynybą per ikiteisminę procedūrą ir per procesą Teisingumo Teisme, nes pagrįstoje nuomonėje ir ieškinyje nepateikė pakankamai informacijos, susijusios su tariamo Sąjungos teisės PVM srityje ir Sąjungos nuosavų išteklių iš PVM srityje pažeidimo faktiniu ir teisiniu pagrindimu. Nepateikus šios informacijos Jungtinė Karalystė negalėjo suprasti argumento, pagal kurį ji turi būti laikoma atsakinga už viso kitoje valstybėje narėje mokėtino PVM už į jos teritoriją pagal 42 muitinės procedūrą importuotas prekes nesurinkimą, taigi ir už nuosavų išteklių, gautų iš šio mokesčio, nepateikimą šiai institucijai. Be tokios informacijos Jungtinė Karalystė negalėjo veiksmingai pasinaudoti savo gynybos, susijusios su šiuo argumentu, priemonėmis.
- 149 Konkrečiai kalbant, Komisija nepateikė jokių įrodymų, kad nepriėmusi tinkamų priemonių kovai su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes Jungtinė Karalystė sukėlė grėsmę kitų valstybių narių PVM surinkimui arba net sutrukdė joms surinkti šį mokestį ir pateikti Komisijai atitinkamus nuosavus išteklius.
- 150 Taigi negalima reikalauti jokios sumos kaip dėl PVM nesurinkimo prarastų nuosavų išteklių iš PVM atlyginimo ir nebuvo pateikta jokios informacijos apie atitinkamus ūkio subjektus, atitinkamų prekių paskirties valstybes nares, pastarųjų vykdomą šių ūkio subjektų kontrolę prieš ir po šių prekių išsiuntimo arba priemonės, kurių paskirties valstybė narė ėmėsi ar nesiėmė tam, kad surinktų PVM iš minėtų ūkio subjektų.
- 151 Komisija ginčija Jungtinės Karalystės argumentus.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 152 Pakanka pažymėti, kad ieškinio pirmojo reikalavimo pirmose dvejose pirmose pastraipose nurodyti Jungtinės Karalystės argumentai yra susiję su klausimu, ar prieštaravimas, pateiktas dėl Direktyvos 2006/112 ir Sąjungos teisės nuostatų dėl nuosavų išteklių iš PVM pažeidimo, turi teisinį pagrindą ir ar Komisija šioje byloje pakankamai įrodė teisiškai reikšmingų faktinių aplinkybių tikrumą. Vis dėlto tokie argumentai susiję su šio prieštaravimo pagrįstumu, o ne su jo priimtiniu.

153 Vadinas, nepriimtiniu grindžiamas prieštaravimas dėl nepakankamo argumento, susijusio su Sąjungos teisės PVM srityje pažeidimu, faktinio ir teisinio pagrindo, ypač kiek tai susiję su 42 muitine procedūra, turi būti atmestas.

3. Dėl teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio saugumo, „estoppel“ ir lojalaus bendradarbiavimo principų pažeidimo

a) Šalių argumentai

154 Jungtinė Karalystė tvirtina, kad Komisija pažeidė teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio saugumo, *estoppel* ir lojalaus bendradarbiavimo principus, atsisakiusi tam tikrų garantijų, kurias ji suteikė šiai valstybei, kai pareiškė šį ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo, nes ieškinys apima laikotarpį iki 2015 m. vasario mėn. pabaigos, todėl ši minėto ieškinio dalis turi būti atmesta.

155 Šiuo klausimu Jungtinė Karalystė nurodo tam tikrus Komisijos ar OLAF tarnautojų pareiškimus, padarytus per 2014 m. ir 2015 m. su jos administratoriumi, konkrečiai – HMRC, vykusius susitikimus dėl priemonių, kurių ėmėsi ši valstybė, siekdama kovoti su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes.

156 Iš šių deklaracijų matyti, kad iki 2015 m. vasario mėn. pabaigos minėta valstybė narė galėjo teisėtai manyti, jog Komisija ir OLAF manė, kad jos muitinio tikrinimo sistema, kuriai būdinga tai, kad jos veiksmai buvo susiję su *a posteriori* priemonėmis, kaip antai nurodymais dėl išieškojimo, o ne su priemonėmis, kaip antai rizikos ribų taikymu prieš išmuitinant atitinkamas prekes arba garantijų pateikimu, atitinka Sąjungos teisę, todėl dėl jos nebus pradėta įsipareigojimų neįvykdymo procedūra.

157 Jungtinė Karalystė konkrečiai nurodo tris garantijas, kurias OLAF tarnautojai arba Komisija suteikė pažeidimo laikotarpiu ir kuriomis, kaip ji mano, buvo galima pagrįsti tokius teisėtus lūkesčius.

158 Pirmą, dėl pareiškimo, kurį, remiantis Jungtinės Karalystės atstovų protokolu, OLAF tarnautojas padarė per 2014 m. birželio 13 d. susitikimą ir pagal kurį jis „buvo patenkintas Jungtinės Karalystės padaryta pažanga ir šiandien jau priimtomis bei numatomomis priemonėmis“, reikia pažymėti, kad šis pareiškimas yra vienareikšmė garantija, kad OLAF nemanė, jog Jungtinė Karalystė pažeidė įsipareigojimą apsaugoti Sąjungos finansinius interesus ir kovoti su sukčiavimu.

159 Antra, kalbant apie 2014 m. spalio mėn. Komisijos tarnautojo pareiškimą, kuriuo Jungtinė Karalystė informuojama, kad jos dalyvavimas *AKR Discount* buvo „pakankamas“ ir kad šiai operacijai tinkamai vykdyti būtini veiksmai „[buvo] įgyvendinti laiku ir veiksmingai“, reikia pažymėti, kad šis pareiškimas yra aiški ir nedviprasmiška garantija, kad Jungtinė Karalystė nepažeidė įsipareigojimų pagal Sąjungos teisę, kiek tai susiję su šia operacija.

160 Trečia, dėl OLAF tarnautojo pareiškimo per pirmą dvišalį OLAF susitikimą su HMRC, kuris įvyko 2015 m. vasario 19 ir 20 d. (pagal šio susitikimo protokolą, kurį parengė Jungtinės Karalystės darbuotojai), kad „iki šiol“ ši valstybė narė „darė tai, ką reikėjo“, pažymėtina, kad šis pareiškimas yra garantija dėl visų priemonių, kurių „iki šiol“ ėmėsi ši valstybė narė, o ne tik dėl pranešimų *C 18 Snake* išdavimo.

161 Komisija ginčija Jungtinės Karalystės argumentus.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 162 Visų pirma reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją SESV 258 straipsnyje numatytos procedūros tikslas yra grindžiamas objektyvia išvada, jog valstybė narė neįvykdė įsipareigojimų pagal SESV arba antrinės teisės aktą, taip pat ją vykdant galima nustatyti, ar konkrečiu atveju valstybė narė pažeidė Sąjungos teisę (2019 m. kovo 27 d. Sprendimo *Komisija / Vokietija*, C-620/16, EU:C:2019:256, 40 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 163 Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad valstybė narė negali remtis teisėtų lūkesčių apsaugos ir lojalaus bendradarbiavimo principais, siekdama sukliudyti objektyviai konstatuoti, kad ji neįvykdė įsipareigojimų pagal SESV, nes toks pateisinimas prieštarautų SESV 258 straipsnyje numatytos procedūros tikslui, susijusiam su objektyviu konstatavimu (šiuo klausimu žr. 2010 m. gegužės 6 d. Sprendimo *Komisija / Lenkija*, C-311/09, nepaskelbtas Rink., EU:C:2010:257, 18 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 164 Tokio pateisinimo pripažinimas taip pat prieštarautų ne tik Sąjungai tenkančiam reikalavimui paisyti valstybių narių lygybės prieš Sutartis, numatytam ESS 4 straipsnio 2 dalyje, bet ir Teisingumo Teismo suformuotoje jurisprudencijoje įtvirtintam principui, pagal kurį Komisija turi diskreciją nuspręsti, ar reikia pareikšti ieškinį prieš valstybę narę, nustatyti, kokias nuostatas ji galėjo būti pažeidusi, ir pasirinkti, kada pradėti prieš ją nukreiptą procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo, o šį pasirinkimą lemiantys motyvai negali turėti įtakos ieškinio priimtinumui (2017 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Registracijos mokestis)*, C-552/15, EU:C:2017:698, 34 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 165 Antra, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad, išskyrus atvejus, kai tokia kompetencija jai suteikta aiškiai, Komisija neturi įgaliojimų suteikti garantijų dėl konkretaus elgesio suderinamumo su Sąjungos teise ir kad bet kuriuo atveju ji neturi įgaliojimų leisti Sąjungos teisei prieštaraujančius veiksmus (šiuo klausimu žr. 2000 m. birželio 15 d. Sprendimo *Komisija / Vokietija*, C-348/97, EU:C:2000:317, 45 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 166 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad net darant prielaidą, jog OLAF ir Komisijos tarnautojai pareiškimais, kuriais remiasi Jungtinė Karalystė ir kurie nurodyti šio sprendimo 158–160 punktuose, siekė suteikti garantijas dėl priemonių, kurių ši valstybė ėmėsi kovodama su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, suderinamumo su Sąjungos teise, tuo metu, kai buvo padaryti šie pareiškimai, Komisija neturėjo įgaliojimų jų suteikti, todėl šie tarnautojai jokių būdu nebuvo įgaliojami suteikti tokių garantijų, kuriomis ši valstybė dabar galėtų remtis, ginčydama šio ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo priimtinumą.
- 167 Trečia, reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją teisė remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu reiškia, kad suinteresuotajam asmeniui kompetentingos Sąjungos institucijos suteikė tikslų, nesąlyginių ir tikrovę atitinkančių garantijų, kildinamų iš patvirtintų ir patikimų šaltinių. Šią teisę turi kiekvienas asmuo, kuriam Sąjungos institucija, įstaiga ar agentūra, suteikdama jam konkrečių garantijų, sukėlė pagrįstų lūkesčių. Tačiau niekas negali remtis šio principo pažeidimu, jei nėra šių garantijų (šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 62 punktą ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *ADR Center / Komisija*, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 75 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 168 Atsižvelgiant į šio sprendimo 162–164 punktuose primintą jurisprudenciją, net darant prielaidą, kad Jungtinės Karalystės nurodyti pareiškimai galėjo sukelti teisėtų lūkesčių dėl iki 2015 m. kovo 1 d. taikytos jos muitinio tikrinimo sistemos, kuria siekiama kovoti su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, suderinamumo su Sąjungos teise, šiais pareiškimais jokia būdu negalima remtis siekiant sukliudyti Komisijai pareikšti ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo, nes ši institucija turi diskreciją nuspręsti, ar imtis veiksmų prieš valstybę narę. Tokie pareiškimai taip pat negali kliudyti Teisingumo Teismui objektyviai konstatuoti, kad ši valstybė narė neįvykdė pagal SESV jai nustatytų įpareigojimų, atsižvelgiant į SESV 258 straipsnyje numatytos procedūros tikslą.
- 169 Be to, procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo veiksmingumui galėtų būti labai pakenkta, jei valstybė narė galėtų remtis teisėtais lūkesčiais dėl savo ieškinio teisėtumo, atsiradusiais dėl kelių Komisijos tarnautojų pareiškimų, kad išvengtų tokios procedūros. Iš tiesų, kaip teisingai pažymi Komisija, taikant sistemą, pagal kurią valstybės narės yra atsakingos už tinkamą Sąjungos muitų teisės aktų įgyvendinimą jų teritorijoje, jos negali būti atleistos nuo atsakomybės už galimai padarytą Sąjungos teisės pažeidimą vien dėl to, kad OLAF arba Komisija jų nekaltino dėl šio pažeidimo konkrečiu momentu.
- 170 Galiausiai, kaip savo išvados 151 punkte pažymėjo ir generalinis advokatas, nors Jungtinė Karalystė remiasi ne tik teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu, bet ir teisinio saugumo, *estoppel* ir lojalaus bendradarbiavimo principų pažeidimu, ji nepateikia jokių konkrečių su šiais principais susijusių argumentų, todėl šiuo klausimu Jungtinės Karalystės pateikti argumentai turi būti atmesti.
- 171 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti nepriimtiniu grindžiamą prieštaravimą, susijusį su teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio saugumo, *estoppel* ir lojalaus bendradarbiavimo principų pažeidimu.

4. Dėl per procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 258 straipsnį Teisingumo Teismo kompetencijos nagrinėti Komisijos prašymą įpareigoti valstybę narę pateikti tam tikrą nuosavų išteklių sumą nebuvimo

a) Šalių argumentai

- 172 Jungtinė Karalystė tvirtina, kad pirmojo ieškinio reikalavimo trečia pastraipa, kurioje Komisija reikalauja, kad už kiekvienus iš septynerių pažeidimo laikotarpio metų „į Sąjungos biudžetą būtų pateiktos“ konkrečios tradicinių nuosavų išteklių sumos, iš viso sudarančios maždaug 2,7 mlrd. eurų, yra nepriimtina, nes, pirma, pagal 2005 m. balandžio 14 d. Sprendimą *Komisija / Vokietija* (C-104/02, EU:C:2005:219, 48–51 punktai) ir 2006 m. spalio 5 d. Sprendimą *Komisija / Vokietija* (C-105/02, EU:C:2006:637, 43–45 punktai) nagrinėdamas ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 258 straipsnį Teisingumo Teismas negali nurodyti valstybei narei į tam atidarytą sąskaitą Komisijos vardu įrašyti konkrečias nuosavų išteklių sumas, kurios nesumokėtos dėl šios valstybės narės įsipareigojimo neįvykdymo, kuriuo ji kaltinama.
- 173 Jungtinė Karalystė ginčija Komisijos argumentus, pagal kuriuos ji kruopščiai „struktūrizavo“ ieškinio reikalavimus taip, kad išvengtų klaidos, padarytos bylose, kuriose buvo priimti pirmesniame punkte minėti sprendimai ir kuriose Teisingumo Teismas šiais sprendimais atmetė atitinkamus reikalavimus kaip nepriimtinius. Tai yra „gudrus siekis“ apeiti tai, kad Teisingumo Teismas neturi kompetencijos, nes Komisija iš tiesų siekia to paties rezultato kaip ir tose bylose.

- 174 Be to, dėl tokių Komisijos veiksmų Jungtinė Karalystė neteko jai pagal SESV 260 straipsnį numatytos galimybės ištaisyti bet kokią pagal SESV 258 straipsnį konstatuotą pažeidimą, todėl nepaisė atitinkamos šios institucijos, Teisingumo Teismo ir valstybių narių kompetencijos pagal Sutartis.
- 175 Be to, ši byla skiriasi nuo bylos, kurioje priimtas 2005 m. lapkričio 15 d. Sprendimas *Komisija / Danija* (C-392/02, EU:C:2005:683). Nors tame sprendime Teisingumo Teismas patenkino ieškinį, kuriuo siekta, kad būtų konstatuota, jog atitinkama valstybė narė neįvykdė įsipareigojimų, kai atsisakė pateikti tam tikrą nuosavų išteklių sumą, reikia pažymėti, kad byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas, kaip matyti iš jo 56 punkto, neginčijama nei skola muitinei, nei prarastų nuosavų išteklių suma.
- 176 Šiomis aplinkybėmis taip pat reikšmingas 2019 m. spalio 31 d. Sprendimas *Komisija / Jungtinė Karalystė* (C-391/17, EU:C:2019:919), nes šio sprendimo 118 ir 119 punktuose teigiama, kad jei Komisija pateikia prašymą nustatyti konkrečiai apskaičiuotus prarastus nuosavus išteklius, ji turi įrodyti kiekvieną savo prašymo elementą dėl kiekvieno importo, dėl kurio buvo prarasti ištekliai, ir priežastinį ryšį tarp kiekvieno šio elemento ir prarastų išteklių.
- 177 Jungtinė Karalystė tvirtina, kad šiuo ieškiniu iš tikrųjų siekiama, kad būtų atlyginta patirta žala, todėl jis nepriimtinas tiek, kiek Komisija prašo Teisingumo Teismo priimti sprendimą dėl tam tikrų konkrečių sumų, kurias Jungtinė Karalystė turėjo jai pateikti. Net jei Teisingumo Teismas nuspręstų, kad toks ieškinys yra priimtinas, ši valstybė mano, jog Komisija turi įrodyti, kad įvykdytos visos šios valstybės atsakomybės atsiradimo sąlygos, t. y. neteisėtas veiksmas, konkreti skaičiais išreikšta žala ir tiesioginis priežastinis ryšys tarp šio veiksmo ir žalos.
- 178 Jungtinė Karalystė papildomai teigia, kad ieškinys nepriimtinas, nes Komisija painioja tris etapus, kurių reikia laikytis siekiant nustatyti prarastų nuosavų išteklių sumą. Iš tiesų, pirma, Komisija privalėjo įrodyti, kad Jungtinė Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Sąjungos teisę, kad yra priežastinis ryšys tarp šio neįvykdymo ir jos reikalaujamos konkrečios sumos, taip pat jos prašymo pateikti konkrečią sumą priimtinumą. Antra, jei Komisija galėtų pateikti šiuos tris įrodymus, Teisingumo Teismas pirmiausia turėtų išnagrinėti Jungtinės Karalystės atliktą papildomai mokėtinų nuosavų išteklių vertinimą. Trečia, tik tuo atveju, jei šis vertinimas būtų atmestas kaip akivaizdžiai nepagrįstas, Teisingumo Teismas galėtų išnagrinėti Komisijos nurodytą nuostolių skaičiavimą.
- 179 Komisija ginčija Jungtinės Karalystės argumentus.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 180 Dėl Jungtinės Karalystės argumento, grindžiamo 2005 m. balandžio 14 d. Sprendimu *Komisija / Vokietija* (C-104/02, EU:C:2005:219) ir 2006 m. spalio 5 d. Sprendimu *Komisija / Vokietija* (C-105/02, EU:C:2006:637), pirmiausia reikia priminti, kad ieškinyje dėl įsipareigojimų neįvykdymo Komisija negali prašyti Teisingumo Teismo atlikti jokių kitų veiksmų, tik konstatuoti tariamo įsipareigojimų neįvykdymo egzistavimą siekiant jį nutraukti. Taigi Komisija negali, pavyzdžiui, tokiaame ieškinyje prašyti Teisingumo Teismo įpareigoti valstybę narę imtis tam tikrų veiksmų, kad būtų laikomasi Sąjungos teisės (2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Lenkija, Vengrija ir Čekijos Respublika (Laikinas tarptautinės apsaugos prašytojų perkėlimo mechanizmas)*, C-715/17, C-718/17 ir C-719/17, EU:C:2020:257, 56 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

- 181 Taigi Teisingumo Teismas atmetė kaip nepriimtinas pagal SESV 258 straipsnį pareikštus ieškinius, kuriais Komisija jo prašė nurodyti valstybei narei atlikti tam tikrus mokėjimus, jeigu būtų nustatyta, kad ši valstybė narė neįvykdė įsipareigojimų pagal Sąjungos teisę, remdamasis vieninteliu motyvu, jog šiais ieškiniiais buvo siekiama ne to, kad Teisingumo Teismas konstatuotų, jog minėta valstybė narė neįvykdė įsipareigojimų pagal Sąjungos teisę, bet to, kad jis įpareigotų tą pačią valstybę imtis nustatytų priemonių siekiant laikytis Sąjungos teisės (šiuo klausimu žr. 2005 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Komisija / Vokietija*, C-104/02, EU:C:2005:219, 48–51 punktus ir 2006 m. spalio 5 d. Sprendimo *Komisija / Vokietija*, C-105/02, EU:C:2006:637, 43–45 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).
- 182 Nagrinėjamu atveju, nors ieškinio pirmojo reikalavimo trečioje pastraipoje vartojama frazė „atitinkami prarasti tradiciniai nuosavi ištekliai, kurie turi būti pateikti į Sąjungos biudžetą“, ji negali būti laikoma prašymu, kuriuo siekiama, kad Teisingumo Teismas įpareigotų Jungtinę Karalystę pervesti šioje trečioje pastraipoje nurodytas šių išteklių sumas. Priešingai, ji yra prašymas, kuriuo siekiama, kad Teisingumo Teismas pripažintų, jog ši valstybė neįvykdė įsipareigojimų.
- 183 Iš tiesų šis piniginis reikalavimas turi būti suprantamas ne atskirai, o atsižvelgiant į bendresnį ir kiekybiškai neapibrėžtą reikalavimą, išdėstytą ieškinio pirmojo reikalavimo pirmoje pastraipoje, kurioje Teisingumo Teismo prašoma pripažinti, kad „nepateik[usi] tinkamo tradicinių nuosavų išteklių, susijusių su [aptariamu importu] <...> kiekio“, Jungtinė Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal tam tikras Sąjungos teisės nuostatas dėl nuosavų išteklių.
- 184 Darytina išvada, kad ieškinio pirmojo reikalavimo trečioje pastraipoje pateiktas prašymas, kad Teisingumo Teismas konstatuotų, jog nepateikusi tradicinių nuosavų išteklių sumų, nustatytų už kiekvienus pažeidimo laikotarpio metus, Jungtinė Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Sąjungos teisę.
- 185 Taigi tokio prašymo priimtumas yra neginčytinas, kaip matyti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos nuosavų išteklių srityje, kurioje taip pat buvo nagrinėjami tokie prašymai (žr., be kita ko, 2005 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Komisija / Danija*, C-392/02, EU:C:2005:683, 30–34 punktus; 2014 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Komisija / Jungtinė Karalystė*, C-60/13, nepaskelbtas Rink., EU:C:2014:219, 37–62 punktus ir 2019 m. liepos 11 d. Sprendimo *Komisija / Italija (Nuosavi ištekliai – Skolos muitinei išieškojimas)*, C-304/18, nepaskelbtas Rink., EU:C:2019:601, 48–77 punktus).
- 186 Priešingai, nei teigia Jungtinė Karalystė, ši jurisprudencija negali būti suprantama taip, kad toks prašymas, kiek jis susijęs su įsipareigojimų neįvykdymo dėl tam tikros nuosavų išteklių sumos nepateikimo konstatavimu, yra priimtinas tik tuo atveju, jei valstybė narė šios sumos neginčija.
- 187 Iš tiesų Teisingumo Teismas patenkino Komisijos prašymą pripažinti Sąjungos teisės pažeidimą dėl to, kad nebuvo pateikta tam tikra nuosavų išteklių suma, nors valstybė narė ginčijo Sąjungos teisę į šią sumą (šiuo klausimu žr. 2019 m. liepos 11 d. Sprendimo *Komisija / Italija (Nuosavi ištekliai – Skolos muitinei išieškojimas)*, C-304/18, nepaskelbtas Rink., EU:C:2019:601, 48–77 punktus).

- 188 Tiksliau kalbant, iš jurisprudencijos matyti, kad Komisijos teisė kreiptis į Teisingumo Teismą pareiškiant ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo, kilus ginčui su valstybe narė dėl jos pareigos pateikti šiai institucijai tam tikrą nuosavų išteklių sumą, yra būdinga šių nuosavų išteklių sistemai, šiuo metu įtvirtintai Sąjungos teisėje (2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Čekijos Respublika / Komisija*, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 68 punktas).
- 189 Ginčas dėl nuosavų išteklių iš esmės kyla būtent dėl to, kad atitinkama valstybė narė nesutinka, kad ji turėtų pateikti Komisijos prašomas sumas. Taigi nagrinėjant ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo, susijusį su nuosavais ištekliais, visiškai natūralu, kad kyla piniginių prievolių, ir pagal Sąjungos teisę nedraudžiama remtis šių prievolių pažeidimu, kiek tai susiję su nurodytu įsipareigojimų neįvykdymu. Per tokią procedūrą Komisija per rungimosi principu pagrįstus debatus, per kuriuos valstybė narė gali pateikti savo pagrindus, turi pakankamai įrodyti nuosavų išteklių sumų, kurias ji laiko mokėtinomis, tikslumą.
- 190 Be to, priešingai, nei teigia Jungtinė Karalystė, Komisijos galimybė prašyti Teisingumo Teismo konstatuoti, kad turi būti sumokėta nustatyta tradicinių nuosavų išteklių suma, negali būti atmesta remiantis tuo, kad dėl tokio veiksmo ši valstybė netektų SESV 260 straipsnyje jai suteiktos galimybės ištaisyti bet kokią pagal SESV 258 straipsnį konstatuotą pažeidimą, ir būtų nepaisoma šios institucijos, Teisingumo Teismo ir valstybių narių kompetencijos pagal Sutartis.
- 191 Iš tiesų, nors Komisija gali nepateikti tokio piniginio prašymo ir tik prašyti, kad Teisingumo Teismas bendrai konstatuotų įsipareigojimų neįvykdymą, t. y. nuosavų išteklių nesurinkimą, nenumatydamas šių išteklių sumos, kaip ji, be kita ko, padarė byloje, kurioje priimtas 2019 m. spalio 31 d. Sprendimas *Komisija / Jungtinė Karalystė* (C-391/17, EU:C:2019:919), niekas nedraudžia, kad ieškinio reikalavimuose ši institucija prašytų konstatuoti Sąjungos teisės pažeidimą, susijusį su konkrečios nuosavų išteklių sumos nepateikimu, kai mano, jog ši suma yra pateiktina, ir gali įrodyti šios sumos tikslumą.
- 192 Dėl Jungtinės Karalystės argumento, kad šiuo ieškiniu iš tikrųjų siekiama, kad būtų atlyginta patirta žala, todėl jis nepriimtinas tiek, kiek Komisija prašo Teisingumo Teismo priimti sprendimą dėl tam tikrų konkrečių sumų, kurias Jungtinė Karalystė turėjo jai pateikti, iš to, kas išdėstyta, matyti, kad per procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 258 straipsnį klausimas dėl prašymo, kaip antai pateikto pirmojo ieškinio reikalavimo trečioje pastraipoje, priimtino negali būti keliamas.
- 193 Šiuo aspektu taip pat reikia priminti, kad Teisingumo Teismas nusprendė, jog ieškinys, kuriuo Komisija priekaištauja valstybei narei, kad ši, pažeisdama Sąjungos teisę, nepateikė tam tikros nuosavų išteklių sumos ir nesumokėjo atitinkamų delspinigių, nėra Sutartyse nenumatytas ieškinys dėl žalos atlyginimo, nes tokiu ieškiniu ši institucija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad atitinkama valstybė narė neįvykdė įsipareigojimų pagal Sąjungos teisę, o ne priteisti iš šios valstybės narės žalą ir delspinigius (2005 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Komisija / Danija*, C-392/02, EU:C:2005:683, 31–34 punktai).
- 194 Taigi nagrinėjamas prašymas patenka į įsipareigojimų neįvykdymo, o ne į procedūros dėl žalos atlyginimo sritį, nors ir yra piniginio pobūdžio.
- 195 Iš to matyti, kad, priešingai, nei teigia Jungtinė Karalystė, nors Komisija privalo įrodyti įsipareigojimų neįvykdymą, kurį prašo konstatuoti, ši institucija neturi įrodyti nei žalos, nei priežastinio ryšio tarp šio įsipareigojimų neįvykdymo ir šios žalos.

- 196 Kalbant apie Jungtinės Karalystės papildomai pateiktus argumentus dėl ieškinio nepriimtumo, nes Komisija painioja tris etapus, kurių, kaip nurodyta šio sprendimo 178 punkte, turi būti laikomasi siekiant nustatyti prarastų nuosavų išteklių sumą, pakanka konstatuoti, kad tie argumentai susiję su šio ieškinio pagrįstumu, visų pirma su pirmojo ir antrojo Komisijos prieštaravimų pagrįstumu, o ne su jo priimtumu.
- 197 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti Jungtinės Karalystės nurodytą nepriimtumu grindžiamą pagrindą, susijusį su Teisingumo Teismo kompetencijos nebuvimu.

5. Dėl ieškinio priešlaikinio pobūdžio ir nepriimtumo, kiek tai susiję su laikotarpiu nuo 2015 m. gegužės 1 d. iki 2017 m. spalio 11 d. imtinai, dėl pranešimų „C 18 Breach“, siejamų su šiuo laikotarpiu, parengimo

a) Šalių argumentai

- 198 Jungtinė Karalystė teigia, kad, kiek tai susiję su pažeidimo laikotarpio dalimi nuo 2015 m. gegužės 1 d. iki 2017 m. spalio 11 d. imtinai, pirmojo ieškinio reikalavimo trečioje pastraipoje nurodytas reikalavimas pateikti tradicinius nuosavus išteklius yra „priešlaikinis ir nepriimtinas“; nepatenkinus šio reikalavimo, ji teigia, kad šis prašymas turi būti atmestas, nes Komisija negalėjo įrodyti savo teiginio dėl prarastų nuosavų išteklių pasibaigus pagrįstoje nuomonėje nustatytam terminui patenkinti reikalavimus.
- 199 Iš tiesų, nors Komisija nuo 2018 m. gegužės mėn. žinojo apie tą mėnesį parengtus ir B sąskaitą įrašytus 8 pranešimus *C 18 Breach*, susijusius su, kaip manyta, importu nuvertinant prekes, įvykdytu nuo 2015 m. gegužės 1 d., už maždaug 25 milijonus GBP, ji neginčijo šių pranešimų nei pagrįstoje nuomonėje, nei ieškinyje; ji taip pat neatėmė šios sumos iš pirmojo ieškinio reikalavimo trečioje pastraipoje nurodytų prarastų tradicinių nuosavų išteklių.
- 200 Taigi Komisija neatsižvelgė nei į sumas, kurios galėjo būti išieškotos pateikus pranešimus *C 18 Breach*, nei į tai, kad Jungtinė Karalystė galėtų nevykdyti pareigos išieškoti pagal Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnio 2 dalies b punktą, jei nustatytos mokėtinos sumos, įtrauktos į B sąskaitą, galiausiai pasirodytų neatgautinos.
- 201 Komisija ginčija Jungtinės Karalystės argumentus.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 202 Negalima pritarti Jungtinės Karalystės argumentams, kad, kiek tai susiję su pažeidimo laikotarpio dalimi nuo 2015 m. gegužės 1 d. iki 2017 m. spalio 11 d. imtinai, pirmojo ieškinio reikalavimo trečioje pastraipoje nurodytas reikalavimas pateikti tradicinius nuosavus išteklius yra „pirmalaikis ir nepriimtinas“, nes jame neatsižvelgta į aštuonis 2018 m. gegužės mėn. pateiktus pranešimus *C 18 Breach* dėl importo nuvertinant prekes per šią pažeidimo laikotarpio dalį.
- 203 Iš tiesų, kaip priminta šio sprendimo 164 punkte, iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad Komisija turi diskreciją nuspręsti, ar reikia pareikšti ieškinį prieš valstybę narę, nustatyti, kokias nuostatas ji galėjo būti pažeidusi, ir pasirinkti, kada pradėti prieš ją nukreiptą procedūrą dėl išipareigojimų neįvykdymo, o ši pasirinkimą lemiantys motyvai negali

turėti įtakos ieškinio priimtinumui (2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Lenkija, Vengrija ir Čekijos Respublika (Laikino tarptautinės apsaugos prašytojų perkėlimo mechanizmas)*, C-715/17, C-718/17 ir C-719/17, EU:C:2020:257, 75 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

- 204 Tiek, kiek šiais argumentais Jungtinė Karalystė ginčija pirmojo ieškinio reikalavimo trečioje pastraipoje nurodytą reikalavimą pateikti tradicinius nuosavus išteklius (reikalavimas susijęs su pažeidimo laikotarpio dalimi nuo 2015 m. gegužės 1 d. iki 2017 m. spalio 11 d. imtinai), nes Komisija negalėjo įrodyti savo teiginio dėl prarastų nuosavų išteklių tą dieną, kai baigėsi terminas įvykdyti pagrįstoje nuomonėje nurodytus reikalavimus, šiais argumentais siekiama ginčyti ne šio ieškinio priimtinumą, bet jo pagrįstumą.
- 205 Vadinasi, reikia atmesti nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, paremtą ieškinio pirmalaikiu pobūdžiu ir nepriimtinumu, kiek tai susiję su laikotarpiu nuo 2015 m. gegužės 1 d. iki 2017 m. spalio 11 d. imtinai dėl pranešimų *C 18 Breach*, siejamų su šiuo laikotarpiu; taigi reikia atmesti visus Jungtinės Karalystės nurodytus nepriimtinumu grindžiamus pagrindus.

B. Dėl esmės

1. Dėl išipareigojimų Sąjungos finansinių interesų apsaugos ir kovos su sukčiavimu srityje, taip pat išipareigojimų, kylančių iš Sąjungos muitų teisės aktų, neįvykdymo

- 206 Pirmajame pagrinde, susijusiame su pirmojo ieškinio reikalavimo antroje pastraipoje nurodytais prieštaravimais, išskyrus prieštaravimą dėl Sąjungos PVM taisyklių, ypač tam tikrų Direktyvos 2006/112 nuostatų, pažeidimo, Komisija teigia, kad, nepaisydama daugkartinių Komisijos ir OLAF išpėjimų ir prašymų, susijusių su aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes rizika, kurią kėlė atitinkamas importas, pažeidimo laikotarpiu Jungtinė Karalystė nesiėmė rizika pagrįstų priemonių Sąjungos finansiniams interesams apsaugoti. Šių priemonių nepriėmimas reikštų, kad valstybės narės nesilaiko bendrųjų pareigų apsaugoti Sąjungos finansinius interesus ir kovoti su sukčiavimu pagal SESV 310 straipsnio 6 dalį ir 325 straipsnį ir konkrečių pareigų, nustatytų valstybėms narėms pagal Sąjungos muitų teisės aktus: pirma, imtis priemonių Sąjungos finansiniams interesams apsaugoti pagal Sąjungos muitinės kodekso 3 straipsnį, siejamą su ESS 4 straipsnio 3 dalimi, antra, atlikti muitinį tikrinimą remiantis rizikos analize pagal Bendrijos muitinės kodekso 13 straipsnį ir Sąjungos muitinės kodekso 46 straipsnį ir, trečia, reikalauti pateikti garantijas pagal Taikymo reglamento 248 straipsnio 1 dalį ir Įgyvendinimo reglamento 244 straipsnį.
- 207 Be to, kiek tai susiję su tariamu išipareigojimų pagal Sąjungos muitų teisę neįvykdymu, nagrinėjant pirmąjį pagrindą taip pat reikia išnagrinėti pirmojo ieškinio reikalavimo pirmoje pastraipoje nurodytą argumentą, kuriame teigiama, kad pažeidimo laikotarpiu Jungtinė Karalystė nuolat pažeidinėjo Bendrijos muitinės kodekso 220 straipsnio 1 dalį ir Sąjungos muitinės kodekso 105 straipsnio 3 dalį, nes ji, kalbant apie atitinkamą importą, „neįtraukė į apskaitą“, kaip apibrėžta Bendrijos muitinės kodekso 217 straipsnio 1 dalyje ir Sąjungos muitinės kodekso 104 straipsnyje, skolų muitinei, kurias reikėjo išieškoti, kai tik jos muitinė sužinojo apie padėtį, dėl kurios šios skolos atsirado.

a) Dėl SESV 310 straipsnio 6 dalies ir 325 straipsnio pažeidimo

1) Dėl valstybėms narėms pagal SESV 325 straipsnį nustatytų įpareigojimų

- 208 Pirma, kalbant apie tai, kad, kaip priekaištaujama, Jungtinė Karalystė neįvykdė įsipareigojimų apsaugoti Sąjungos finansinius interesus ir kovoti su sukčiavimu pagal SESV 310 straipsnio 6 dalį ir SESV 325 straipsnį, iš pradžių reikia nurodyti, kad šis neįvykdymas turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant tik į SESV 325 straipsnį, nes, kaip iš esmės taip pat pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 170 punkte, SESV 310 straipsnio 6 dalyje tik daroma nuoroda į SESV 325 straipsnį ir nenustatoma jokių kitų įpareigojimų, išskyrus numatytus šiame straipsnyje. Iš tiesų SESV 310 straipsnio 6 dalyje tik numatyta, kad „Sąjunga ir valstybės narės Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiam sukčiavimui ir kitoms neteisėtoms veikoms priešinasi pagal [SESV] 325 straipsnį“.
- 209 Pagal SESV 325 straipsnio 1 dalį valstybės narės įpareigojamos kovoti su sukčiavimu ir kitomis neteisėtomis veikomis, kenkiančiomis Sąjungos finansiniams interesams, taikydamos atgrasomąsias ir veiksmingas priemones (2018 m. birželio 5 d. Sprendimo *Kolev ir kt.*, C-612/15, EU:C:2018:392, 50 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 210 Pagal Sprendimo 2014/335 2 straipsnio 1 dalį, kurios turinys iš esmės tapatus Sprendimo 2007/436 2 straipsnio 1 dalies a punktui, Sąjungos nuosavi ištekliai apima, be kita ko, bendrojo maitų tarifo maitus. Todėl tarp pajamų iš šių maitų surinkimo ir atitinkamų išteklių pateikimo yra tiesioginis ryšis. Bet koks surenkamų pajamų trūkumas potencialiai sumažins išteklius (šiuo klausimu žr. 2018 m. birželio 5 d. Sprendimo *Kolev ir kt.*, C-612/15, EU:C:2018:392, 51 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 211 Taigi siekdamas apsaugoti Sąjungos finansinius interesus pagal SESV 325 straipsnio 1 dalį valstybės narės privalo imtis reikiamų priemonių, kad užtikrintų veiksmingą visų maitų surinkimą, o tam reikia, kad muitinis tikrinimas būtų atliekamas tinkamai (2018 m. birželio 5 d. Sprendimo *Kolev ir kt.*, C-612/15, EU:C:2018:392, 52 punktas).
- 212 Taigi iš valstybėms narėms pagal SESV 325 straipsnio 1 dalį nustatytų įpareigojimų matyti, kad jos šiuo tikslu turi numatyti ne tik tinkamas sankcijas, bet ir veiksmingas ir atgrasomąsias maitų kontrolės priemones, kad būtų tinkamai kovojama su Sąjungos maitų teisės aktų pažeidimais, nes šie pažeidimai gali kliudyti veiksmingai surinkti visus tradicinius nuosavus išteklius iš maitų, ir taip gali būti pažeisti Sąjungos finansiniai interesai (šiuo klausimu žr. 2018 m. birželio 5 d. Sprendimo *Kolev ir kt.*, C-612/15, EU:C:2018:392, 53 punktą).
- 213 Žinoma, pagal SESV 325 straipsnio 1 dalį siekdamas užtikrinti veiksmingą visų Sąjungos nuosavų išteklių, be kita ko, tų, kuriuos sudaro bendrojo maitų tarifo maitai, surinkimą valstybės narės turi tam tikrą veiksmų ir pasirinkimo laisvę, visų pirma dėl priemonių, kurių jos turi imtis, naudojimo būdo. Vis dėlto ši veiksmų ar pasirinkimo laisvė nėra neribota ir priklauso ne tik nuo proporcingumo, lygiavertiškumo ir veiksmingumo principų, pagal kuriuos priemonės, kurių imamasi, turi būti veiksmingos ir atgrasomosios, bet ir nuo Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) užtikrinamų pagrindinių teisių ir bendrųjų Sąjungos teisės principų (šiuo klausimu žr., be kita ko, 2016 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Degano Trasporti*, C-546/14, EU:C:2016:206, 20 ir 21 punktus; 2017 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *M.A.S. ir M.B.*, C-42/17, EU:C:2017:936, 33–36 punktus ir 2019 m. sausio 17 d. Sprendimo *Dzivev ir kt.*, C-310/16, EU:C:2019:30, 27, 30 ir 34 punktus bei nurodytą jurisprudenciją).

- 214 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją SESV 325 straipsnio 1 dalyje valstybėms narėms nustatytos pareigos pasiekti konkretų rezultatą, kurios nesusietos su jokia jame nustatytų taisyklių taikymo sąlyga (2018 m. birželio 5 d. Sprendimo *Kolev ir kt.*, C-612/15, EU:C:2018:392, 64 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 215 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir, priešingai, nei teigia Jungtinė Karalystė, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos nematyti, kad valstybės narės pagal SESV 325 straipsnio 1 dalį turi didelę diskreciją pasirinkti kovos su sukčiavimu, galinčiu pažeisti Sąjungos finansinius interesus, priemones; pagal šią nuostatą gali būti baudžiama tik už akivaizdžiai netinkamas priemones, atsižvelgiant į visas atvejo aplinkybes.
- 216 Be to, priešingai, nei nurodo Jungtinė Karalystė, ši jurisprudencija negali pagrįsti nei teiginio, kad pareiga užtikrinti veiksmingą visų nuosavų išteklių surinkimą reikalauja ne intensyvių pastangų kontroliuoti ir išieškoti mokesčius, kurie sudaro šiuos išteklius, o tik pagrįstų pastangų, nei teiginio, kad rinkdamos minėtus išteklius valstybės narės privalo elgtis tik rūpestingai. Atvirkščiai, remiantis tuo pačiu jurisprudencijos tekstu, pagal SESV 325 straipsnio 1 dalį valstybėms narėms nustatomos „pareigos pasiekti konkretų rezultatą“, o ne tik pareigos imtis priemonių.
- 217 Priešingai, nei teigia Jungtinė Karalystė, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos taip pat nematyti, kad valstybei narei gali būti priekaištaujama dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 325 straipsnio 1 dalį tik kai Komisija įrodo, jog aptariama nacionalinė priemonė reiškia, kad yra „akivaizdi ir didelė nebaudžiamumo grėsmė“ arba kad dėl jos „nepaskiriama sankcija“ (generalinio advokato Y. Bot išvada byloje *M.A.S. ir M.B.*, C-42/17, EU:C:2017:564, 83 punktas), arba kai nagrinėjamas atitinkamos valstybės narės „aplaidumas“ ar „savavališkas elgesys“ (1991 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Komisija / Nyderlandai*, C-96/89, EU:C:1991:213, 37 punktas; 2000 m. birželio 15 d. Sprendimo *Komisija / Vokietija*, C-348/97, EU:C:2000:317, 64 punktas; 2007 m. spalio 18 d. Sprendimo *Komisija / Danija*, C-19/05, EU:C:2007:606, 18 ir 35 punktai).
- 218 Nors Teisingumo Teismas savo jurisprudencijoje susiklosčius tokioms specifinėms situacijoms yra konstatavęs Sąjungos teisės, ypač SESV 325 straipsnio 1 dalies, pažeidimą, iš šios jurisprudencijos neišplaukia, kad šios nuostatos taikymo sritis apsiriboja tokiomis situacijomis, juolab kad bylos, kuriose suformuluota ši jurisprudencija, buvo susijusios su sankcijomis ir su jomis susijusiomis procedūromis, taigi su priemonėmis, kurios iš esmės skiriasi nuo šioje byloje nagrinėjamo muitinio tikrinimo.
- 219 Be to, iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos, susijusios su reikalavimais, kurie SESV 325 straipsnio 1 dalyje nustatyti, kiek tai susiję su sankcijomis už Sąjungos muitų teisės aktų pažeidimus, matyti, kad valstybės narės turi laisvę pasirinkti taikytinas sankcijas, kurios gali būti administracinės, baudžiamosios arba jų derinys, tačiau jos turi užtikrinti, kad už didelio sukčiavimo ar kitos Sąjungos finansiniams interesams muitų srityje kenkiančios sunkios neteisėtos veiklos atvejus būtų baudžiama veiksmingomis ir atgrasančiomis baudžiamosiomis sankcijomis (2018 m. birželio 5 d. Sprendimo *Kolev ir kt.*, C-612/15, EU:C:2018:392, 54 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 220 Vadinas, muitinio tikrinimo priemonių, kurių turi imtis valstybės narės, kad įvykdytų SESV 325 straipsnio 1 dalyje joms nustatytus reikalavimus, susijusius su kova su sukčiavimu ar kita neteisėta veikla, galinčia pakenkti Sąjungos finansiniams interesams, pobūdis negali būti nustatomas abstrakčiai ir statiškai, nes jis priklauso nuo tokio sukčiavimo ar kitos neteisėtos veiklos ypatumų, kurie laikui bėgant gali keistis.

2) *Dėl SESV 325 straipsnyje nustatytų įpareigojimų pažeidimo*

i) *Pirminės pastabos*

- 221 Prieš pradėdant nagrinėti SESV 325 straipsnio pažeidimą, dėl kurio Komisija konkrečiai skundžia Jungtinę Karalystę, reikėtų priminti, kad, nagrinėjant įsipareigojimų neįvykdymo bylą pagal SESV 258 straipsnį, būtent Komisijai tenka pareiga įrodyti tariamo neįvykdymo buvimą ir pateikti Teisingumo Teismui informaciją, reikalingą tam, kad jis galėtų patikrinti tokio įsipareigojimo neįvykdymą, nesiremdamas jokia prezumpcija (2020 m. balandžio 2 d. Sprendimas *Komisija / Lenkija, Vengrija ir Čekija (Laikinas tarptautinės apsaugos prašytojų perkėlimo mechanizmas)*, C-715/17, C-718/17 ir C-719/17, EU:C:2020:257, 124 punktą ir nurodyta jurisprudencija).
- 222 Darytina išvada, kad nagrinėjamu atveju Komisija turi pakankamai teisiškai įrodyti, kad priemonės, kurių per pažeidimo laikotarpį ėmėsi Jungtinė Karalystė, siekdama kovoti su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, neužtikrino veiksmingo visų pajamų, susijusių su Sąjungos nuosavais ištekliais, kuriuos sudaro bendrojo muitų tarifo muitai, surinkimo, ir taip buvo pažeistas SESV 325 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas veiksmingumo principas.
- 223 Šiuo klausimu Komisija iš esmės teigia, kad, atsižvelgiant į aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes, kuris Jungtinei Karalystei buvo žinomas visą pažeidimo laikotarpį, ypatumus, vienintelės muitinio tikrinimo priemonės, kuriomis buvo galima kovoti su šiuo sukčiavimu ir tinkamai apsaugoti Sąjungos finansinius interesus pagal SESV 325 straipsnio 1 dalyje nustatytą veiksmingumo principą, buvo tos, kurias ji rekomendavo OLAF (taip pat per visą pažeidimo laikotarpį), t. y. iš esmės muitinio tikrinimo sistema, taikoma prieš išmuitinant atitinkamas prekes ir pagrįsta rizikos analize.
- 224 Komisija tvirtina: kadangi Jungtinė Karalystė savo kovos su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes sistemą grindė muitinės priemonėmis, taikytomis po atitinkamų prekių išmuitinimo, kaip antai nurodymais išieškoti muitus *a posteriori*, ji nesiėmė priemonių, kurių reikalaujama pagal SESV 325 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą veiksmingumo principą.

ii) *Aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes pagrindinių ypatumų priminimas*

- 225 Prieš pradėdant nagrinėti šį prieštaravimą reikia priminti aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes pagrindinius ypatumus, kurie, be kita ko, matyti iš OLAF ataskaitos ir kurių šalys neginčia.
- 226 Tai buvo gana nesudėtingas sukčiavimas – jį vykdėdavo įmonės „feniksai“ arba „priedangos įmonės“, t. y. įmonės, įsteigtos siekiant vykdyti tokį sukčiavimą, turinčios labai ribotus išteklius ir likviduojamos arba išnykstančios, kai tik muitinė suabejodavo deklaruotos vertės tikslumu, todėl bet koks muitų išieškojimas *a posteriori* buvo neįtikėtinas arba daugeliu atveju praktiškai neįmanomas.
- 227 Šį sukčiavimą organizavo nusikaltėlių grupės, kurios veikė turėdamos tinklą ir naudodavo tokias įmones jam įgyvendinti. Sukčiavimas buvo mobilus ir pasižymėjo greita reakcija į tikrinimą, nes neteisėta ir slapta prekyba buvo greitai perkeliama į kitą įvežimo į Sąjungos muitų teritoriją vietą, kai tik būdavo paskelbiama apie muitinį tikrinimą arba kai tos grupės gaudavo atitinkamus signalus.

228 Tas pats sukčiavimas buvo susijęs su labai dideliais prekių kiekiais, todėl jis buvo daugiau ar mažiau pelningas, įskaitant šioms įmonėms, priklausomai nuo išvengto muito dydžio. Jis buvo įgyvendinamas dideliu mastu ir paveikė visą Sąjungą, nors ne visos valstybės narės buvo paveiktos vienodai, nes tendencija buvo tokia, kad jis būdavo perkeliamas į valstybes nares, kuriose taikyta ne tokia griežta muitinio tikrinimo sistema, todėl šiuo požiūriu jas buvo galima laikyti silpniausia Sąjungos muitų teritorijos grandimi. Praktiškai prekės, susijusios su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, daugeliu atvejų buvo importuojamos į Jungtinę Karalystę taikant 42 muitinės procedūrą, o tai reiškia, kad šios prekės nuo pat pradžių buvo skirtos kitoms valstybėms narėms, pavyzdžiui, Prancūzijos Respublikai ar Italijos Respublikai, ir kad PVM turėjo būti sumokėtas šiose kitose valstybėse narėse, tačiau dažniausiai taip nebūdavo, nes tos prekės paprastai būdavo skirtos neteisėtai ir slaptai prekybai šių kitų valstybių narių teritorijose.

iii) Apie tai, kad nuo pažeidimo laikotarpio pradžios Jungtinė Karalystė žinojo pagrindinius aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes ypatumus ir veiksmingas kovos su juo priemones

229 Nors, kaip savo išvados 185 punkte nurodė generalinis advokatas, Jungtinė Karalystė tiek ikiteisminėje procedūroje, tiek Teisingumo Teisme ne kartą pripažino, kad pažeidimo laikotarpiu jos teritorijoje buvo sukčiaujama nuvertinant prekes, ir pridūrė, kad ji buvo šio sukčiavimo auka, ši valstybė tvirtina, kad ėmėsi priemonių, kurių iš jos buvo galima pagrįstai tikėtis kovojant su sukčiavimu, atsižvelgiant į tai, kad tuo metu, kai buvo imtasi šių priemonių, valstybė turėjo nedaug žinių apie sukčiavimo pobūdį, mastą ir veiksmingas kovos su juo priemones.

230 Jungtinė Karalystė tvirtina, kad OLAF ir kai kurios susijusios valstybės narės ne anksčiau kaip 2014 m. pabaigoje, jau po *ODC Snake*, pradėjo tinkamai suprasti, su koku sukčiavimu susidūrė, ir kad tik po savitarpio pagalbos pranešimo 2015/013 ši valstybė įgijo pakankamai žinių apie aptariamą sukčiavimą nuvertinant prekes ir apie konkrečias priemones, kurių reikia imtis kovojant su šiuo sukčiavimu.

231 Vis dėlto iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad visos valstybės narės, įskaitant tuo metu Jungtinę Karalystę, bent jau nuo pažeidimo laikotarpio pradžios turėjo pakankamai žinių apie pagrindinius aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes ypatumus ir apie kovos su juo priemones, kurių OLAF ir Komisija joms rekomendavo imtis.

232 Savitarpio pagalbos pranešime 2007/015 OLAF informavo visas šias valstybes nares apie riziką, visų pirma apie itin mažą atitinkamų prekių importo iš Kinijos į Sąjungos teritoriją vertę, kurią dažniausiai nustato vadinamosios „priedangos įmonės“, kurių registruotoji buveinė, atlikus patikrinimą, dažnai būna ne tuo adresu, nei nurodyta muitinės deklaracijose, taip pat apie riziką, kad ši sukčiavimo veikla gali būti perkelta į kitus Sąjungos uostus.

233 Atsižvelgdama į aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes ypatumus OLAF paragino visas minėtas valstybes nares analizuoti atitinkamų tekstilės prekių importą, be kita ko, iš Kinijos, kad būtų nustatyti galimi importo nuvertinant prekes požymiai, atlikti tinkamą muitinį tikrinimą išmuitinant šias prekes, kad būtų galima patikrinti deklaruotas jų vertes, ir užtikrinti, kad jos atitinka realią rinkos vertę, taip pat imtis tinkamų apsaugos priemonių, jeigu kyla įtarimas dėl dirbtinai mažų sąskaitose faktūrose nurodytų kainų.

234 Be to, savitarpio pagalbos pranešimu 2009/001 OLAF visoms toms pačioms valstybėms narėms pranešė, kad atlikus 2009 m. sausio–birželio mėn. analizę patvirtinta, jog aptariamos prekės buvo importuojamos iš Kinijos į visą Sąjungą ir jų deklaruota vertė buvo labai maža. Atsižvelgdama į tai, kad buvo nustatytas „didelės apimties sukčiavimo nuvertinant prekes“ atvejis, ir remdamasi

rekomendacijomis, kurias ji jau pateikė savitarpio pagalbos pranešime 2007/015, OLAF paprašė, kad valstybės narės per keturias savaites informuotų ją apie „(pakoreguotų) rizikos filtrų“ įvedimą. Ji taip pat paragino visas valstybes nares „imtis tinkamų priemonių kovai su endeminiu prekių nuvertinimo reiškiniu“, „nustatyti didelės rizikos siuntas“ ir rekomendavo „tikrinti, ar egzistuoja importuotojai“.

- 235 Be to, *ACP Discount* gairėse buvo aprašyta konkreti metodika, pagrįsta OLAF-JRC metodo „teisingomis kainomis“, kurios turi būti taikomos prieš išmuitinant atitinkamas prekes, o valstybės narės buvo raginamos įgyvendinti šią metodiką, kad būtų kovojama su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, ypač vykdant šią muitinės operaciją. Garantijų pateikimas buvo viena iš priemonių, kurių paprašė imtis OLAF ir Komisija.
- 236 2012 m. kovo 9 d. Komisijos Muitinės komiteto posėdyje, kuriame dalyvavo Jungtinės Karalystės atstovas, šios institucijos atstovas paaiškino, kad per *ACP Discount* iš esmės pradėta tikrinti atitinkamas prekes jų išmuitinimo metu, siekiant užtikrinti operacijos veiksmingumą, nes ja siekiama kovoti su neteisėta ir slapta prekyba, kurioje dalyvauja „dingę“ prekybininkai (angl. k. *missing traders*).
- 237 Be to, reikia priminti, kad nuo 2015 m. vasario mėn. iki 2016 m. liepos mėn. Jungtinė Karalystė dalyvavo keliuose OLAF organizuotuose aptariamam sukčiavimui nuvertinant prekes skirtuose susitikimuose, per kuriuos OLAF pakartojė ir atnaujino jau pateiktą informaciją apie šio sukčiavimo mastą ir pobūdį, visų pirma apie tai, kad tokia neteisėta prekyba vis dažniau vykdoma Jungtinėje Karalystėje, taip pat apie kovos su šiuo sukčiavimu priemones, kurių reikėtų imtis siekiant veiksmingai su juo kovoti. Per šiuos susitikimus OLAF ir toliau primygtinai rekomendavo Jungtinei Karalystei įvesti rizikos ribas, kad būtų galima nustatyti siuntas, kurios gali būti nuvertintos, ir kad šioms rizikingoms siuntoms prieš išleidžiant atitinkamas prekes būtų taikomos muitinio tikrinimo priemonės, pavyzdžiui, fiziniai patikrinimai, mėginių ėmimas ir garantijų pateikimas, siekiant užtikrinti, kad muitai iš tikrųjų būtų renkami pagal tikrąją šių prekių vertę.
- 238 Darytina išvada, kad, priešingai, nei teigia Portugalijos Respublika, iš savitarpio pagalbos pranešimo 2015/013 negalima daryti išvados, kad tik po *ODC Snake* valstybės narės iš tikrųjų sužinojo apie aptariamą sukčiavimą nuvertinant prekes. Be to, bet kuriuo atveju šiame savitarpio pagalbos pranešime aiškiai nurodyti savitarpio pagalbos pranešimai 2007/015 ir 2009/001, taigi, ir šiuose pranešimuose OLAF pateikta informacija, kuri apibendrinta šio sprendimo 232 ir 234 punktuose.
- 239 Priešingai, nei teigia Portugalijos Respublika, iš savitarpio pagalbos pranešimo 2015/013 ir Sąjungos Audito Rūmų specialiosios ataskaitos „Kova su sukčiavimu PVM Bendrijos viduje: reikia imtis daugiau veiksmų“ 83 punkto taip pat nematyti, kad Jungtinės Karalystės muitinė nežinojo apie plačiai paplitusią klaidingų muitinės deklaracijų teikimo praktiką iki *ODC Snake*.
- 240 Iš tiesų iš šio savitarpio pagalbos pranešimo ir šios ataskaitos 83 punkto matyti, kad per *ODC Snake* buvo nustatyta, jog, kalbant apie Sąjungos muitinės procedūrų sąrašė nurodytą muitinės procedūrą, kuri žymima kodu 40 ir pagal kurią prekės, kurių tiekimui netaikomas neapmokestinimas PVM, išleidžiamos į laisvą apyvartą ir vidaus vartojimui vienu metu (toliau – 40 muitinės procedūra), nuvertinimo rizika buvo įvertinta maždaug 20 % aptariamojo importo, o 42 muitinės procedūros atveju – 40 % šio importo.

- 241 Vis dėlto tokia nuoroda negali reikšti tai, kad apie aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes problemą valstybės narės sužinojo tik po *ODC Snake*.
- 242 Komisija teisiškai tinkamai įrodė, kad nuo pat pažeidimo laikotarpio pradžios Jungtinė Karalystė turėjo pakankamai žinių apie esminius aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes ypatumus, kaip apibendrinta šio sprendimo 226–228 punktuose, ir apie priemones, kurių OLAF ir Komisija jai rekomendavo imtis siekiant veiksmingai kovoti su šiuo sukčiavimu, t. y. iš esmės muitinio tikrinimo priemones, taikomas prieš išmuitinant siuntas, kurios, remiantis rizikos analizės priemone, pavyzdžiui, rizikos ribomis, kurias sudaro PMK, nustatytos pagal OLAF-JRC metodą, gali būti nuvertintos.
- 243 Tokios išvados negali paneigti tai, kad per pažeidimo laikotarpį Jungtinės Karalystės žinios apie minėto sukčiavimo apimtį ir pobūdį bei veiksmingas kovos su minėtu sukčiavimu priemones dar pagerėjo, ypač atsižvelgiant į sukčiavimo importuojant itin mažomis kainomis į jos teritoriją plėtrą ir dėl to galimą tradicinių nuosavų išteklių praradimą arba į tam tikrus OLAF-JRC metodo, kaip rizikos analizės priemonės, įgyvendinimo aspektus.
- iv) Dėl muitinio tikrinimo sistemos, kurią per pažeidimo laikotarpį taikė Jungtinė Karalystė, siekdama kovoti su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, nesuderinamumo su SESV 325 straipsnio 1 dalimi*
- 244 Kaip nurodyta šio sprendimo 224 punkte, Komisija teigia, kad per pažeidimo laikotarpį Jungtinės Karalystės taikyta muitinio tikrinimo sistema, skirta kovai su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, neatitiko SESV 325 straipsnio 1 dalyje nustatyto veiksmingumo principo, nes iš esmės apsiribojo muitinio tikrinimo priemonėmis, taikytomis *a posteriori*, t. y. po to, kai atitinkamos prekės buvo išmuitintos, ir ypač muitų išieškojimu *a posteriori*.
- 245 Komisija, kaip nurodyta šio sprendimo 223 punkte, teigia, kad tik iš esmės tokio paties pobūdžio muitinio tikrinimo sistema, kokią rekomenduoja OLAF, t. y. su rizikos ribomis, kurias sudaro PMK, nustatytomis pagal OLAF-JRC metodą ir kurios taikomos *ex ante*, taip pat garantijų teikimu, buvo tokia, kuria remiantis būtų galima veiksmingai kovoti su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, atsižvelgiant į šio sprendimo 226–228 punktuose primintus esminius šio sukčiavimo ypatumus, t. y. kad tai – didelio masto sukčiavimas, kuris yra mobilus, pasižymintis greita reakcija į tikrinimą ir kurį vykdo įmonės „feniksai“. Anot Komisijos, iki atitinkamų prekių išleidimo atliekami tikrinimai nebuvo Jungtinės Karalystės muitinio tikrinimo sistemos dalis iki 2017 m. spalio mėn.
- 246 Komisija teigia, kad priemonės, kurias Jungtinė Karalystė taikė *a posteriori*, buvo nesėkmingos ir akivaizdžiai netinkamos kovojant su minėtu sukčiavimu, nes, kaip ši valstybė žinojo, jį vykdo įmonės „feniksai“, todėl bet koks muitų išieškojimas *a posteriori* buvo neįmanomas arba daugeliu atvejų praktiškai neįmanomas.
- 247 Šiuo klausimu neginčijama, kad prieš pradėdant vykdyti operaciją *Swift Arrow* Jungtinės Karalystės muitinė *ex ante* muitinio tikrinimo priemonės taikė tik labai išimtiniais atvejais ir orientavosi į muitų išieškojimą *a posteriori*. Taigi atitinkamų prekių fiziniai patikrinimai ir mėginių ėmimas, remiantis OLAF-JRC metodo rizikos profiliais, buvo atlikti tik per *ODC Snake* laikotarpį, t. y. vieno mėnesio laikotarpį nuo 2014 m. vasario 17 d. iki kovo 17 d., vykdamas operaciją *Samurai*, kurioje dalyvavo tik du ūkio subjektai, taip pat vykdamas operaciją *Breach* dėl trylikos siuntų. Be to, iš Jungtinės Karalystės atsakymo į Audito Rūmų klausimą matyti, kad nors *ODC*

Snake laikotarpiu buvo reikalaujama garantijų, bendra šių garantijų suma sudarė tik 0,4144 % visos pranešimuose C 18 *Snake* reikalaujamų papildomų muitų sumos ir kad šios garantijos buvo gražintos vėliau, panaikinus šiuos pranešimus, taigi remiantis jomis nebuvo išieškota muitų.

- 248 Jungtinė Karalystė teigia, kad priėmė savo rizikos analize pagrįstą strategiją, kurią iš esmės sudarė rizikos profilio taikymas, siekiant nustatyti ir kontroliuoti *a posteriori* ribotą grupę ūkio subjektų, kurie reguliariai importuoja prekes labai mažomis kainomis ir kurie laikomi „didelės rizikos importuotojais“, prireikus išduodant nurodymus išieškoti muitą; tai yra teisėta, atsižvelgiant į didelę šios valstybės veiksmų laisvę ir į tai, kad OLAF-JRC metodas nebuvo privalomas. Ji taip pat tvirtina, kad nors, pavyzdžiui, *ACP Discount* atveju jos muitinė taikė ne OLAF-JRC metodo rizikos ribas *ex ante*, o tik *a posteriori*, OLAF jai nepriekaištavo. Atvirkščiai, OLAF tarnautojai jai suteikė įvairių garantijų, kad jos muitinio tikrinimo sistema yra suderinama su Sąjungos teise.
- 249 Šiuo klausimu, kaip nurodyta šio sprendimo 169 punkte, pirmiausia reikia pabrėžti, kad taikydamos tvarką, pagal kurią valstybės narės yra atsakingos už tinkamą Sąjungos muitų teisės aktų įgyvendinimą savo teritorijoje, šios valstybės negali atleisti savęs nuo atsakomybės už bet kokią Sąjungos teisės pažeidimą, kurį jos galėjo padaryti, remdamosi tuo, kad OLAF ar Komisija niekada joms dėl to nepriekaištavo.
- 250 Antra, šio sprendimo 162–169 punktuose Teisingumo Teismas atmetė Jungtinės Karalystės argumentą, kad Jungtinė Karalystė galėjo turėti teisėtą lūkesčių dėl tam tikrų OLAF pareigūnų pareiškimų, kad jos muitinio tikrinimo sistema tariamai atitinka Sąjungos teisę.
- 251 Trečia, kaip priminta šio sprendimo 220 punkte, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad muitinio tikrinimo priemonių, kurių turi imtis valstybės narės, kad įvykdytų SESV 325 straipsnio 1 dalyje joms nustatytus reikalavimus, susijusius su kova su sukčiavimu ar kita neteisėta veikla, galinčia pakenkti Sąjungos finansiniams interesams, pobūdis, ypač pareiga užtikrinti veiksmingą ir visišką Sąjungos nuosavų išteklių, kuriuos sudaro muitai, surinkimą, tinkamai atsižvelgiant į Chartijos garantuojamas pagrindines teises ir bendruosius Sąjungos teisės principus, negali būti nustatomi abstrakčiai ir statiškai, nes šis pobūdis priklauso nuo sukčiavimo ar kitos neteisėtos veiklos ypatybių, kurios laikui bėgant gali kisti.
- 252 Vis dėlto, kaip pabrėžia Komisija, viena vertus, kai išimtiniais atvejais Jungtinės Karalystės muitinė atliko patikrinimus *ex ante*, šie patikrinimai pasirodė esą iš karto veiksmingi ir atgrasantys. Pavyzdžiui, akivaizdu, kad, pranešus apie fizinius patikrinimus, konteineriai buvo nukreipti iš Felixstowe uosto (Jungtinė Karalystė) į kitų valstybių narių uostus ir kad du ūkio subjektai, dėl kurių buvo atlikti *ex ante* patikrinimai per operaciją *Samurai*, iš karto nutraukė savo veiklą po to, kai HMRC užginčijo jų muitinės deklaracijas.
- 253 Kita vertus, per visą pažeidimo laikotarpį paaiškėjo, kad Jungtinės Karalystės taikyta muitinio tikrinimo sistema, kiek ji buvo grindžiama tokiomis *a posteriori* priemonėmis, kaip muitų išieškojimas, buvo neveiksminga kovojant su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, nes jam iš esmės būdinga tai, kad jį įvykdė vadinamosios įmonės „feniksai“, iš kurių daugeliu atvejų buvo neįmanoma išieškoti muitų.
- 254 Šiomis aplinkybėmis svarbu paminėti 2014 m. birželio 13 d. susitikimą dėl tolesnių veiksmų, susijusių su *ODC Snake*, per kurį Jungtinės Karalystės muitinė nurodė, kaip matyti iš šios valstybės atstovo surašyto susitikimo protokolo, kad nors tais atvejais, kai baudžiamoji byla

nebūdavo iškelta, jos svarstydamo taikyti išieškojimo *a posteriori* procedūras „atgrasyti finansiškai“, jos manė, kad „remiantis ankstesne patirtimi ir tuo, kas jau buvo pastebėta dėl šios rūšies sukčiavimo atvejų“, „mažai tikėtina, kad bus išieškota kokia nors skola“.

- 255 Be to, reikia pažymėti, kad tiek dėl skolų muitinei, kurių buvo reikalaujama pranešimuose *C 18 Snake*, tiek dėl tų, kurių buvo reikalaujama pranešimuose *C 18 Breach*, Jungtinė Karalystė tvirtina, kad ji atleidžiama nuo pareigos pateikti Komisijai tradicinius nuosavus išteklius, atitinkančius šias skolas, motyvuodama tuo, kad jų negalima išieškoti, nes skolininkai yra įmonės „feniksai“. Vis dėlto tokiu teiginiu, net darant prielaidą, kad jis pagrįstas, siekiama įrodyti, kad remiantis Jungtinės Karalystės nustatyta muitinio tikrinimo sistema nebuvo galima veiksmingai surinkti visų pajamų, susijusių su Sąjungos nuosavais ištekliais.
- 256 Be to, Komisija tvirtina, kad kai kuriems ūkio subjektams, kurie buvo tikrinami per operaciją *Breach*, jau buvo išduotas nurodymas dėl išieškojimo, minimas viename iš *C 18 Snake* pranešimų, o tai patvirtina, kad Jungtinėje Karalystėje įdiegta muitinio tikrinimo sistema tuo metu buvo nepakankamai atgrasanti.
- 257 Net jei, kaip matyti iš šio sprendimo 213 punkte nurodytos jurisprudencijos, SESV 325 straipsnio 1 dalyje valstybėms narėms paliekama tam tikra veiksmų ir pasirinkimo laisvė, kiek tai susiję su muitinio tikrinimo priemonėmis, kurių jos turi imtis, visų pirma siekiant užtikrinti, kad būtų veiksmingai surinkti visi Sąjungos ištekliai, t. y. bendrojo muitų tarifo muitai, reikia konstatuoti, kad nagrinėjamu atveju atsižvelgiant į aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes ypatumus, ypač į tai, kad šis sukčiavimas buvo mobilus, pasižymėjo greita reakcija į tikrinimą ir iš esmės vykdomas įsipareigojimų nevykdančių arba nemokių įmonių, iš kurių bet koks muitų išieškojimas *a posteriori* daugeliu atvejų buvo neįmanomas iš pat pradžių (šie ypatumai buvo tinkamu laiku žinomi Jungtinės Karalystės muitinei remiantis jos pačios patirtimi), pažeidimo laikotarpiu Jungtinės Karalystės įdiegta muitinio tikrinimo sistema, skirta kovoti su minėtu sukčiavimu, neatitiko (net akivaizdžiai) SESV 325 straipsnio 1 dalyje įtvirtinto veiksmingumo principo, nes ji, išskyrus kelias retas išimtis, apsiribojo muitų išieškojimu *a posteriori*.
- 258 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmąjį pagrindą reikia pripažinti pagrįstu tiek, kiek jis susijęs su SESV 325 straipsnio 1 dalies pažeidimu.

b) Dėl Sąjungos muitų teisės aktuose nustatytų įsipareigojimų pažeidimo

- 259 Kiek tai susiję su tuo, kad Jungtinė Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Sąjungos muitų teisės aktus, Komisija priekaištauja, kad ši valstybė narė, pirma, nesiėmė priemonių apsaugoti Sąjungos finansinius interesus ir taip pažeidė Sąjungos muitinės kodekso 3 straipsnį, siejamą su ESS 4 straipsnio 3 dalimi, antra, nevykdė muitinio tikrinimo pagal rizikos analizę ir taip pažeidė Bendrijos muitinės kodekso 13 straipsnį ir Sąjungos muitinės kodekso 46 straipsnį, trečia, nereikalavo pateikti garantijų ir taip pažeidė Taikymo reglamento 248 straipsnio 1 dalį ir Įgyvendinimo reglamento 244 straipsnį ir, ketvirta, neįtraukė į apskaitą skolų muitinei, kurias reikėjo išieškoti minėtos valstybės muitinei sužinojus apie situaciją, dėl kurios atsirado šios skolos, ir taip pažeidė Bendrijos muitinės kodekso 220 straipsnio 1 dalį ir Sąjungos muitinės kodekso 105 straipsnio 3 dalį.

1) Pirminės pastabos

- 260 Šiuo klausimu pirmiausia reikia konstatuoti, kad argumentas, susijęs su Sąjungos muitinės kodekso 3 straipsniu, siejama su ESS 4 straipsnio 3 dalimi, nėra savarankiškas, palyginti su argumentu dėl SESV 325 straipsnio pažeidimo, kuris nagrinėjamas šio sprendimo 208–258 punktuose. Iš tiesų Komisija šio teiginio neparėmė konkrečiu argumentu, susijusiu su nuostatomis, kuriomis jis grindžiamas.
- 261 Be to, kaip savo išvados 173 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, dėl valstybėms narėms tenkančių įpareigojimų kovoti su bet koku sukčiavimu ar bet kokia kita neteisėta veikla, galinčia pakenkti Sąjungos finansiniams interesams, SESV 325 straipsnio 3 dalyje konkrečiai išreiškiamas bendrasis lojalus bendradarbiavimo principas, įtvirtintas ESS 4 straipsnio 3 dalyje. Iš to išplaukia, kad nereikia atskirai nagrinėti šio argumento (šiuo klausimu žr. 2006 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Komisija / Airija, C-459/03, EU:C:2006:345, 169–171* punktus).
- 262 Atsižvelgiant į tai, reikia išnagrinėti, ar, kaip teigia Komisija, kovodama su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes per pažeidimo laikotarpį Jungtinė Karalystė pažeidė Bendrijos muitinės kodekso 13 straipsnį ir Sąjungos muitinės kodekso 46 straipsnį, nes prieš išmuitindama atitinkamas prekes neatliko rizikos analize pagrįsto muitinio tikrinimo, t. y. netaikė OLAF-JRC metodo, kuriuo remiantis galima nustatyti importą, kuris gali būti nuvertintas ir dėl to turėtų būti tikrinamas importuojant deklaruotos muitinės vertės tikslumas, ir ar pažeidė Taikymo reglamento 248 straipsnio 1 dalį ir Įgyvendinimo reglamento 244 straipsnį, nes ši valstybė nereikalavo pateikti garantijos taip nustatytam galimai nuvertinant prekes įvykdytam importui.
- 263 Šiuo klausimu iš 2016 m. birželio 16 d. Sprendimo *EURO 2004 Hungary (C-291/15, EU:C:2016:455)* Komisija daro išvadą, kad, kai deklaruojamos labai mažos prekių muitinės vertės (ypač kai šios vertės mažesnės nei 50 % vidutinės statistinės kainos vertė), kyla pagrįstų abejonių dėl nagrinėjamų muitinės deklaracijų tikslumo, todėl šios prekės negali būti išleistos į laisvą apyvartą iš anksto nepatikrinus taip deklaruotų verčių. Ji taip pat remiasi 2011 m. kovo 17 d. Sprendimu *Komisija / Portugalija (C-23/10, EU:C:2011:160)*, siekdama pagrįsti principą, kad, turėdama konkrečių duomenų apie netikslias muitinės deklaracijas, dėl kurių gali būti surinkti mažesni nei iš tikrųjų mokėtini muitai, muitinė privalo jas patikrinti ir atlikti reikiamą kontrolę.
- 264 Jungtinė Karalystė, palaikoma į bylą įstousių valstybių narių, tvirtina, kad iš Komisijos nurodytos jurisprudencijos matyti, jog valstybių narių muitinės turi atlikti muitinius tikrinimus, tik jei turi konkrečių duomenų, susijusių su netiksliais muitinės deklaracijoje pateiktais duomenimis. Vis dėlto, kai šioms institucijoms tik kyla abejonių dėl šio deklaravimo tikslumo, grindžiamų, pavyzdžiui, konstatavimu, kad deklaruota kaina ir vidutinė statistinė vertė skiriasi daugiau nei 50 %, šios institucijos turi tik galimybę atlikti tokius tikrinimus, tačiau neprivalo to daryti.
- 265 Nagrinėjama atveju, atsižvelgiant į turimą informaciją, tos pačios institucijos neturėjo konkrečių duomenų apie atitinkamo importo nuvertinimą, bet daugių daugiausia turėjo pagrįstų abejonių dėl deklaruotų muitinės verčių tikslumo, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją, todėl galėjo atlikti muitinės tikrinimus, bet neprivalėjo to daryti. Be to, konstatavimas, kad deklaruota muitinė vertė buvo daugiau kaip 50 % mažesnė už statistinę vidutinę vertę, todėl mažesnė už PMK taikant OLAF-JRC metodą nustatytą ribą, buvo ne konkreti šios muitinės vertės nuvertinimo indikacija, bet nebent priežastis sukelti pagrįstų abejonių dėl jos tikslumo, todėl tai neįpareigojo Jungtinės Karalystės institucijų patikrinti šios muitinės vertės tikslumo.

- 266 Šiuo klausimu šiame etape pakanka nurodyti, kad, viena vertus, aptariamas sukčiavimas nuvertinant prekes buvo didelio masto sukčiavimas, apimantis labai ilgą laikotarpį visoje Sąjungoje ir ypač Jungtinėje Karalystėje didelius prekių, kurių deklaruotos labai mažos vertės, kiekius, todėl iš pirmo žvilgsnio buvo įtartinos vadinamosios „veiklos nevykdančios“ įmonės, dėl kurių Sąjunga patyrė didelę riziką savo finansiniams interesams, nes prarado daug tradicinių nuosavų išteklių, kurių iš esmės neįmanoma susigrąžinti. Šiomis aplinkybėmis tai, kad Jungtinės Karalystės muitinė žinojo, be kita ko, apie OLAF ir Komisijos pateiktą informaciją, apie šio sukčiavimo mastą ir ypatumus, taip pat apie Sąjungai gresiančią didelę finansinę riziką, reiškia, kad šios institucijos turėjo pakankamai konkrečių duomenų, jog daugelyje muitinės deklaracijų, susijusių su atitinkamų iš Kinijos importuojamų prekių verte, nurodyti duomenys buvo neteisingi, todėl jos privalėjo imtis tinkamų muitinio tikrinimo priemonių, kad sistemingai tikrintų šią vertę, siekdamos užtikrinti, kad galiausiai būtų sumokėti visi mokėtini muitai.
- 267 Kita vertus, tokiomis sukčiavimo aplinkybėmis valstybių narių muitinių informacija, gauta identifikavus importą labai mažomis kainomis pagal tokį rizikos profilį, kaip remiantis OLAF-JRC metodu nustatyta PMK, kaip galimą importą nuvertinant prekes, šioms muitinėms atskleidė konkrečių požymių, jog pagal šį rizikos profilį nurodytų prekių muitinės deklaracijose pateikti duomenys yra netikslūs, todėl dėl jų turi būti atliekami muitiniai tikrinimai prieš išmuitinant atitinkamas prekes.
- 268 Atsižvelgiant į šias pirmines pastabas reikia išnagrinėti šio sprendimo 259 punkte nurodytus prieštaravimus, išskyrus susijusį su Sąjungos muitinės kodekso 3 straipsnio, siejamo su ESS 4 straipsnio 3 dalimi, pažeidimu.

2) Dėl Bendrijos muitinės kodekso 13 straipsnyje ir Sąjungos muitinės kodekso 46 straipsnyje nustatytų įpareigojimų pažeidimo

i) Šalių argumentai

- 269 Dėl įsipareigojimų neįvykdymo, dėl kurio priekaištaujama Jungtinei Karalystei ir kuris susijęs su Bendrijos muitinės kodekso 13 straipsnio ir Sąjungos muitinės kodekso 46 straipsnio pažeidimu, Komisija mano, kad imdamasi veiksmų, kuriais siekiama kovoti su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes pažeidimo laikotarpiu, ši valstybė prieš išmuitindama atitinkamas prekes neatliko muitinio tikrinimo, pagrįsto rizikos analize, pavyzdžiui, OLAF-JRC metodu, kuris būtų leidęs aptikti importą nuvertinant prekes, dėl kurio turtėtų būti tikrinamas deklaruotos muitinės vertės tikslumas.
- 270 Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad Komisija priekaištuoja Jungtinei Karalystei ne dėl to, kad ši netaikė OLAF-JRC metodo, bet veikiau dėl to, kad nesiėmė OLAF rekomenduojamų elementarių priemonių, t. y. be kita ko, rizikos profiliais grindžiamo *ex ante* tikrinimo. Komisija pripažįsta, kad šis metodas nebuvo teisiškai privalomas valstybėms narėms, ir, nors ji mano, kad geriau taikyti Sąjungos lygiu nustatytas rizikos profilius ar ribas, kaip antai PMK, nustatytas taikant minėtą metodą, Jungtinei Karalystei šiuo klausimu neprieštaraujant, ji visada pripažino, kad valstybės narės gali taikyti savo rizikos profilius arba ribines vertes, jeigu jos yra panašios į PMK arba griežtesnės už jas.
- 271 Jungtinė Karalystė tvirtina, kad pažeidimo laikotarpiu kovai su aptariamu sukčiavimu atliktus muitinius tikrinimus ji grindė rizikos analize. Ši analizė iš esmės buvo grindžiama rizikos profilio taikymu, kuriuo siekta nustatyti, paskui patikrinti ribotą ūkio subjektų, reguliariai importuojančių

atitinkamas prekes labai mažomis kainomis ir priskiriamų prie „didelės rizikos importuotojų“, grupę, ir, jei reikėjo, buvo išduodami nurodymai dėl išieškojimo *a posteriori*, kaip antai pranešimai C 18. Taigi per operaciją *Breach*, kuri buvo pradėta 2015 m. gegužės mėn. ir yra tebetęsiamą, šiam rizikos profiliui taikyti buvo nustatyti 239 „didelės rizikos importuotojai“. Tai yra „teisėta ir pagrįsta strategija“, nes praktiškai buvo įrodyta, kad didžiausią nagrinėjamo importo dalį vykdė tik 129 ūkio subjektai iš visų 20 000 iš Kinijos prekes importuojančių ūkio subjektų.

ii) *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 272 Bendrijos muitinės kodekso 13 straipsnio 2 dalies, taikytinos pažeidimo laikotarpio daliai, kuri baigiasi 2016 m. balandžio 30 d., pirmoje pastraipoje buvo numatyta, kad muitinis tikrinimas, išskyrus atliekamą pasirinktinio tikrinimo būdu, grindžiamas „rizikos analize <...> naudojantis automatinio duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis“, siekiant nustatyti riziką ir sukurti jai įvertinti būtinas priemones, besiremiančias nacionalinio, Sąjungos ir, jei esama, tarptautinio lygmens kriterijais, o antroje pastraipoje – kad taikant „komiteto procedūrą“ apibrėžiama „bendra rizikos valdymo sistema“, „bendri kriterijai“ ir nustatomos „prioritetinės tikrinimo sritys“.
- 273 Šios pareigos, remiantis iš dalies pakeista formuluote, buvo pakartotos Sąjungos muitinės kodekso 46 straipsnio 2 ir 3 dalyse, kurios taikomos pažeidimo laikotarpio, prasidėjusio 2016 m. gegužės 1 d., daliai.
- 274 Sąjungos muitinės kodekso 46 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad muitinis tikrinimas, išskyrus atsitiktinės atrankos būdu atliekamus tikrinimus, pirmiausia grindžiamas „rizikos analize, atliekama naudojantis automatinio duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis“, siekiant nustatyti ir įvertinti riziką ir parengti priemones jai neutralizuoti, remiantis nacionaliniu, Sąjungos ir, jei yra, tarptautiniu lygiu nustatytais kriterijais. Pagal šio kodekso 46 straipsnio 3 dalį muitinis tikrinimas atliekamas naudojant „bendrą rizikos valdymo schemą“, grindžiamą informacijos apie riziką ir rizikos analizės rezultatų mainais tarp muitinės administracijų bei „bendrų rizikos kriterijų ir standartų“, „tikrinimo priemonių ir prioritetinių tikrinimo sričių“ nustatymu.
- 275 Be to, minėto kodekso 46 straipsnio 4 dalyje valstybių narių muitinės įpareigojamos taikyti „rizikos valdymą“.
- 276 Kodekso 46 straipsnio 6 ir 7 dalyse išvardyti veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti nustatant, be kita ko, „bendrus rizikos kriterijus ir standartus“, ir veiksniai, kuriuos šie kriterijai ir standartai turi apimti.
- 277 Neginčijama, kad pažeidimo laikotarpiu Komisija nenustatė bendrų rizikos kriterijų ar standartų kaip privalomo valstybėms narėms akto, nors 2014 m. rugpjūčio 21 d. ji priėmė komunikatą dėl muitinės rizikos valdymo strategijos ir veiksmų plano (Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui dėl ES muitinės rizikos valdymo strategijos ir veiksmų plano. Rizikos problemų sprendimas, tiekimo grandinės saugumo stiprinimas ir palankių sąlygų prekybai sudarymas (COM/2014/527 *final*)). Kaip per posėdį nurodė Lenkijos Respublika ir kaip tai patvirtina Audito Rūmų specialiosios ataskaitos Nr. 04/2021 „Muitinis tikrinimas: nepakankamas suderinimas daro žalą ES finansiniams interesams“ 13 ir 15 punktai, 2018 m. gegužės 31 d. Komisija priėmė pirmąjį privalomą sprendimą, kuriuo nustatomi bendri finansinės rizikos kriterijai ir standartai, t. y. dokumentą su žyma „apribota ES“, kuris 2019 m. gruodžio mėn. buvo papildytas neprivalomu „rekomendaciniu dokumentu“.

- 278 Gali būti laikoma, kad taikant OLAF-JTC metodą, kurį OLAF ir Komisija rekomendavo valstybėms narėms ir kuris, be kita ko, išdėstytas *ACP Discount* gairėse siekiant jį taikyti per šią operaciją, tiek, kiek jis, be kita ko, apima rizikos ir rizikos veiksnių arba rodiklių, kurie turi būti naudojami atrenkant prekes muitiniam tikrinimui, aprašymą ir jame atskleidžiamas muitinio tikrinimo, kurį turi atlikti muitinė, pobūdis, gali būti manoma, kad taikomi bendrieji neprivalomi rizikos kriterijai, kurie yra bendros rizikos valdymo sistemos dalis.
- 279 Reikėtų pabrėžti: kadangi muitinis tikrinimas galiausiai yra skirtas užkirsti keliui sukčiauti Sąjungos muitų sistemoje ir su juo kovoti, bet kokios bendros neprivalomos priemonės, kurios gali būti priimtos arba rekomenduojamos atsižvelgiant į Bendrijos muitinės kodekso 13 straipsnio 2 dalies pirmoje ir antroje pastraipose ir Sąjungos muitinės kodekso 46 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytus rizikos analizės ir valdymo kriterijus, būtina yra kovos su sukčiavimu, nurodyto SESV 325 straipsnyje, dalis. Iš SESV 325 straipsnio 1 ir 3 dalių matyti, kad kova su sukčiavimu reiškia glaudų valstybių narių ir Sąjungos bei pačių valstybių narių bendradarbiavimą.
- 280 Šiuo klausimu bendra rizikos valdymo sistema, pagal kurią atliekamas muitinis tikrinimas, tiek, kiek ji grindžiama ne tik bendrais rizikos kriterijais ir standartais, bet ir muitų administratorių keitimusi informacija apie riziką ir rizikos analizės rezultatus bei muitinio tikrinimo priemonėmis ir prioritetinėmis tikrinimo sritimis remiantis Sąjungos muitinės kodekso 46 straipsnio 3 dalimi, yra konkreti SESV 325 straipsnio 3 dalies, kurioje teigiama, kad valstybės narės derina savo veiksmus, skirtus Sąjungos finansiniams interesams apsaugoti nuo sukčiavimo, ir šiuo tikslu, padedamos Komisijos, organizuoja glaudų ir reguliarių kompetentingų institucijų bendradarbiavimą, išraiška.
- 281 Vadinasi, tais atvejais, kai rekomenduojami tokie neprivalomi bendri rizikos analizės ir valdymo kriterijai, valstybės narės, nors iš principo formaliai neprivalo jų laikytis, pagal šią bendradarbiavimo pareigą turi į juos tinkamai atsižvelgti arba net jais vadovautis, jei nėra parengusios nacionalinių kriterijų, kurie būtų bent jau tokie pat veiksmingi kaip Sąjungos rekomenduojami.
- 282 Iš to išplaukia, kad vykdydama įsipareigojimus pagal Bendrijos muitinės kodekso 13 straipsnio ir Sąjungos muitinės kodekso 46 straipsnio nuostatas, siejamas su SESV 325 straipsniu, pažeidimo laikotarpiu apibrėždama savo rizikos analizės ir valdymo sistemą ir turėdama omenyje Jungtinei Karalystei žinomus sukčiavimo nuvertinant prekes nustatymo būdus ir konkrečius ypatumus ji privalėjo bent jau tinkamai atsižvelgti į rizikos profilius ir muitinio tikrinimo rūšis, kurias OLAF ir Komisija rekomendavo taikyti kovojant su šiuo sukčiavimu, nepaisydama neprivalomojo taikomų rizikos kriterijų pobūdžio.
- 283 Vis dėlto reikia pažymėti, kad, nepaisant daugkartinių OLAF ir Komisijos rekomendacijų, Jungtinė Karalystė, išskyrus *ODC Snake* vykdymo laikotarpį, t. y. nuo 2014 m. vasario 17 d. iki kovo 17 d., prieš išleisdama atitinkamas prekes neatliko jokio muitinio tikrinimo, remdamasi rizikos profiliais, pavyzdžiui, OLAF-JRC metodo rizikos ribomis arba kitais panašaus veiksmingumo rizikos profiliais.
- 284 Tokiomis aplinkybėmis, kaip matyti iš šio sprendimo 281 punkto, susiklosčius situacijai, kai nėra privalomų Sąjungos priemonių, Jungtinė Karalystė neprivalėjo laikytis tokių rekomendacijų, jeigu jos patvirtinti rizikos analizės ir valdymo kriterijai veiksmingumo požiūriu buvo bent jau panašūs į tuos, kuriuos rekomendavo Sąjunga, arba net veiksmingesni už juos.

- 285 Per 2015 m. liepos 28 d. susitikimą Jungtinės Karalystės muitinė OLAF nurodė, kad naudoti vidutinėmis kainomis pagrįstus rizikos rodiklius būtų nenaudinga ir neproporcinga, atsižvelgiant į importo į šios valstybės narės teritoriją apimtį.
- 286 Atsakydama į Teisingumo Teismo pateiktus klausimus Jungtinė Karalystė, be kita ko, tvirtina: kadangi ji manė, jog OLAF-JRC metodo rizikos profiliai buvo nepakankamai tikslūs, visų pirma dėl to, kad dėl jų buvo klaidingai nustatomi teigiami rezultatai, susiję su teisėta labai mažomis kainomis importuojamomis prekėmis, skirtomis dideliems ir gerai žinomiems mažmenininkams, ji pirmenybę teikė saviems veiksmingesniems nacionaliniams rizikos profilams. Tai, kad jie galutinai pradėti taikyti tik 2017 m. spalio 12 d., kai buvo pradėta operacija *Swift Arrow*, galima paaiškinti šios operacijos sudėtingumu ir dideliais ištekliais, kuriuos jai reikėjo skirti.
- 287 Šį argumentą reikia atmesti.
- 288 Reikia pabrėžti, kad, viena vertus, aptariamas sukčiavimas nuvertinant prekes buvo rimtas ir didelio masto, dėl jo Sąjungai aiškiai kilo didelė finansinė rizika, kuri, be to, buvo žinoma Jungtinei Karalystei ir apie kurią ne kartą įspėjo OLAF ir Komisija, ir, kita vertus, rengdama savo rizikos analizės ir valdymo sistemą Jungtinė Karalystė privalėjo bent jau deramai atsižvelgti į rizikos kriterijus, kuriuos OLAF ir Komisija jai pakartotinai rekomendavo taikyti, visų pirma į prieš išmuitinant atitinkamas prekes taikomas rizikos ribas, kaip antai OLAF-JRC metodo PMK.
- 289 Tokiomis aplinkybėmis Jungtinė Karalystė, kol nepabaigė nustatyti tariamai veiksmingesnių savo pačios rizikos ribų, negalėjo atsisakyti taikyti bet kokių rizikos profilių, pagal kurių prieš išmuitinant šias prekes būtų buvę galima nustatyti labai mažomis kainomis importuojamas prekes, dėl kurių kyla nuvertinto importo rizika, kad būtų galima taikyti muitinį tikrinimą prieš išleidžiant šias prekes į laisvą apyvartą.
- 290 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad Komisija kritikuoja Jungtinę Karalystę ne dėl to, kad ji netinkamai taikė OLAF-JRC metodo rizikos profilius, o dėl to, kad prieš pradėdama operaciją *Swift Arrow* savo rizikos analizės ir valdymo sistemoje netaikė jokie rizikos profilio prieš išmuitindama atitinkamas prekes, nors tai buvo vienintelis metodas, kuris būtų leidęs aptikti galimą importą nuvertinant prekes, kad būtų galima nukreipti tinkama linkme muitinį tikrinimą prieš jas išleidžiant.
- 291 Kita vertus, iš šio sprendimo 208–220 punktuose atliktos SESV 325 straipsnio analizės matyti, kad, atsižvelgiant į aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes ypatumus, atsakomosios priemonės, galinčios padėti veiksmingai ir atgrasančiai kovoti su šiuo sukčiavimu, negali apsiriboti muito išieškojimu *a posteriori*, nes tai paprastai yra nesėkminga įsipareigojimų nevykdančių įmonių atveju, bet jos turi apimti muitinį tikrinimą prieš išleidžiant itin mažomis kainomis deklaruotas prekes į laisvą apyvartą.
- 292 Pagal Bendrijos muitinės kodekso 13 straipsnį ir Sąjungos muitinės kodekso 46 straipsnį, siejamas su SESV 325 straipsniu, siekdama užtikrinti veiksmingą ir atgrasančią kovą su sukčiavimu Jungtinė Karalystė privalėjo atrinkti muitinės deklaracijas tokiam *ex ante* patikrinimui, remdamasi rizikos analize ir naudodamasi automatinėmis duomenų apdorojimo priemonėmis, tačiau to nepadarė per visą pažeidimo laikotarpį, išskyrus per *ODC Snake* vykdymo laikotarpį nuo 2014 m. vasario 17 d. iki kovo 17 d.

- 293 Kadangi Komisija savo prieštaravimą grindžia tik šiuo nevykdymu, nereikia nagrinėti įvairių prieštaravimų dėl OLAF-JRC metodo, naudojamo kaip rizikos analizės priemonė, tiek, kiek juo nustatomos savavališkos ar net pernelyg plačios rizikos ribos, atsižvelgiant į didelį skaičių klaidingų teigiamų atvejų, kurie susiję su didelių mažmeninės prekybos tinklų vykdymu teisėtu, bet mažomis kainomis importu.
- 294 Bet kuriuo atveju galima teigti: kadangi iš prie OLAF ataskaitos pridėtų tyrimų matyti, jog taikant OLAF-JRC metodą PMK naudojamos kaip rizikos ribos buvo nustatytos pagal PVK remiantis JRC atliktais mokslo tyrimais, apimančiais histogramų analizę ir įvairių rūšių importo pasiskirstymą pagal kainas, jos neatrodo savavališkos, bet yra pagrįstos objektyviais ir neutraliais kriterijais.
- 295 Be to, kadangi OLAF-JRC metodo rizikos ribos, t. y. PMK, yra pagrįstos statistinėmis vidutinėmis kainomis, t. y. PVK, ir yra skirtos tik importui, kuriam būdinga didelė rizika, kad jis gali būti įvykdytas nuvertinant prekes, nustatyti, siekiant patikrinti importuojant deklaruotą muitinę vertę, o ne nustatyti, ar šis importas iš tikrųjų yra įvykdytas nuvertinant prekes, dėl savo pobūdžio apima tam tikrą klaidingų teigiamų atvejų skaičių.
- 296 Taigi, priešingai, nei teigia Jungtinė Karalystė, negalima suabejoti PMK, kaip rizikos profilio, patikimumu vien dėl to, kad, net jei ir būtų nustatyta, tik 11,2 % pagal kiekį tam tikrų gerai žinomų didelių mažmenininkų vykdomo teisėto importo deklaruojama mažesnėmis nei šios kainomis. Toks klaidingų teigiamų rezultatų rodiklis atrodo pagrįstas, atsižvelgiant į naudingą PMK indėlį nustatant sukčiavimo nuvertinant prekes atvejus.
- 297 Galiausiai, kaip savo išvados 209 punkte taip pat pažymėjo generalinis advokatas, Komisija, atsakydama į Teisingumo Teismo pateiktus klausimus ir šiuo klausimu Jungtinei Karalystei neprieštaraujant, nurodė, kad, pirma, PMK buvo įvestos ir vėliau kaip rizikos profiliai taikytos 2011 m. per *ACP Discount*, o vėliau 2014 m. per *ODC Snake* jos buvo taikomos po išsamių diskusijų tarp valstybių narių ir kaip jų sutartas kompromisas ir, antra, kad per pažeidimo laikotarpį nė viena valstybė narė neginčijo, kad PMK buvo nustatytos kaip 50 % PVK.
- 298 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pritarti pirmajam pagrindui tiek, kiek jis paremtas tuo, kad Jungtinė Karalystė pažeidė Bendrijos muitinės kodekso 13 straipsnį ir Sąjungos muitinės kodekso 46 straipsnį, nes kovodama su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes pažeidimo laikotarpiu ši valstybė prieš išmuitindama atitinkamas prekes neatliko rizikos analize pagrįsto muitinio tikrinimo.

3) Dėl Taikymo reglamento 248 straipsnio 1 dalyje ir Įgyvendinimo reglamento 244 straipsnyje nustatytų įpareigojimų pažeidimo

- 299 Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 259 punkte, Komisija priekaištauja Jungtinei Karalystei neįvykdžius įsipareigojimų pagal Taikymo reglamento 248 straipsnio 1 dalį ir Įgyvendinimo reglamento 244 straipsnį, nes šios nuostatos įpareigoja muitinę reikalauti pateikti pakankamą garantiją, kai ji mano, kad patikrinus muitinės deklaraciją gali būti nustatyta didesnė maito suma, nei nurodyta muitinės deklaracijoje.
- 300 Šiuo klausimu, nors, kaip teigia Jungtinė Karalystė, tiesa, kad Taikymo reglamento 248 straipsnio 1 dalimi ir Įgyvendinimo reglamento 244 straipsniu dėl žodžio „manyti“ vartojimo suteikiama tam tikrą diskrecija valstybių narių muitinėms sprendžiant, ar būtina reikalauti pateikti garantijas, kaip generalinis advokatas taip pat iš esmės nurodė savo išvados 218 punkte, šią

diskrečią riboja SESV 325 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas veiksmingumo principas, pagal kurį turi būti užtikrinta veiksminga Sąjungos finansinių interesų apsauga nuo sukčiavimo ar kitos neteisėtos veiklos, galinčios pakenkti šiems interesams.

- 301 Kaip nurodyta šio sprendimo 220 ir 251 punktuose, veiksmingumo principo taikymo sritis, kiek ji susijusi su konkrečia SESV 325 straipsnio 1 dalyje numatyta valstybių narių pareiga užtikrinti veiksmingą visų Sąjungos nuosavų išteklių, kuriuos sudaro muitai, surinkimą, negali būti nustatoma abstrakčiai ir statiškai, nes ji priklauso nuo atitinkamo sukčiavimo ar neteisėtos veiklos ypatumų, kurie laikui bėgant gali keistis.
- 302 Šiuo atveju reikėtų priminti, kad aptariamas sukčiavimas nuvertinant prekes pasireiškė tuo, kad įmonės „feniksai“, specialiai įsteigtos šiam sukčiavimui vykdyti, iš Kinijos itin mažomis kainomis importavo didelį atitinkamų prekių kiekį; šios įmonės turėjo minimalų turtą ir išnykdavo arba būdavo likviduotos, kai tik būdavo patikrintas jų deklaruotos muitinės vertės tikslumas, todėl bet koks muitų išieškojimas *a posteriori* daugeliu atvejų buvo iliuzinis.
- 303 Tokiomis sukčiavimo aplinkybėmis siekiant veiksmingai apsaugoti Sąjungos finansinius interesus nuo didelio tradicinių nuosavų išteklių praradimo, kuris gali susidaryti dėl to, kad nepavyks surinkti didelių muitų sumų dėl šio masinio ir akivaizdžiai apgaulingo importo nuvertinant prekes, buvo būtina nustatyti rizikos profiliui, pagal kurį būtų automatiškai nustatomas importas, kuriam būdinga didelė nuvertinimo rizika ir kurio atveju turi būti tikrinamas deklaruotos muitinės vertės tikslumas, ir sistemingai prašyti pateikti garantijas dėl tokio importo.
- 304 Kaip pažymėta šio sprendimo 247 punkte, neabejotina, kad per pažeidimo laikotarpį Jungtinė Karalystė tik labai retais atvejais reikalavo pateikti garantijas per *ODC Snake*; jų bendra suma sudarė tik 0,4144 % visos pranešimuose *C 18 Snake* reikalaujamų papildomų muitų sumos ir jos buvo grąžintos panaikinus su jomis susijusius pranešimus.
- 305 Jungtinė Karalystė ginčija šį išipareigojimo neįvykdymą, teigdama, kad, pirma, jos muitinei neturint duomenų, pagal kuriuos būtų galima apskaičiuoti garantijų sumą remiantis patikima atkuriamąja verte, garantijos galėjo būti sėkmingai užginčytos administracinėse ir teisminėse procedūrose, jei būtų buvusios apskaičiuotos remiantis PVK.
- 306 Šį argumentą reikia atmesti.
- 307 Iš tiesų, kaip generalinis advokatas taip pat iš esmės nurodė savo išvados 224 punkte, kadangi Jungtinė Karalystė buvo atsakinga už teisingą importo į jos teritoriją deklaruotos muitinės vertės nustatymą, taikydama muitinį tikrinimą, kuris, atsižvelgiant į aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes ypatumus, turėjo apimti patikrinimus prieš išmuitinant prekes, Jungtinės Karalystės muitinė privalėjo paprašyti atitinkamų ūkio subjektų pateikti informaciją apie šių prekių kokybę ir paimti mėginius per fizinius patikrinimus; tai būtų suteikę šiai institucijai būtinų duomenų, reikalingų nustatyti atkuriamąjai vertei, pagal kurią būtų galima apskaičiuoti teisingą garantijų sumą.
- 308 Nors per *ODC Snake* OLAF bandė paremti valstybių narių veiksmus, prašydama Kinijos institucijų pateikti eksporto kainas, kurios galėtų būti naudojamos nustatant importuojant nuvertintų prekių pakaitines vertes, tai, kad galiausiai šios institucijos pateikė palyginti nedaug tokių eksporto kainų ir kad teismo procese jomis galėjo būti remiamasi laikantis griežtų apribojimų, negali paneigti aplinkybės, kad Jungtinė Karalystė, o ne OLAF ar Komisija, turėjo taip

- valdyti savo kovos su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes sistemą, kad turėtų pakankamai duomenų, susijusių su atitinkamų prekių verte, pavyzdžiui, duomenų apie prekių kokybę ar baigtumo lygį.
- 309 Jungtinė Karalystė ginčija įsipareigojimų neįvykdymą, susijusį su Taikymo reglamento 248 straipsnio 1 dalies ir Įgyvendinimo reglamento 244 straipsnio pažeidimu, nes pareiga sistemingai pateikti garantiją nepagrįstai pažeistų atitinkamų importuotojų teisę į nuosavybę, todėl prieštarautų Chartijos 17 straipsniui ir 1952 m. kovo 20 d. Paryžiuje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos papildomo protokolo Nr. 1 1 straipsniui.
- 310 Šiuo klausimu, kaip priminta šio sprendimo 220 ir 251 punktuose, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, susijusios su SESV 325 straipsnio 1 dalimi, matyti, kad pareiga užtikrinti veiksmingą visų Sąjungos nuosavų išteklių, kuriuos sudaro muitai, surinkimą yra privaloma, tačiau kartu būtina paisyti Chartijoje garantuojamų pagrindinių teisių ir bendrųjų Sąjungos teisės principų.
- 311 Šioje byloje Komisija priekaištauja Jungtinei Karalystei dėl to, kad ji sistemingai neprašė pateikti garantijų prieš išmuitinant atitinkamas prekes tik dėl importo, kurio deklaruota vertė buvo mažesnė nei rizikos riba ir kuris dėl to kėlė didelę importo nuvertinant prekes riziką.
- 312 Be to, kaip generalinis advokatas nurodė savo išvados 222 punkte, Jungtinė Karalystė nepaaiškina, kodėl toks įpareigojimas sistemingai teikti garantiją dėl importo, kuris, kaip nustatyta pagal rizikos profilį, kelia didelę importo nuvertinant prekes riziką, pažeistų atitinkamų ūkio subjektų nuosavybės teises.
- 313 Nors įpareigojimas sistemingai pateikti garantijas dėl tokio importo gali apriboti pagrindinę teisę į nuosavybę, toks apribojimas atrodo pateisinamas atsižvelgiant į Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.
- 314 Iš tiesų pagal šią nuostatą šis apribojimas numatytas įstatymo ir juo laikomasi nuosavybės teisės turinio ir proporcingumo principo, nes minėtas apribojimas yra būtinas ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrojo intereso pagrindus.
- 315 Šiuo klausimu įpareigojimas sistemingai teikti garantiją dėl importo, kuris kelia didelę importo nuvertinant prekes riziką, iš tiesų atitinka SESV 325 straipsnyje pripažintą bendrojo intereso pagrindą apsaugoti Sąjungos finansinius interesus ir ypač užtikrinti, kad valstybių narių muitinės šiuo tikslu imtųsi tinkamų muitinio tikrinimo priemonių, kad būtų veiksmingai surinkti visi tradiciniai nuosavi ištekliai, kuriuos sudaro muitai.
- 316 Be to, atsižvelgiant į tai, kad garantija grąžinama, kai importuotojas sumoka faktiškai mokėtinus muitus arba kai patikrinus nustatoma, kad jis teisingai deklaravo atitinkamų prekių muitinę vertę, įpareigojimas pateikti tokią garantiją, nors ir sistemingai, yra griežtai laikina priemonė ir nepažeidžia teisės į nuosavybę esminio turinio ir proporcingumo principo.
- 317 Galiausiai tokio įpareigojimo proporcingumas taip pat susijęs su tuo, kad Komisija konkrečiai priekaištauja Jungtinei Karalystei, kad ši nenustatė šio įpareigojimo tik importo, kuris kėlė didelę importo nuvertinant prekes riziką ir kuris buvo nustatytas prieš išleidžiant šias prekes naudojant automatizuotą rizikos profilį, atveju.

- 318 Tokio importo atveju muitinė, vadovaudamasi Taikymo reglamento 181a straipsniu ir Įgyvendinimo reglamento 140 straipsniu, turi abejoti deklaruota muitine verte, nes negali įsitikinti, kad ji atitinka visą sumokėtą arba mokėtiną sumą, todėl privalo manyti, kad patikrinus atitinkamas muitinės deklaracijas gali būti sumokėta didesnė maito suma, nei nurodyta tose muitinės deklaracijose, kaip tai suprantama pagal Taikymo reglamento 248 straipsnį ir Įgyvendinimo reglamento 244 straipsnį.
- 319 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia daryti išvadą, kad tiek, kiek Jungtinė Karalystė iš esmės apribojo savo muitinio tikrinimo sistemą, skirtą kovai su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes pažeidimo laikotarpiu, priemonėmis, taikomomis po atitinkamų prekių išmuitinimo, kaip antai nurodymais dėl muitų išieškojimo *a posteriori*, ir į šią sistemą sistemingai neįtraukė priemonių, taikytinų iki išmuitinimo, visų pirma importo, kuris pagal automatizuotą rizikos profilį buvo nustatytas kaip keliantis didelę importo nuvertinant prekes riziką, muitinio tikrinimo ir sistemingo garantijų dėl tokio importo pateikimo, ji neįvykdė išipareigojimų pagal Bendrijos muitinės kodekso 13 straipsnį, Sąjungos muitinės kodekso 46 straipsnį, Taikymo reglamento 248 straipsnio 1 dalį ir Įgyvendinimo reglamento 244 straipsnį.
- 320 Ši išvada iš esmės grindžiama tuo, kad konstatuotas veiksmingumo trūkumas ir šiuo atveju akivaizdus muitinio tikrinimo sistemos, kurią Jungtinė Karalystė taikė pažeidimo laikotarpiu, siekdama kovoti su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, veiksmingumo nebuvimas, nes ta sistema, atsižvelgiant į tai, kad ji buvo paremta tikrinimais išmuitinus atitinkamas prekes, nebuvo pritaikyta prie šio sukčiavimo ypatumų, nors ši valstybė apie tai turėjo pakankamai informacijos nuo šio laikotarpio pradžios.
- 321 Kaip generalinis advokatas taip pat iš esmės nurodė savo išvados 227 punkte, ši išvada dėl akivaizdžiai netinkamo ir nepakankamo Jungtinės Karalystės pažeidimo laikotarpiu vykdyto muitinio tikrinimo, skirto kovoti su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, pobūdžio nėra ginčijama šios valstybės argumentu, kad Jungtinė Karalystė dalyvavo Sąjungos muitinio tikrinimo operacijose, kaip antai 2011 m. – *ACP Discount*, 2014 m. – *ODC Snake* ar 2016 m. – *Octopus*, taip pat vykdė tokias savo operacijas, kaip *Breach* ar *Samurai*.
- 322 Valstybių narių muitinės turi užtikrinti Sąjungos muitų teisės taikymą, visų pirma atlikti tinkamą muitinį tikrinimą, kad būtų veiksmingai apsaugoti Sąjungos finansiniai interesai. Norint atlikti tokią misiją, reikia, kad šios institucijos dirbtų nuolat, nuosekliai ir sistemingai – negalima apsiriboti *ad hoc* dalyvavimu muitinės operacijose, kurių poveikis gali būti tik laikinas. Be to, nors muitinio tikrinimo veiksmai Sąjungos lygmeniu skirti padėti valstybėms narėms, jie negali pakeisti jų atsakomybės veiksmingai kontroliuoti ir apsaugoti Sąjungos finansinius interesus.
- 323 Šiuo klausimu neginčijama, kad operacija *Breach*, kurią Jungtinės Karalystės institucijos pradėjo 2015 m. gegužės mėn., buvo pirmoji Jungtinės Karalystės muitinio tikrinimo priemonė, kuria buvo siekiama kovoti būtent su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, ir kad operacija *Swift Arrow* buvo pirmoji Jungtinės Karalystės priemonė, kuria į muitinio tikrinimo sistemą buvo sistemingai įtraukti importo, nustatyto taikant rizikos profilį, patikrinimai prieš išmuitinant prekes.
- 324 Kaip teigia Komisija, iš Komisijos pateiktų statistinių duomenų taip pat akivaizdžiai matyti nepakankamas priemonių, kurių Jungtinė Karalystė ėmėsi per pažeidimo laikotarpį, kovodama su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, veiksmingumas ir, priešingai, sistemos, į kurią sistemingai įtraukiami muitinės patikrinimai prieš išmuitinant atitinkamas prekes, nustatytas remiantis rizikos profiliu, veiksmingumas ir atgrasomasis pobūdis.

- 325 Iš tiesų šie statistiniai duomenys, pridėti prie šios institucijos atsakymų į Audito Rūmų klausimus, patvirtina, kad, viena vertus, pažeidimo laikotarpiu Jungtinės Karalystės muitinėje deklaruoto importo mažesnėmis nei PMK kainomis (t. y. 50 % PVK), ypač deklaruoto mažesnėmis nei 10 % PVK, t. y. itin mažomis kainomis, apimtis kiekvienais metais smarkiai didėjo, o importo didesnėmis nei PMK apimtis išliko palyginti stabili.
- 326 Taigi importo apimtis mažesnėmis nei 10 % PVK nuo 4 189 937 kg 2011 m. padidėjo iki 314 088 517 kg 2016 metais. Pažeidimo laikotarpiu importo deklaruotomis mažesnėmis nei PMK kainomis apimtis sudarė 41 % viso aptariamų prekių importo iš Kinijos. Šiuo laikotarpiu 69,5 % importo deklaruotomis mažesnėmis nei PMK kainomis buvo susijusi su importu deklaruotomis mažesnėmis nei 10 % PVK.
- 327 Be to, nors 2012 m. gruodžio mėn. 51 % importo mažesnėmis nei PMK buvo deklaruota už mažesnę nei 10 % PVK, 2016 m. gruodžio mėn. ši norma padidėjo iki 85 %.
- 328 Kita vertus, Komisijos pateikti statistiniai duomenys neigiamai rodo, kad, pradėjus operaciją *Swift Arrow* – pirmąją Jungtinės Karalystės institucijų operaciją, kurios tikslas – sistemingai įtraukti į muitinio tikrinimo sistemą patikrinimus, atliekamus prieš išmuitinant importuojamas prekes, kurios pagal automatizuotą rizikos profilį buvo pripažintos keliančiomis didelę importo nuvertinant prekes riziką, importas deklaruotomis mažesnėmis nei PMK iš karto sumažėjo ir per kelis mėnesius išnyko. Vien per tris mėnesius šis importas nuvertinant prekes sumažėjo 90 %.

4) Dėl Bendrijos muitinės kodekso 220 straipsnio 1 dalyje ir Sąjungos muitinės kodekso 105 straipsnio 3 dalyje nustatytų įpareigojimų pažeidimo

- 329 Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 207 punkte, dabar reikia išnagrinėti prieštaravimą, susijusį su nuolatiniu įsipareigojimų, kylančių iš Bendrijos muitinės kodekso 220 straipsnio 1 dalies ir Sąjungos muitinės kodekso 105 straipsnio 3 dalies, pažeidimu, nes, kiek tai susiję su atitinkamu importu, Jungtinė Karalystė neįtraukė į apskaitą neišieškotų skolų muitinei, kai tik ši muitinė sužinojo apie situaciją, dėl kurios šios skolos susidarė.
- 330 Jungtinė Karalystė ginčija šį prieštaravimą ir iš esmės teigia, kad turėtų įtraukti į apskaitą papildomas skolas muitinei tik tuo atveju, jeigu privalėtų patikrinti atitinkamas muitinės deklaracijas, nes teisiškai privalomi papildomi muitai gali būti apskaičiuoti tik patikrinus šias muitinės deklaracijas. Jungtinė Karalystė neprivalėjo tikrinti minėtų muitinės deklaracijų, kurių vertė buvo mažesnė už OLAF nustatytas ribas, ir iš tikrųjų jų netikrino. Bet kuriuo atveju dėl šio įpareigojimo įrašyti muitus į Sąjungos nuosavų išteklių apskaitą Jungtinė Karalystė būtų turėjusi žinoti tikslias mokėtinas sumas, kurių neįtraukė į apskaitą. Net jei Jungtinė Karalystė būtų atlikusi patikrinimus, ji nebūtų turėjusi šios informacijos.
- 331 Šiuo klausimu tiek, kiek savo prieštaravime dėl Bendrijos muitinės kodekso 220 straipsnio 1 dalies ir Sąjungos muitinės kodekso 105 straipsnio 3 dalies pažeidimo kalbėdama apie per visą pažeidimo laikotarpį vykdytą importą Komisija priekaištauja Jungtinei Karalystei, kad ji neįtraukė į apskaitą visų mokėtinų muitų per šiose nuostatose nustatytus terminus, iš pirmojo pagrindo analizės matyti, kad pažeisdama SESV 325 straipsnio 1 dalį ir Sąjungos muitų teisę Jungtinės Karalystės muitinė nesiėmė tinkamų muitinio tikrinimo priemonių, kad patikrintų su šiuo importu susijusią deklaruotą muitinę vertę.

- 332 Iš to išplaukia, kad šio importo atveju ši muitinė neįvykdė įsipareigojimo tinkamu muitiniu tikrinimu užtikrinti, kad muitinė vertė būtų teisingai nustatyta pagal Sąjungos muitų teisės normas.
- 333 Apskaičiuodama už tą patį importą mokėtinas maito sumas pagal neteisingas vertes, nes jos buvo akivaizdžiai per mažos, ir vėliau įtraukdama į apskaitą šias sumas ir taip pažeisdama Bendrijos muitinės kodekso 220 straipsnio 1 dalį ir Sąjungos muitinės kodekso 105 straipsnio 3 dalį, Jungtinės Karalystės muitinė neįtraukė į apskaitą visų mokėtinų muitų per šiose nuostatose numatytus terminus.
- 334 Pažeidžiant šias nuostatas, laiku į apskaitą nebuvo įtrauktos sumos, atitinkančios skirtumą tarp muitų, apskaičiuotų remiantis neteisingai deklaruotomis vertėmis, ir muitų, kurie būtų buvę nustatyti juos apskaičiavus remiantis realiomis atitinkamų prekių vertėmis pagal Sąjungos teisės normas dėl muitinės vertės nustatymo.
- 335 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, turi būti pritarta pirmajam pagrindui tiek, kiek jis grindžiamas tuo, kad Jungtinė Karalystė pažeidė įsipareigojimus pagal SESV 325 straipsnio 1 dalį, Bendrijos muitinės kodekso 13 straipsnį ir 220 straipsnio 1 dalį, Sąjungos muitinės kodekso 46 straipsnį ir 105 straipsnio 3 dalį bei Taikymo reglamento 248 straipsnio 1 dalį ir Įgyvendinimo reglamento 244 straipsnį.

2. Dėl Sąjungos teisėje nustatytų įpareigojimų pateikti tradicinius nuosavus išteklius, kuriuos sudaro muitai, neįvykdymo

- 336 Antrajame pagrinde, susijusiame su kai kuriais ieškinio pirmojo reikalavimo pirmoje pastraipoje nurodytais prieštaravimais ir su šio pirmojo reikalavimo trečioje pastraipoje nurodytu vieninteliu prieštaravimu, Komisija, pirma, priekaištauja, kad Jungtinė Karalystė pažeidė Sąjungos teisės aktus dėl nuosavų išteklių, ypač sprendimų 2007/436 ir 2014/335 2 ir 8 straipsnius, Reglamento Nr. 1150/2000 2, 6, 9, 10, 11 ir 17 straipsnius ir Reglamento Nr. 609/2014 2, 6, 9, 10, 10, 12 ir 13 straipsnių atitinkamas nuostatas, nes, kalbant apie pažeidimo laikotarpiu vykdytą atitinkamą importą, ši valstybė nepateikė mokėtinų tradicinių nuosavų išteklių. Antra, Komisija teigia, kad, remiantis jos vertinimu, prarasti tradiciniai nuosavi ištekliai (atėmus surinkimo išlaidas, tačiau pridėjus delspinigius), kuriuos Jungtinė Karalystė jai turi pateikti pagal šias nuostatas, atitinka šias sumas:

- 496 025 324,30 EUR 2017 m. (iki 2017 m. spalio 11 d. imtinai),
- 646 809 443,80 EUR 2016 m.,
- 535 290 329,16 EUR 2015 m.,
- 480 098 912,45 EUR 2014 m.,
- 325 230 822,55 EUR 2013 m.,
- 173 404 943,81 EUR 2012 m.,
- 22 777 312,79 EUR 2011 m.

a) Dėl prieštaravimo, susijusio su tuo, kad Jungtinė Karalystė pažeidė pagrindinį įsipareigojimą pateikti tradicinius nuosavus išteklius

- 337 Pirma, Komisija teigia: kadangi, kaip ji nurodė pateikdama pirmąjį pagrindą, Jungtinės Karalystės muitinė pažeidimo laikotarpiu neatliko tinkamo muitinio tikrinimo, prekės, kurios buvo nagrinėjamo importo objektas, buvo neteisingai deklaruotos dėl jų muitinės vertės, dėl to už šias prekes mokėtini muitai buvo neteisingai apskaičiuoti, o šiuos muitus atitinkančios nuosavų išteklių sumos, kurios turėjo būti nustatytos, nebuvo nei nustatytos, nei pateiktos tuo metu, kai tai turėjo būti padaryta.
- 338 Antra, Komisija kritikuoja Jungtinę Karalystę dėl to, kad per *ODC Snake* jos muitinė nuo 2015 m. birželio mėn. panaikino skolą muitinei, kurią anksčiau buvo nustačiusi 2014 m. lapkričio mėn.–2015 m. vasario mėn. išduotais nurodymais dėl išieškojimo *a posteriori*, t. y. pranešimais *C 18 Snake*, susijusiais su nagrinėjamu importu, vykdytu nuo 2011 m. lapkričio mėn. iki 2014 m. lapkričio mėn., ir kad ši valstybė dėl jos muitinei priskirtinų administracinių klaidų nepateikė tradicinių nuosavų išteklių, mokėtinų dėl šio importo.
- 1) Dėl Jungtinės Karalystės atsakomybės už Sąjungos tradicinių nuosavų išteklių praradimą konstatavimo nebuvimo principo*
- 339 Siekiant įvertinti įvairius Komisijos prieštaravimus ir Jungtinės Karalystės gynybos argumentus pirmiausia reikia priminti Sąjungos nuosavų išteklių sistemos ypatumus, kaip Teisingumo Teismas juos apibendrina savo jurisprudencijoje.
- 340 Iš sprendimų 2007/436 ir 2014/335 8 straipsnio 1 dalies matyti, jog Sąjungos nuosavus išteklius, nurodytus atitinkamai Sprendimo 2007/436 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose ir Sprendimo 2014/335 2 straipsnio 1 dalies a punkte, surenka valstybės narės ir jos privalo perduoti šiuos išteklius Komisijai (2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Čekijos Respublika / Komisija*, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 56 punktą ir nurodyta jurisprudencija).
- 341 Šiuo tikslu pagal reglamentų Nr. 1150/2000 ir 609/2014 2 straipsnio 1 dalį valstybės narės turi nustatyti Sąjungai priklausančią nuosavų išteklių sumą iš karto, kai įvykdomos muitinės taisyklėse nustatytos „minėtų sumų įskaitymo į sąskaitas ir skolininko informavimo“ sąlygos, taigi, kai jų institucijos gali apskaičiuoti skolą muitinei sudarančią sumą ir nustatyti skolininką. Todėl valstybės narės privalo įtraukti pagal šių reglamentų 2 straipsnį nustatytas sumas į Sąjungos nuosavų išteklių sąskaitą minėtų reglamentų 6 straipsnyje numatytomis sąlygomis. Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1150/2000 6 straipsnio 3 dalies b punktą ir Reglamento Nr. 609/2014 6 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą nustatyta suma, kuri dar neišieškota ir dėl kurios nepateikta jokios garantijos, yra įtraukiama į B sąskaitą (2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Čekijos Respublika / Komisija*, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 57 punktą ir nurodyta jurisprudencija).
- 342 Tuomet valstybės narės turi pateikti Sąjungos nuosavus išteklius Komisijai Reglamento Nr. 1150/2000 9–11 straipsniuose ir Reglamento Nr. 609/2014 9, 10 ir 12 straipsniuose įtvirtintomis sąlygomis, per nustatytus terminus juos įskaitydamos į sąskaitą, atidarytą šiuo tikslu ir šios institucijos vardu. Pagal Reglamento Nr. 1150/2000 11 straipsnio 1 dalį ir Reglamento Nr. 609/2014 12 straipsnio 1 dalį už bet kokią pavėluotą mokėjimą į šią sąskaitą atitinkama valstybė narė turi mokėti delspinigius (2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Čekijos Respublika / Komisija*, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 58 punktą).

- 343 Be to, pagal Reglamento Nr. 1150/2000 17 straipsnio 1 dalį ir Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnio 1 dalį valstybės narės turi imtis visų reikiamų priemonių, kad sumos, atitinkančios šio reglamento 2 straipsnyje nustatytas priklausančias mokėti sumas, būtų pateiktos Komisijai.
- 344 Be to, pagal Reglamento Nr. 1150/2000 17 straipsnio 2 dalį ir Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnio 2 dalį valstybės narės atleidžiamos nuo nustatytus išteklius atitinkančių sumų pateikimo Komisijai, tik jei šios sumos negalėjo būti atgautos dėl *force majeure* priežasčių arba galutinai paaiškėjus, kad jų atgauti neįmanoma dėl priežasčių, kurių negalima joms priskirti.
- 345 Iš to matyti, kad pagal šiuo metu galiojančią Sąjungos teisę Sąjungos nuosavų išteklių sistemos valdymas yra patikėtas valstybėms narėms ir tik jos yra už ją atsakingos. Taigi pareigos surinkti, nustatyti ir įtraukti į sąskaitą šiuos nuosavus išteklius siekiant juos pateikti Komisijai yra tiesiogiai taikomos valstybėms narėms pagal Sąjungos teisės aktus dėl nuosavų išteklių ir, konkrečiai kalbant, pagal sprendimus 2007/436 ir 2014/335 bei reglamentus Nr. 1150/2000 ir 609/2014 (šiuo klausimu žr. 2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Čekijos Respublika / Komisija*, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 62 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 346 Galiausiai, kadangi egzistuoja tiesioginis išteklių iš muitų surinkimo ir atitinkamų išteklių pateikimo Komisijai ryšys, laikydamosi SESV 352 straipsnio 1 dalyje numatytų įpareigojimų valstybės narės privalo saugoti Sąjungos finansinius interesus nuo sukčiavimo arba kitos neteisėtos veiklos, kuri kelia pavojų šiems interesams, ir imtis būtinų priemonių užtikrinti veiksmingą visų šių muitų ir nuosavų išteklių surinkimą (šiuo klausimu žr. 2019 m. liepos 11 d. Sprendimo *Komisija / Italija (Nuosavi ištekliai – Skolos muitinei išieškojimas)*, C-304/18, nepaskelbtas Rink., EU:C:2019:601, 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 347 Atsižvelgiant į šias aplinkybes, susijusias su Sąjungos nuosavų išteklių sistemos ypatumais, reikia daryti išvadą, kaip generalinis advokatas iš esmės nurodė savo išvados 240 punkte, kad, kaip konstatuota pirmojo pagrindo nagrinėjimo pabaigoje, pažeisdama SESV 325 straipsnio 1 dalį ir Sąjungos muitų teisę Jungtinės Karalystės muitinė pažeidimo laikotarpiu nesiėmė priemonių užtikrinti, kad tuo metu atitinkamo importo muitinės vertės būtų teisingai nustatytos, kaip antai patikrinimų prieš išmuitinant atitinkamas prekes remiantis rizikos analize ir įpareigojimų pateikti garantijas importuojamoms prekėms, kurios, remiantis rizikos profiliu, laikomos keliančiomis didelę nuvertinimo riziką, taigi, kiek tai susiję su šiuo importu, ši valstybė skaičiuodavo skolą muitinei pagal netikslias vertes, nes jos paprastai yra mažesnės už realią atitinkamų prekių vertę. Vadinasi, Jungtinė Karalystė neįtraukė į apskaitą visos mokėtinų muitų sumos, todėl, pažeisdama sprendimų 2007/436 ir 2014/335 2 ir 8 straipsnius bei Reglamento Nr. 1150/2000 2, 6, 9, 10, 11 ir 17 straipsnius ir atitinkamas Reglamento Nr. 609/2014 2, 6, 9, 10, 12 ir 13 straipsnių nuostatas, nenustatė ir nepateikė Komisijai visos nuosavų išteklių sumos, susijusios su šiuo importu tuo metu, kai tai turėjo būti padaryta.
- 348 Jungtinė Karalystė ginčija šią išvadą. Šios valstybės teigimu, tiek, kiek šiuo ieškiniu siekiama, kad Teisingumo Teismas įpareigotų ją pateikti Komisijai tam tikras nuosavų išteklių sumas, šis ieškinys yra ieškinys dėl žalos atlyginimo, grindžiamas SESV 325 straipsnio ir Sąjungos muitų teisės pažeidimu, kuris tariamai atsirado dėl to, kad jos muitinė netinkamai tikrino importą, kurio vertė sukčiaujant buvo sumažinta.

- 349 Vadinas, pagal bet koki ieškinį dėl žalos atlyginimo reglamentuojančius principus Komisija turėtų įrodyti, kad yra tiesioginis priežastinis ryšys tarp šio tikrinimo ir prarastų nuosavų išteklių, kuriuos ši institucija reikalauja atlyginti kaip žalą.
- 350 Vis dėlto tokio priežastinio ryšio nėra. Šiuo klausimu Jungtinė Karalystė tvirtina, kad, remiantis šiais principais, būtina išnagrinėti, kas būtų įvykę, jei būtų imtasi OLAF ir Komisijos rekomenduotų muitinio tikrinimo priemonių kovai su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, t. y. iš esmės patikrinimų, atliekamų prieš išmuitinant atitinkamas prekes, remiantis rizikos profiliu.
- 351 Jungtinės Karalystės teigimu, jeigu tokių priemonių būtų buvę imtasi, atitinkamo importo paprasčiausiai nebūtų buvę, todėl nebūtų padaryta jokių nuostolių Sąjungos biudžetui. Iš tiesų atitinkami ūkio subjektai nenorėtų mokėti muitų, mokėtinų už aptariamą importą, nes jų atlyginimas visų pirma priklausė nuo išvengtų muitų sumų.
- 352 Jungtinės Karalystės negalima kaltinti tuo, kad ji nepateikė Komisijai tradicinių nuosavų išteklių, mokėtinų už atitinkamą importą, nuo kurio, beje, pati ši valstybė nukentėjo. Vadinas, minėta valstybė negali būti laikoma atsakinga už šių nuosavų išteklių praradimą.
- 353 Tokius argumentus reikia atmesti.
- 354 Pirmiausia reikia priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 180 ir kituose punktuose, Komisija šioje byloje nesiekia, kad Teisingumo Teismas įpareigotų Jungtinę Karalystę atlyginti žalą, taigi šis ieškinys nėra ieškinys dėl žalos atlyginimo ir dėl tariamai kompensacinio šios bylos pobūdžio neturi būti nustatytas tiesioginis priežastinis ryšys tarp Jungtinės Karalystės institucijų atlikto netinkamo tikrinimo ir nuosavų išteklių praradimo.
- 355 Be to, priešingai, nei teigia Jungtinė Karalystė, reikalavimas Komisijai įrodyti tiesioginį priežastinį ryšį tarp Sąjungos teisės pažeidimo ir nuosavų išteklių praradimo, už kurį valstybė narė turi būti pripažinta atsakinga, nekyla ir iš 2019 m. spalio 31 d. Sprendimo *Komisija / Jungtinė Karalystė* (C-391/17, EU:C:2019:919).
- 356 To sprendimo 121 ir 122 punktuose Teisingumo Teismas pavartojo žodžių junginį „priežastinis ryšys“ tarp Anglijos (Jungtinės Karalystės užjūrio teritorija) muitinės neteisėtų veiksmų ir nuosavų išteklių praradimo dėl 1991 m. liepos 25 d. Tarybos sprendimo 91/482/EEB dėl užjūrio šalių bei teritorijų ir Europos ekonominės bendrijos asociacijos (OL L 263, 1991, p. 1) pažeidimo, kad išnagrinėtų ir vėliau atmestų Jungtinės Karalystės pateiktą argumentą, kad tokio ryšio nėra. Vis dėlto iš minėto sprendimo 120 punkto matyti, kad šis žodžių junginys susijęs su klausimu, ar šis neteisėtas veiksmas „neabejotinai lėmė nuosavų išteklių praradimą“, o į šį klausimą Teisingumo Teismas atsakė teigiamai, remdamasis išvada, kad dėl minėto neteisėto veiksmo Italijos institucijos leido importuoti į Sąjungą prekes iš Anglijos, neapmokestindamos jų muitais, ir priėmė sprendimus atsisakyti išieškoti ir grąžinti muitus.
- 357 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad dėl to, jog Jungtinės Karalystės muitinė tinkamai netikrino pažeidimo laikotarpiu deklaruotos importo muitinės vertės, atitinkami muitai buvo apskaičiuoti ir įtraukti į apskaitą remiantis per maža verte, dėl to buvo leista importuoti į Sąjungą atitinkamas prekes, nors buvo sumokėta tik dalis mokėtinų muitų. Vadinas, dėl to, kad nebuvo atlikta tinkamo tikrinimo, tam tikra būdu buvo prarandama nuosavų Sąjungos išteklių.

- 358 Priešingai, nei teigia Jungtinė Karalystė, siekiant nustatyti, ar Sąjungos nuosavų išteklių buvo prarasta dėl netinkamos muitinio tikrinimo sistemos, reikia atsakyti ne į klausimą, ar atitinkamas importas būtų buvęs vykdomas, jei būtų buvęs atliktas OLAF ir Komisijos rekomenduotas muitinis tikrinimas, o tik į klausimą, kokia būtų buvusi įtrauktų į apskaitą muitų ir Sąjungos nuosavų išteklių, kuriuos nustatė Jungtinės Karalystės muitinė, suma, jei šis importas (neabejotina, kad iš tikrųjų buvo importuojami dideli kiekiai atitinkamų prekių į šios valstybės teritoriją) būtų buvęs tinkamai tikrinamas, siekiant muitus apskaičiuoti remiantis ne akivaizdžiai per maža muitine verte, o teisingai nustatyta muitine verte, laikantis Sąjungos muitų teisės taisyklių dėl muitinės vertės nustatymo.
- 359 Šiuo klausimu iš šio sprendimo 346 punkte primintos jurisprudencijos matyti: kadangi egzistuoja tiesioginis ryšys tarp pajamų iš muitų rinkimo ir atitinkamų tradicinių nuosavų išteklių pateikimo Komisijai, pagal SESV 325 straipsnio 1 dalį valstybės narės turi imtis būtinų priemonių, kad užtikrintų veiksmingą visų šių muitų, taigi, ir atitinkamų šių išteklių sumų, surinkimą.
- 360 Vis dėlto šioje byloje, kaip nuspręsta išnagrinėjus pirmąjį pagrindą, Jungtinė Karalystė pažeidimo laikotarpiu nesiėmė priemonių, būtinų tam tikslui.
- 361 Vadinas, muitai už atitinkamas importuojamas prekes buvo apskaičiuoti remiantis vertėmis, kurios didžiąja dalimi gali būti laikomos deklaruotomis sukčiaujant, nes buvo gerokai mažesnės už jų realią vertę, todėl neteisingai nustatytos.
- 362 Dėl šio tikrinimo netinkamumo Jungtinė Karalystė veiksmingai nesurinko ir nepateikė Komisijai visų muitų ir nuosavų išteklių sumų, faktiškai mokėtinų už aptariamą importą.
- 363 Kadangi vykdant importo operacijas ir jų paskesnę išmuitinimą šios sumos galėjo būti teisingai nustatytos, jeigu Jungtinės Karalystės institucijos būtų atlikusios būtinus patikrinimus, pažeidimo laikotarpiu ši valstybės padėtis turi būti prilyginta padėčiai, jeigu būtų teisingai nustačiusi atitinkamus muitus ir juos įtraukusi į Sąjungos nuosavų išteklių sąskaitą (pagal analogiją žr. 2011 m. kovo 17 d. Sprendimo *Komisija / Portugalija, C-23/10*, nepaskelbtas Rink., EU:C:2011:160, 63 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 364 Be to, kaip savo išvados 265 punkte taip pat pažymėjo generalinis advokatas, jei dėl netinkamai atliktų patikrinimų pažeisdama SESV 325 straipsnio 1 dalyje ir Sąjungos muitų teisėje nustatytus įpareigojimus Jungtinės Karalystės muitinė nesurinko visų muitų, kurie buvo mokėtini už atitinkamą importą, net jei tai atsitiko dėl jos klaidos, dėl to negali kilti abejonių dėl Jungtinės Karalystės įsipareigojimo pateikti Komisijai išteklius, kurie būtų buvę nustatyti, jei šie muitai būtų buvę teisingai įtraukti į apskaitą.
- 365 Galiausiai, kadangi per visą pažeidimo laikotarpį į Jungtinę Karalystę buvo importuojami dideli atitinkamų nuvertintų prekių kiekiai ir prieš išleidžiant prekes į laisvą apyvartą nebuvo patikrinta, ar pagal Sąjungos teisės taisyklės dėl muitinės vertės nustatymo deklaruota vertė yra teisinga, ši valstybė narė sukūrė negrįžtamą situaciją, dėl kurios Sąjunga prarado daug nuosavų išteklių, ir už tai ji turi atsakyti.
- 366 Be to, kad tokių faktų, kaip tvirtina Jungtinė Karalystė, atkūrimas reikštų spekuliacinį veiksma, kurio Teisingumo Teismas neprivalo imtis, kad nuspręstų, kad valstybė narė turi atlyginti prarastus Sąjungos nuosavus išteklius, šis atkūrimas jokių būdu negali sukelti abejonių dėl prarastų išteklių, susijusių su atitinkamu importu, tikrumo ir masto.

2) *Dėl Jungtinės Karalystės atsakomybės už Sąjungos prarastus nuosavus išteklius, konstatuotus pranešimuose „C 18 Snake“*

- 367 Reikia išnagrinėti Komisijos prieštaravimą, kad pažeisdama Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnį Jungtinė Karalystė nepateikė tradicinių nuosavų išteklių, mokėtinų už atitinkamą importą, vykdytą nuo 2011 m. lapkričio mėn. iki 2014 m. lapkričio mėn., nes šios valstybės muitinė 2015 m. birželio mėn.–lapkričio mėn. panaikino nurodymus dėl papildomų muitų išieškojimo *a posteriori*, priimtus per *ODC Snake*, visų pirma 23 pranešimus *C 18 Snake*, išduotus nuo 2014 m. lapkričio mėn. iki 2015 m. vasario mėn. siekiant išieškoti bendrą papildomų muitų sumą, kuri, Jungtinės Karalystės teigimu, galiausiai sudarė 192 568 694,30 GBP.
- 368 Šiuo klausimu neabejotina, kad pranešimuose *C 18 Snake* reikalaujami papildomi muitai buvo įtraukti į apskaitą ir apie juos pranešta skolininkams, kad nuosavų išteklių sumos, atitinkančios šiuos muitus, buvo įtrauktos į B sąskaitą pagal reglamentų Nr. 1150/2000 ir Nr. 609/2014 6 straipsnio 3 dalį, nes tai buvo nustatyti, bet dar neišieškoti muitai, už kuriuos nebuvo pateikta užstato, ir kad Jungtinės Karalystės muitinė vėliau panaikino tuos pranešimus ir tų sumų įrašą apskaitoje.
- 369 Jungtinė Karalystė tvirtina, kad pranešimų *C 18 Snake* panaikinimas buvo pagrįstas, nes tapo visiškai neįmanoma išieškoti atitinkamų muitų dėl priežasčių, kurios negali būti jai priskirtos, todėl pagal Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnio 2 dalies b punktą ji buvo atleista nuo pareigos pateikti Komisijai sumas, atitinkančias nustatytas muitus.
- 370 Šios valstybės teigimu, pranešimuose nustatytų muitų išieškojimas tapo galutinai neįmanomas, nes, pirma, šių muitų skolininkai buvo įmonės „feniksai“, t. y. įmonės, kurios nevykdo įsipareigojimų arba yra nemokios, ir dėl to Jungtinė Karalystė nėra atsakinga, ir, antra, kaip matyti iš sprendimų, priimtų nepriklausomai HMRC tarnybai peržiūrint skundus dėl tų pranešimų, juose reikalaujami papildomi muitai buvo apskaičiuoti remiantis PVK, taigi pagal „nepriimtina ir nepakankamai pagrįstą metodą“.
- 371 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnio 1 dalį valstybės narės turi imtis visų reikiamų priemonių, kad sumos, atitinkančios šio reglamento 2 straipsnyje nustatytus mokėtinus muitus, būtų pateiktos Komisijai remiantis šiame reglamente įtvirtintomis sąlygomis.
- 372 Šiuo atveju, kaip patvirtina išsamūs papildomų muitų, kuriuos nurodyta sumokėti pranešimuose *C 18 Snake*, skaičiavimai, kuriuos Jungtinė Karalystė pateikė kaip priedą prie tripliko, tie papildomi muitai buvo klaidingai apskaičiuoti remiantis PVK.
- 373 Tai yra Jungtinės Karalystės muitinės administracinė klaida, nes, kaip OLAF ne kartą nurodė susitikimuose su muitinėmis ir kaip buvo aišku iš *ACP Discount* gairių, PVK gali būti naudojama tik kaip rizikos analizės priemonė, t. y. priemonė, skirta, remiantis rizikos profiliais, aptikti importą, kuris gali būti įvykdytas nuvertinant prekes ir kurį būtina patikrinti, o ne nustatyti jo muitinę vertę.
- 374 Vadinasi, tam, kad įvykdytų įsipareigojimus pagal Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnio 1 dalį, Jungtinė Karalystė turėjo ištaisyti šią administracinę klaidą ir tai atlikti kaip būtiną priemonę, kad užtikrintų, kad sumos, atitinkančios pagal to reglamento 2 straipsnį nustatytus muitus, būtų pateiktos Komisijai. Konkrečiai kalbant, Jungtinė Karalystė turėjo iš naujo nustatyti muitinę

vertę, taikydama vieną iš Sąjungos muitų teisėje ir, be kita ko, Sąjungos teisės nuostatose, dėl muitinės vertės nustatymo numatytų metodų, kaip antai numatytų Sąjungos muitinės kodekso 70–74 straipsniuose.

- 375 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad tuose straipsniuose numatyti muitinės vertės nustatymo metodai yra papildomi, todėl, jei ši vertė negali būti nustatyta pagal konkretų straipsnį, reikia remtis kitu, iš karto po pirmojo straipsnio pagal nustatytą tvarką einančiu straipsniu (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 16 d. Sprendimo *EURO 2004 / Vengrija*, C-291/15, EU:C:2016:455, 29 punktą).
- 376 Be to, iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos, ypač iš 2015 m. vasario 20 d. įvykusio OLAF ir HMRC susitikimo protokolo, matyti, kad Jungtinės Karalystės muitinė greitai suprato padariusi klaidą, tačiau nusprendė panaikinti pranešimus dėl išieškojimo, o ne iš naujo juos išduoti, pritaikiusi vieną iš ankstesnėje šio sprendimo pastraipoje nurodytų metodų ir ištaisiusi juos, kad teisingai nustatytų muitinę vertę. Toks sprendimas ištaisius pranešimus jų neišduoti iš naujo taip pat yra administracinė klaida.
- 377 Šiomis aplinkybėmis Jungtinė Karalystė negali remtis tuo, kad nors OLAF pažadėjo jai pateikti Kinijos institucijų duomenis apie eksporto kainas, galiausiai labai mažai šių duomenų jai buvo pateikta tokia forma, kad juos būtų galima naudoti nustatant atitinkamų prekių muitinę vertę pagal Sąjungos teisės nuostatų dėl muitinės vertės nustatymo nuosekliąsias taisykles. Be to, ši valstybė negali remtis aplinkybe, kad neturėjo duomenų apie šių prekių vertę, kuri leistų jai nustatyti muitinę vertę pagal šias taisykles.
- 378 Iš tiesų, kadangi Sąjungos muitų teisės taikymas yra išimtinė valstybių narių atsakomybė, Jungtinė Karalystė privalėjo taikyti atitinkamas priemones, pavyzdžiui, fizinius patikrinimus, prašymus pateikti informaciją ir dokumentus arba paimti mėginius, kad turėtų pakankamai duomenų, leidžiančių įsitikinti, jog atitinkamos muitinės vertės nustatytos teisingai. Ši valstybė negali pasinaudoti savo neveikimu, siekdama pateisinti tai, kad ji nepateikė Komisijai mokėtinų išteklių.
- 379 Vadinas, kadangi Jungtinės Karalystės muitinė nusprendė panaikinti pranešimus *C 18 Snake*, užuot juos iš naujo išdavusi po to, kai juos ištaisė, ir pakeitusi PVK muitine verte, nustatyta pagal Sąjungos muitų teisės nuosekliuosius metodus, ji pažeidė Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnio 1 dalį, nes nesiėmė priemonių, būtinų užtikrinti, kad sumos, atitinkančios pagal to reglamento 2 straipsnį nustatytus arba turimus būti nustatytus muitus, būtų pateiktos Komisijai laikantis tame reglamente nustatytų sąlygų.
- 380 Be to, pagal Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnio 2 dalį valstybės narės atleidžiamos nuo nustatytus išteklius atitinkančių sumų pateikimo Komisijai, tik jei šios sumos negalėjo būti atgautos dėl *force majeure* priežasčių arba galutinai paaiškėjus, kad jų atgauti neįmanoma dėl priežasčių, kurių negalima joms priskirti.
- 381 Šiuo klausimu pažymėtina, kad valstybė narė gali remtis tokiu išimtinu atleidimu dėl priežasčių, kurios jai nepriskirtinos, tik jeigu laikosi Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnio 3 ir 4 dalyse numatytos procedūros.
- 382 Ši procedūra pradedama, kai atitinkama valstybė narė per tris mėnesius nuo kompetentingos administracinės institucijos sprendimo, kuriuo nustatytos mokėtinos sumos pripažįstamos neatgautinomis, praneša Komisijai informaciją apie šio reglamento 13 straipsnio 2 dalies taikymo atvejus, jei nustatytos mokėtinos sumos viršija 50 000 eurų. Ši informacija turi apimti „vis[us]

fakt[us], būtin[us] nuodugniai iširti“ minėto reglamento 13 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytas priežastis, kurios atitinkamai valstybei narei trukdė pateikti tam tikrą sumą, taip pat priemonės, kurių ėmėsi ši valstybė, siekdama užtikrinti išieškojimą. Tuomet Komisija per šešis mėnesius nuo šio pranešimo gavimo dienos arba nuo papildomos informacijos, kurios, šios institucijos nuomone, reikia paprašyti, gavimo turi pateikti savo pastabas atitinkamai valstybei narei.

- 383 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad Jungtinė Karalystė nesilaikė šios procedūros, apimančios atvirą dialogą su Komisija ir grindžiamą aiškiu ir išsamiu šios valstybės nurodytų priežasčių, kurios, jos nuomone, pateisino tai, kad pagal Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnio 2 dalį ji būtų atleista nuo pareigos pateikti pranešimuose *C 18 Snake* nustatytus išteklius, pranešimu.
- 384 Iš tiesų neatrodo, kad pranešimuose *C 18 Snake* nustatytos skolos muitinei būtų buvusios pripažintos neatgautinomis kompetentingos administracinės institucijos sprendimu, kuriame konstatuojama, kad jos neatgautinos, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą. Taip yra todėl, kad raštai, kuriais HMRC institucija panaikino tokius pranešimus per administracinės peržiūros procedūrą, nelaikomi tokiu sprendimu dėl nurašymo.
- 385 Be to, neginčijama, kad Jungtinė Karalystė per tris mėnesius nuo tokio sprendimo priėmimo taip pat nepranešė Komisijai apie „vis[us] fakt[us], būtin[us] nuodugniai iširti“ Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnio 2 dalyje nurodytas priežastis, dėl kurių ši valstybė negalėjo pateikti pranešimuose *C 18 Snake* nustatytų sumų, ir priemonės, kurių ji ėmėsi, siekdama užtikrinti, kad jos būtų atgautos.
- 386 Taigi Komisija taip pat negalėjo pateikti savo pastabų arba prireikus paprašyti papildomos informacijos per jai nustatytą šešių mėnesių terminą.
- 387 Svarbu pridurti, kad, kalbant apie bylos esmę, Jungtinė Karalystė kaip priežastis, dėl kurių galutinai negalėjo išieškoti pranešimuose *C 18 Snake* nustatytų muitų, nurodo tai, kad, pirma, šių muitų skolininkai buvo įmonės „feniksai“, t. y. nevykdančios įsipareigojimų arba nemokios, ir, antra, šie muitai buvo apskaičiuoti remiantis PVK, o kitų metodų atitinkamų prekių vertei nustatyti nebuvo, nes trūko duomenų, kuriuos būtų buvę galima naudoti šiuo tikslu, pavyzdžiui, OLAF pažadėtų, bet nepateiktų, eksporto kainų.
- 388 Vis dėlto Jungtinės Karalystės nurodytos priežastys neatleidžia jos nuo pareigos pateikti Komisijai nuosavus išteklius, gautus iš pranešimuose *C 18 Snake* nustatytų muitų.
- 389 Iš tiesų, nors, kaip paašškėjo, šie muitai iš atitinkamų įmonių „feniksų“ buvo neatgautini, tai įvyko dėl dvigubos Jungtinės Karalystės muitinės administracinės klaidos, nes, kai tik suprato, kad padarė klaidą apskaičiuodama muitus pagal PVK, nors OLAF aiškiai nurodė, kad šios kainos turėtų būti naudojamos tik rizikos analizei, ji nusprendė panaikinti pranešimus *C 18 Snake*, o ne ištaisyti pagal vieną iš Sąjungos teisės aktuose nustatytų nuosekliųjų muitinės vertės nustatymo metodų ir iš naujo juos išduoti.
- 390 Be to, pranešimuose *C 18 Snake* nustatytų muitų išieškojimo negalimumą galiausiai lėmė tai, kad prieš išmuitinant atitinkamas prekes nebuvo atlikta fizinio patikrinimo, per kurį būtų paimti mėginiai ir kuris būtų taikomas pakankamai sistemingai. Iš tiesų, neatlikusi tokių patikrinimų

Jungtinės Karalystės muitinė, nepaisant jai šiuo klausimu tenkančios išimtinės atsakomybės, neturėjo būtinų duomenų, be kita ko, duomenų apie šių prekių kokybę, kurie leistų nustatyti jų vertę pagal Sąjungos muitų teisės nuostatas.

- 391 Nors paaiškėjo, kad iš įmonių „feniksų“ neįmanoma išieškoti muitų *a posteriori* dėl daugeliu atvejų jų nemokumo, tokios situacijos buvo galima ir reikėjo išvengti, jei Jungtinės Karalystės muitinė būtų sistemingai reikalavusi, kaip ne kartą rekomendavo OLAF ir Komisija, kad prieš išmuitinant atitinkamas prekes būtų pateiktos garantijos.
- 392 Nors panaikinusį pranešimus *C 18 Snake* Jungtinės Karalystės muitinė neišdavė šių pranešimų iš naujo, motyvuodama tuo, kad neturėjo reikiamų duomenų atitinkamų prekių vertei nustatyti remiantis Sąjungos teisės normomis dėl muitinės vertės nustatymo, toks motyvas, tiek, kiek jis grindžiamas tuo, kad Jungtinė Karalystė neįvykdė išimtinio įsipareigojimo užtikrinti, kad muitinės vertės būtų teisingai nustatytos remiantis pakankamais fiziniiais duomenimis ir dokumentais, jokių būdu negali pateisinti to, kad Jungtinė Karalystė būtų atleista nuo įsipareigojimo pateikti Komisijai su šiais pranešimais susijusius išteklius pagal Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnio 2 dalį.
- 393 Šiomis aplinkybėmis Jungtinė Karalystė negali atleisti savęs nuo atsakomybės užtikrinti, kad atitinkamų prekių muitinė vertė būtų teisingai nustatyta remiantis jos muitinės šiuo tikslu gautais duomenimis, teigdama, kad iš Kinijos institucijų gautų eksporto kainų duomenų, kuriuos OLAF jai pateikė per *ODC Snake*, buvo galima panaudoti tik labai mažai. Iš tiesų šios kainos galėjo būti nebent papildoma priemonė nustatant teisingą atitinkamo importo muitinę vertę remiantis vienu iš Sąjungos teisės nuostatose dėl muitinės vertės nustatymo numatytų metodų. Vis dėlto jos jokių būdu negalėjo pakeisti su šio importo verte susijusių duomenų, kuriuos turėjo gauti Jungtinės Karalystės muitinė, taikydama muitinio tikrinimo prieš išmuitinant atitinkamas prekes priemones.
- 394 Iš to darytina išvada, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją, kadangi Jungtinė Karalystė, nustačiusi Sąjungos teisę į nuosavus išteklius, nepateikė Komisijai atitinkamos sumos, nesant vienos iš Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų, ši valstybė neįvykdė įsipareigojimų pagal Sąjungos teisę, visų pirma įsipareigojimų, kylančių iš sprendimų 2007/436 ir 2014/335 2 ir 8 straipsnių (šiuo klausimu žr. 2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Čekijos Respublika / Komisija, C-575/18 P*, EU:C:2020:530, 67 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 395 Vadinasi, kaip iš esmės pažymėjo ir generalinis advokatas savo išvados 250 punkte, reikia konstatuoti, kad dėl to, jog buvo panaikinti 23 pranešimai *C 18 Snake*, ir dėl to, kad, pažeidžiant Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnį, Komisijai nebuvo pateikti su jais susiję tradiciniai nuosavi ištekliai, Jungtinė Karalystė turi sumokėti šiuos išteklius už laikotarpį nuo 2011 m. lapkričio mėn. iki 2014 m. lapkričio mėn.
- 396 Galiausiai dėl Reglamento Nr. 609/2014 12 straipsnio ir Reglamento Nr. 1150/2000 11 straipsnio atitinkamos nuostatos pažeidimo tiek, kiek Jungtinė Karalystė nesumokėjo delspinigių dėl to, kad pavėlavo į šių reglamentų 9 straipsnio 1 dalyje nurodytą sąskaitą įrašyti sumas, atitinkančias prarastus tradicinius nuosavus išteklius, kurie nebuvo pateikti Komisijai, pažymėtina, kad pagrįstoje nuomonėje (271–273 punktai ir šios nuomonės rezoliucinė dalis) Komisija aiškiai nurodė, kad pagal Reglamento Nr. 609/2014 12 straipsnį delspinigiai yra mokėtini ir bus apskaičiuoti iš karto, kai tik jai bus pateikta pagrindinė suma. Pagrįstos nuomonės reikalavimuose taip pat aiškiai nurodytas įsipareigojimų pagal šią nuostatą neįvykdymas. Jungtinė Karalystė

klaidingai tvirtina, kad ieškinyje Komisijos suformuluotas prašymas sumokėti delspinigius pagal Reglamento Nr. 609/2014 12 straipsnį yra nepriimtinas, nes nebuvo pateiktas pagrįstoje nuomonėje.

- 397 Be to, reikia atmesti Jungtinės Karalystės argumentą, kad būtų per anksti ir nepagrįsta teigti, jog ši valstybė neįvykdė kokios nors pareigos mokėti delspinigius, nes ši pareiga gali atsirasti tik ateityje.
- 398 Šiuo klausimu primintina, kad valstybė narė, kuri nepitaria Komisijos pozicijai dėl pareigos jai pateikti Sąjungos nuosavų išteklių sumą ir šios sumos nepateikia, rizikuoja mokėti delspinigius, jeigu Teisingumo Teismas konstatuotų, kad ji neįvykdė įsipareigojimų pagal Sąjungos nuosavų išteklių sritį reglamentuojančius teisės aktus (2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Čekijos Respublika / Komisija*, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 69 punktas).
- 399 Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją tarp įpareigojimo nustatyti Sąjungos nuosavus išteklius ir įrašyti juos į Komisijos sąskaitą per nustatytą terminą ir įpareigojimo sumokėti delspinigius egzistuoja neatskiriamas ryšys; jie turi būti sumokėti, kad ir kokia būtų šių išteklių pervedimo į Komisijos sąskaitą vėlavimo priežastis (2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Čekijos Respublika / Komisija*, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 59 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 400 Pareiga mokėti delspinigius pagal Reglamento Nr. 1150/2000 11 straipsnio 1 dalį papildo pareigą perduoti Komisijai Sąjungos nuosavus išteklius laikantis šio reglamento 9–11 straipsniuose nustatytų sąlygų, visų pirma minėtame reglamente nustatytų terminų (2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Čekijos Respublika / Komisija*, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 70 punktas).
- 401 Šiomis aplinkybėmis reikia pridurti, kad valstybė narė gali išvengti žalingų finansinių pasekmių, susijusių su delspinigiais, kurių suma gali būti didelė, pateikusi Komisijai jos reikalaujamas sumas ir kartu nurodžiusi išlygas dėl šios institucijos teiginių pagrįstumo (2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Čekijos Respublika / Komisija*, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 72 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 402 Šiuo atveju Jungtinė Karalystė nusprendė nepateikti Komisijai nuosavų išteklių sumos, nurodytos pagrįstoje nuomonėje, pasibaigus joje nustatytam terminui – net jei prireikus galėjo nurodyti šio pateikimo išlygas, ji apsiribojo bet kokio įsipareigojimo pateikti šiai institucijai nuosavų išteklių sumą užginčijimu; dėl to šiai valstybei tenka mokėti delspinigius.
- 403 Iš to išplaukia: kadangi buvo pripažinta, jog Jungtinė Karalystė neįvykdė įsipareigojimo per pažeidimo laikotarpį pateikti Komisijai Sąjungos nuosavus išteklius, susijusius su nagrinėjamu importu per pažeidimo laikotarpį, ir taip pažeidė Reglamento Nr. 609/2014 12 straipsnį ir Reglamento Nr. 1150/2000 11 straipsnio atitinkamą nuostatą, ši valstybė taip pat neįvykdė papildomo įsipareigojimo sumokėti delspinigius už šiuos išteklius, nevirsijant Reglamento Nr. 609/2014 12 straipsnio 5 dalies trečioje pastraipoje nustatytos 16 % viršutinės ribos, jei tokia taikytina.
- 404 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, Komisijos antrasis ieškinio pagrindas turi būti patenkintas tiek, kiek jis susijęs su pirmojo reikalavimo pirmoje pastraipoje nurodytu argumentu, kad, Jungtinei Karalystei nesiėmus muitinio tikrinimo priemonių, būtinų veiksmingai kovoti su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, ir taip pažeidžiant SESV 325 straipsnį ir Sąjungos muitų teisę, buvo prarasti muitai, taigi, ir tradiciniai nuosavi ištekliai, todėl nenustatydama ir nepateikdama šiai institucijai iš muitų mokėtinų išteklių, kurie turėjo būti įtraukti į sąskaitą teisingai nustatytus atitinkamo importo muitinę vertę, Jungtinė Karalystė neįvykdė įsipareigojimų

pagal Sąjungos teisę Sąjungos nuosavų išteklių srityje, be kita ko, pagal sprendimų 2007/436 ir 2014/335 2 ir 8 straipsnius ir Reglamento Nr. 1150/2000 2, 6, 9, 10, 11 ir 17 straipsnius bei atitinkamas Reglamento Nr. 609/2014 2, 6, 9, 10, 12 ir 13 straipsnių nuostatas.

b) Dėl prieštaravimo, susijusio su tuo, kad Jungtinė Karalystė pažeidė įsipareigojimą pateikti nustatytas tradicinių nuosavų išteklių sumas

- 405 Reikia išnagrinėti antrąją Komisijos pagrindą tiek, kiek jis susijęs su pirmojo ieškinio reikalavimo trečioje pastraipoje nurodytu prieštaravimu, kad Jungtinė Karalystė konkrečiai neįvykdė įsipareigojimų pagal Sąjungos teisę nuosavų išteklių srityje, nes nepateikė šiai institucijai tradicinių nuosavų išteklių, nustatytų už kiekvienus pažeidimo laikotarpio metus, t. y. bendros bruto 2 679 637 088,86 EUR sumos už visą šį laikotarpį, atėmus surinkimo išlaidas.
- 406 Siekdama nustatyti tas tradicinių nuosavų išteklių nuostolių sumas, kurias, pasak Komisijos, Jungtinė Karalystė turėjo jai pateikti, ši institucija rėmėsi, kaip tai apskaičiuodama tradicinių nuosavų išteklių nuostolių sumas 2013–2016 m. savo ataskaitoje padarė OLAF, statistiniu įvertinimu, pagrįstu OLAF-JRC metodu, kuris iš pradžių buvo sukurtas ir pradėtas taikyti nuo *ACP Discount* kaip rizikos analizės priemonė, skirta nustatyti galimam importui nuvertinant prekes, kuris turėtų būti patikrintas prieš išmuitinant atitinkamas prekes.
- 407 Jungtinė Karalystė, remdamasi savo metodu, sukurtu specialiai prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumai apskaičiuoti (toliau – HMRC metodas), apskaičiavo, kad turi sumokėti tokių išteklių už pažeidimo laikotarpį daugiausia iki bendros 123 819 268 GBP (maždaug 145 450 494 EUR) sumos.
- 408 Triplike Jungtinė Karalystė išsamiau apibūdina skaičiavimą šiai sumai nustatyti, kaip nurodyta toliau. Kiek tai susiję su pažeidimo laikotarpio pirma dalimi, t. y. laikotarpiu nuo 2011 m. lapkričio mėn. iki 2014 m. lapkričio mėn., prarastais tradiciniais ištekliais reikia laikyti visas skolas muitinei, kurių buvo reikalaujama 23 pranešimuose *C 18 Snake*, t. y. 192 568 694,30 GBP. Taikant HMRC metodą ši suma turėtų būti sumažinta iki maždaug 25 mln. GBP, nes šios skolos buvo klaidingai apskaičiuotos pagal OLAF-JRC metodą ir ypač pagal PVK. Prie šios maždaug 25 mln. GBP sumos, kiek tai susiję su antra pažeidimo laikotarpio dalimi, t. y. nuo 2015 m. sausio mėn. iki 2017 m. spalio 11 d. imtinai, turi būti pridėta 143 115 553 GBP (apie 168 117 840 EUR) prarastų nuosavų išteklių suma, apskaičiuota pagal HMRC metodą. Galiausiai, kiek tai susiję su atitinkamu importu per šį antrąją dalį, reikia atimti pranešimuose *C 18 Breach* reikalaujamas sumas, apie kurias jau buvo pranešta 34 ūkio subjektams (patikslinta bendra 44 296 285,04 GBP (apie 52 034 846 EUR) suma).
- 409 Iš to matyti, kad labai skirtingus Komisijos ir Jungtinės Karalystės vertinimus dėl prarastų tradicinių nuosavų išteklių, kurie susidarė dėl netinkamos atitinkamo importo kontrolės, lemia iš esmės skirtingi metodai, kuriuos ši institucija ir ši valstybė taiko prarastiems ištekliams apskaičiuoti.

1) Dėl Jungtinės Karalystės argumento, kad Teisingumo Teismas pirmiausia turi išnagrinėti jos prarastų tradicinių nuosavų išteklių vertinimą

- 410 Reikia išnagrinėti Jungtinės Karalystės argumentą, kad Teisingumo Teismas pirmiausia turėtų išnagrinėti prarastų tradicinių nuosavų išteklių skaičiavimą, kurį Jungtinė Karalystė atliko remdamasi HMRC metodu. Tik tuo atveju, jei šis skaičiavimas būtų atmestas kaip akivaizdžiai nepagrįstas, Teisingumo Teismas vėliau galėtų nagrinėti Komisijos prarastų nuosavų išteklių skaičiavimą pagal OLAF-JRC metodą.
- 411 Šis argumentas, susijęs su prarastų nuosavų išteklių skaičiavimo pagal HMRC metodą pranašumu, yra grindžiamas išimtinė valstybių narių kompetencija įgyvendinant Sąjungos muitų teisę nustatyti muitinę vertę, naudojamą muitams apskaičiuoti, ir, kiek tai susiję su Sąjungos nuosavų išteklių sistemos valdymu, nuspręsti dėl Komisijai pateiktinų išteklių sumų.
- 412 Visų pirma kalbant apie Jungtinės Karalystės argumentą, grindžiamą Sąjungos ir valstybių narių kompetencijos pasidalijimu Sąjungos muitų sistemoje, pažymėtina, jog tiesa, kad pagal šią sistemą, kaip ji šiuo metu suprantama pagal Sąjungos teisę, valstybės narės turi išimtinę kompetenciją ir atsakomybę užtikrinti, kad muitinei deklaruojama vertė būtų nustatyta pagal Sąjungos teisės taisykles muitinės vertės nustatymo srityje, kaip numatyta Bendrijos muitinės kodekso 29–31 straipsniuose arba atitinkamose Sąjungos muitinės kodekso 70–74 straipsnių nuostatose, ir visų pirma pagal vieną iš tuose straipsniuose ar nuostatose nustatytų nuosekliųjų muitinės vertės nustatymo metodų.
- 413 Vadinas, kaip matyti iš kitų prieštaravimų, pateiktų pagrindžiant pirmąjį ir antrąjį pagrindus, nagrinėjamo importo atveju Jungtinės Karalystės muitinė privalėjo imtis tinkamų priemonių, pavyzdžiui, fizinių patikrinimų ar mėginių paėmimo, kad būtų užtikrinta, jog muitinei deklaruojama vertė būtų teisingai nustatyta pagal Sąjungos muitų teisės normas, remiantis pakankamais fiziniais duomenimis ar dokumentais, susijusiais su atitinkamų prekių verte, ypač su jų baigtumo kokybe.
- 414 Vis dėlto, kaip nustatyta nagrinėjant pirmąjį pagrindą, pažeisdama SESV 325 straipsnio 1 dalį ir Sąjungos muitų teisę, Jungtinės Karalystės muitinė nesiėmė tokių priemonių pakankamai sistemingai, todėl neteisingai nustatė muitinę vertę ir nesurinko tokių fizinių duomenų ar dokumentų, susijusių su atitinkamų prekių kokybe.
- 415 Taigi pažeidimo laikotarpiu iš Jungtinės Karalystės į laisvą apyvartą vidaus rinkoje buvo išleistas didelis kiekis aiškiai nuvertintų importuotų prekių, pažeidžiant Sąjungos muitų teisės taisykles muitinės vertės nustatymo srityje.
- 416 Kadangi atitinkamų prekių nebegalima susigrąžinti fiziniam patikrinimui ir kadangi iš atitinkamų ūkio subjektų nebuvo pareikalauta pakankamai duomenų apie jų realią vertę, todėl jie nebuvo pateikti, kiekvienos atitinkamos muitinės deklaracijos atveju nebeįmanoma nustatyti iš Kinijos įvežamų atitinkamų prekių muitinę vertę remiantis vienu iš Sąjungos muitinės kodekso 70 ir 74 straipsniuose nustatytų metodų, pavyzdžiui, to paties kodekso 74 straipsnio 3 dalyje nurodytu metodu „fall-back“, kurį sudaro muitinės vertės nustatymas remiantis „[galimais gauti] duomenimis“ pagal Įgyvendinimo reglamento 144 straipsnyje nustatytas sąlygas.
- 417 Tokiomis aplinkybėmis Jungtinė Karalystė, kuriai pritaria į bylą įstojusios valstybės narės, negali priekaištauti Komisijai dėl to, kad ji, siekdama apskaičiuoti prarastų muitų, taigi, ir tradicinių nuosavų išteklių dėl to, kad nebuvo tinkamai tikrinamas atitinkamas importas, sumą, taikė

OLAF-JRC metodą, kuris iš esmės yra statistinis ir nėra vienas iš Sąjungos muitinės kodekso 70 ir 74 straipsniuose numatytų nuosekliųjų metodų, taikomų nustatant kiekvienos muitinės deklaracijos atitinkamų prekių muitinę vertę.

- 418 Dėl Jungtinės Karalystės argumento, kad jos prarastų tradicinių nuosavų išteklių apskaičiavimo pagal HMRC metodą pranašumas yra išimtinės valstybių narių kompetencijos spręsti dėl nuosavų išteklių pateikimo Komisijai padarinys, pažymėtina, kad tiesa, jog, kaip nusprendė Teisingumo Teismas, pagal galiojančią Sąjungos teisę Sąjungos nuosavų išteklių sistemos valdymas yra patikėtas valstybėms narėms ir yra jų išimtinė atsakomybė. Taigi pareigos surinkti, nustatyti ir įtraukti į sąskaitą šiuos nuosavus išteklius siekiant juos pateikti Komisijai yra tiesiogiai taikomos valstybėms narėms pagal Sąjungos teisės aktus nuosavų išteklių srityje, konkrečiai kalbant, pagal sprendimus 2007/436 ir 2014/335 bei reglamentų Nr. 1150/2000 ir 609/2014 nuostatas, nesuteikiant Komisijai įgaliojimų priimti sprendimus, leidžiančius įpareigoti valstybes nares nustatyti ir perduoti jai Sąjungos nuosavų išteklių sumas (2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Čekijos Respublika / Komisija*, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 62 punktą ir nurodyta jurisprudencija).
- 419 Nagrinėjamu atveju Jungtinė Karalystė nusprendė nepateikti Komisijai nuosavų išteklių sumos, nurodytos pagrįstoje nuomonėje, pasibaigus joje nustatytam terminui – net jeigu ji prireikis galėjo nurodyti šio pateikimo išlygas, ji apsiribojo bet kokios pareigos įrašyti nuosavų išteklių sumą į šios institucijos sąskaitą užginčijimu.
- 420 Tokiomis aplinkybėmis, kalbant apie Komisijos naudojimąsi jai suteikta diskrecijos teise nuspręsti, ar pradėti SESV 258 straipsnyje numatytą procedūrą, ir apskritai jos, kaip Sutarčių sergėtojos, užduoties, tenkančios pagal ESS 17 straipsnio 1 dalį, pagal kurią ji privalo užtikrinti, kad valstybės narės vykdytų įsipareigojimus, susijusius su Sąjungos nuosavais ištekliais, vykdymą, pažymėtina, kad ši institucija negali būti kritikuojama dėl to, kad pasinaudojo Sąjungos nuosavų išteklių sistemai, kaip ji šiuo metu suprantama Sąjungos teisėje, būdinga galimybe pateikti Teisingumo Teismui vertinti šį ginčą su Jungtine Karalyste dėl tos valstybės pareigos pateikti jai tam tikrą nuosavų išteklių sumą nagrinėjant ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo (šiuo klausimu žr. 2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Čekijos Respublika / Komisija*, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 65, 66 ir 68 punktus).
- 421 Vadinasi, priešingai, nei teigia Jungtinė Karalystė, jos ir Komisijos ginčas dėl nuosavų išteklių sumos, kuri turi būti pateikta šiai institucijai, visiškai priklauso Teisingumo Teismo jurisdikcijai pagal SESV 258 straipsnį.
- 422 Taigi negalima reikalauti, kad Komisija pirmiausia pareikštų ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo, apribotą principiniu klausimu, ar atitinkama valstybė narė neįvykdė įsipareigojimų pagal Sąjungos teisę pateikti šiai institucijai nuosavus išteklius, nenurodant jų dydžio, ir tik paskui galėtų pradėti bylą Teisingumo Teisme pagal SESV 260 straipsnio 2 dalį dėl mokėtinų išteklių tikslų sumų, jei manytų, kad atitinkama valstybė narė nesiėmė būtinų priemonių, kad įvykdytų Teisingumo Teismo sprendimą, kuriuo konstatuotas toks įsipareigojimų nevykdymas, nes Komisijai nebuvo pateiktos šios sumos.
- 423 Kaip buvo priminta šio sprendimo 221 punkte, vykstant procedūrai dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 258 straipsnį Komisija privalo įrodyti įsipareigojimų neįvykdymą ir pateikti Teisingumo Teismui reikiamų duomenų šiam įsipareigojimų neįvykdymui patikrinti; kartu ji negali remtis kokia nors prielaida.

424 Nagrinėjamu atveju šie duomenys turi būti susiję, be kita ko, su metodu, kuriuo vadovavosi Komisija, apskaičiuodama nuosavų išteklių, kurių ji reikalauja iš Jungtinės Karalystės, sumą.

425 Vadinasi, reikia išnagrinėti, ar Komisija tinkamai teisiškai įrodė, kad remiantis OLAF-JRC metodu nustatytos prarastų tradicinių nuosavų išteklių, kurie, jos teigimu, turėjo būti jai pateikti, sumos yra tikslios, ir šis klausimas iš esmės buvo šalių ginčo objektas tiek ikiteisminėje procedūroje, tiek Teisingumo Teisme.

2) Dėl Komisijos prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumų apskaičiavimo pagal OLAF-JRC metodą

426 Prieš nagrinėjant šį klausimą reikia trumpai priminti pagrindines OLAF-JRC metodo, Komisijos naudoto apskaičiuojant prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumas, kurias ji identiškai prašė Jungtinės Karalystės pateikti pagrįstoje nuomonėje ir ieškinyje, ypatumus.

427 Kaip matyti iš šio sprendimo 53–57 punktų, OLAF-JRC metodas buvo sukurtas kaip rizikos analizės priemonė, kurią gali naudoti valstybių narių muitinės institucijos, nustatydamos importą, kuris kelia didelę importo nuvertinant prekes riziką ir kuris dėl šios priežasties turi būti tikrinamas, kiek tai susiję su deklaruotomis muitinėmis vertėmis. Pagal šį metodą kiekvienam iš 495 atitinkamų KN aštuonių skaitmenų kodų, priskirtų prie šios nomenklatūros 61–64 skirsnių, apskaičiuojamas PVK ir PMK, kuri nustatoma vienodai – 50 % PVK. Šios kainos išvestos iš *Comext* duomenų bazės remiantis atitinkamų prekių importo kaina, gauta iš visų valstybių narių pateiktų duomenų, todėl jos nustatomos Sąjungos lygiu. PMK yra rizikos profilis arba riba, leidžianti nustatyti importą, kuris gali būti vykdomas nuvertinant prekes ir kuris dėl to turi būti patikrintas prieš išmuitinant atitinkamas prekes, kiek tai susiję su jų deklaruotomis muitinėmis vertėmis.

428 OLAF-JRC metodas, Komisijos naudotas nustatant prarastų nuosavų išteklių sumas, kurių ji reikalauja iš Jungtinės Karalystės, yra šių prarastų nuosavų išteklių apskaičiavimo metodas, kuris iš esmės statistinis.

429 Pirmiausia apskaičiuojama importo, kuris turi būti laikomas įvykdytas nuvertinant prekes, apimtis remiantis duomenimis, paimtais iš duomenų bazės *Surveillance 2* per 48 mėnesių laikotarpį. Šiuo tikslu kiekvienos iš 495 atitinkamų KN aštuonių skaitmenų kodų prekių atveju nustatomas importas, kurio kasdienė bendra vertė yra mažesnė už atitinkamo kodo prekės PMK.

430 Antra, nuostoliai dėl kiekių, kurie laikomi importuoti nuvertinant prekes, apskaičiuojami nustatant papildomus muitus, mokėtinus remiantis kasdienės bendros vertės ir PVK skirtumu.

431 Darytina išvada, kad pagal OLAF-JRC metodą importas nuvertinant prekes į Jungtinę Karalystę apskaičiuojamas atsižvelgiant į atitinkamų prekių iš Kinijos, kurių kaina mažesnė nei PMK (t. y. 50 % PVK), importą į Jungtinę Karalystę, o nustatyto importo nuvertinant prekes vertė apskaičiuojama taikant PVK, turint omenyje tai, kad šios dvi kainos apskaičiuojamos Sąjungos, o ne Jungtinės Karalystės lygiu.

3) Dėl Jungtinės Karalystės prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumų apskaičiavimo pagal HMRC metodą

- 432 Jungtinė Karalystė kritikuoja OLAF-JRC metodą ir teigia, kad dėl jo trūkumų ir netikslumų pervertinama tiek importo nuvertinant prekes apimtis, tiek jam suteikta vertė.
- 433 Pagal jos pačios metodą, t. y. HMRC metodą, kiekvienai atitinkamai dešimties skaitmenų KN kodo prekei „atitikties riba“ apskaičiuojama remiantis ne Sąjungos lygiu nustatyta vidutine kaina, o tik importuojant į Jungtinę Karalystę deklaruotomis vertėmis.
- 434 Kaip atsakydama į Teisingumo Teismo klausimus paaiškino Jungtinė Karalystė, taikant šį metodą, remiantis pažeidimo laikotarpio histogramų analize, kiekvienai atitinkamai dešimties skaitmenų KN kodo prekei, priskiriamai prie šios nomenklatūros 61–64 skirsnių, nustatomas „pikas“, apimantis didelį palyginti mažų deklaruotų kainų, kurios, kaip manoma, yra beveik išimtinai nuvertintos, kiekį, ir taškas už šio piko ribų, kuriame atsiranda tipiškesnio importo kiekiai ir deklaruotos teisėtos kainos.
- 435 Kiekvieno kodo atitinkamos prekės kainai nustatoma atitikties riba, lygi kainai, atitinkančiai tą tašką už minėto piko ribų; ten pat patenka ir teisėtas importas, todėl ji turėtų būti laikoma priimtina kaina.
- 436 Taigi importas, kurio deklaruota muitinė vertė yra mažesnė už šią atitikties ribą, pagal šį „piko“ metodą laikomas importu nuvertinant prekes. Už šį importą papildomi muitai apskaičiuojami kiekvienai muitinės deklaracijai, susijusiai su atitinkama preke, remiantis skirtumu tarp deklaruotos muitinės vertės ir minėtos atitikties ribos.
- 437 Vadinasi, ta pati atitikties riba, kuri naudojama prarastų tradicinių Sąjungos tradicinių išteklių sumoms apskaičiuoti, yra referencinė vertė, nustatyta remiantis statistiniais duomenimis apie atitinkamų prekių importą iš Kinijos į Jungtinę Karalystę; ši vertė naudojama tiek importui, kuris gali būti laikomas importu nuvertinant prekes, nustatyti, tiek prie šio importo papildomai mokėtinų muitų priskirtinai vertei apibrėžti, taigi, ir atitinkamiems prarastiems tradiciniams nuosaviems ištekliams, kurie dar turi būti pateikti Komisijai, apskaičiuoti.
- 438 Be to, iš konsultacijų bendrovės ataskaitos, kurią Jungtinė Karalystė pridėjo prie savo atsakymo į pagrįstą nuomonę, ir atsiliepiamo į ieškinį, matyti, kad didelis, maždaug 80 % skirtumas tarp Jungtinės Karalystės ir Komisijos apskaičiuotų prarastų nuosavų išteklių, kurių pirmieji sudaro mažiau nei 10 % antrųjų, atsirado dėl to, kad pagal HMRC metodą tariamas importas nuvertinant prekes „perkainojamas“ ribine kaina, t. y. vadovaujantis atitikties riba, kuri yra kaina, nustatyta tik pagal importo į Jungtinę Karalystę kainą, o pagal OLAF-JRC metodą vertė nustatoma ne pagal ribinę kainą, pavyzdžiui, PMK, t. y. 50 % PVK, o pagal „teisingos kainos“ lygį, t. y. 100 % PVK – kainą, apskaičiuotą pagal aritmetinį, taigi nesvertinį, visų valstybių narių, įskaitant tuo metu ir Jungtinę Karalystę, PVK vidurkį.

4) Dėl bendrų argumentų prieš OLAF-JRC metodą

- 439 Prieš pradėdant nagrinėti įvairius konkrečius Jungtinės Karalystės, kuriai pritarė į bylą įstojusios valstybės narės, išsakytus priekaištus dėl esminių OLAF-JRC metodo, kuris naudojamas kaip prarastų nuosavų išteklių sumų apskaičiavimo metodas, ypatumų, būtina išnagrinėti bendrą šios valstybės pateiktą argumentą prieš šį metodą.

- 440 Remiantis šiuo argumentu, kadangi šis metodas buvo specialiai sukurtas tam, kad valstybės narės jį naudotų kaip rizikos profilį, skirtą nustatyti importui, kuris gali būti vykdomas nuvertinant prekes ir kuris dėl to turėtų būti tikrinamas, būtų netinkama tą patį metodą taikyti siekiant apskaičiuoti prarastų nuosavų išteklių sumas, atitinkančias muitus, kurie nebuvo surinkti Jungtinėje Karalystėje dėl nepakankamų jos muitinės atliktų patikrinimų.
- 441 Iš tiesų tai iš esmės statistinis metodas nustatant importo nuvertinant prekes muitinę vertę, kuris nėra vienas iš Sąjungos muitinės kodekso 70 ir 74 straipsniuose numatytų metodų, kaip antai šio kodekso 74 straipsnio 3 dalyje numatytas „fall-back“ metodas, pagal kurį atitinkamų prekių muitinė vertė nustatoma remiantis „[galimais gauti] duomenimis“, laikantis Įgyvendinimo reglamento 144 straipsnyje nustatytų sąlygų.
- 442 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, nors OLAF-JRC metodas iš esmės yra statistinis prarastų nuosavų išteklių sumų apskaičiavimo metodas, kuriuo nesiekama nustatyti atitinkamų prekių muitinės vertės pagal Sąjungos muitinės kodekso 70 ir 74 straipsnius kiekvienai atitinkamai muitinės deklaracijai, Komisija negali būti kritikuojama už tai, kad apskaičiuodama prarastų nuosavų išteklių sumas šios bylos aplinkybėmis taikė tokį statistinį metodą.
- 443 Iš tiesų neginčijama, kad atitinkamas importas buvo vykdomas dideliu mastu ir atitinkamos prekės buvo išleistos į laisvą apyvartą, todėl šių prekių nebebuvo galima susigrąžinti siekiant patikrinti jų tikrąją vertę. Be to, Jungtinė Karalystė, pažeisdama SESV 325 straipsnio 1 dalį ir Sąjungos muitų teisės aktus, nesiėmė būtinų priemonių, pavyzdžiui, fizinių patikrinimų, prašymų pateikti informacijos ar dokumentų arba sistemingo mėginių paėmimo. Vadinasi, nesant pakankamai duomenų apie jau išleistų į laisvą apyvartą prekių kokybę, dėl šio duomenų trūkumo nebegalima nustatyti šių prekių vertės remiantis vienu iš Sąjungos muitinės kodekso 70 ir 74 straipsniuose numatytų vertinimo metodų, todėl šių prekių vertei apskaičiuoti galima taikyti tik statistinį metodą.
- 444 Be to, savo išvados 274 punkte generalinis advokatas taip pat iš esmės pažymėjo, kad konkrečiomis nagrinėjamos bylos aplinkybėmis OLAF ir Komisijai niekas netrukdytų taikyti OLAF-JRC metodo, nors šis metodas iš pradžių buvo sukurtas kaip rizikos analizės priemonė, skirta prarastų nuosavų išteklių dėl netinkamo Jungtinės Karalystės muitinės tikrinimo sumoms apskaičiuoti, nes taikant šį metodą nustatoma ribinė kaina, t. y. PMK, skirta importo nuvertinant prekes apimčiai nustatyti, ir referencinė kaina, t. y. PVK, kuria remiantis galima nustatyti šio importo pakaitinę vertę siekiant apskaičiuoti likusius mokėtinus muitus.
- 445 Be to, kaip generalinis advokatas iš esmės pažymėjo savo išvados 276–278 punktuose, Teisingumo Teismas savo jurisprudencijoje yra pripažinęs, kad panašiomis į šios bylos aplinkybėmis prarastų nuosavų išteklių kiekybinis įvertinimas gali būti grindžiamas statistiniais duomenimis, o ne duomenimis, tiesiogiai susijusiais su atitinkamų prekių verte.
- 446 Susiklosčius tokiai situacijai, kai negalėjimas atlikti patikrinimų, nes nėra atitinkamų prekių, buvo neišvengiama pasekmė to, kad muitinė neatliko kontrolės, skirtos realiai šių prekių vertei patikrinti, ir dėl to šios institucijos sistemingai pripažino muitinei deklaruotas vertes, nors žinojo, kad vidutiniškai šios vertės buvo per mažos, Teisingumo Teismas nusprendė, kad tokiu atveju nėra netinkama dėl tokios praktikos prarastų nuosavų išteklių sumas apskaičiuoti remiantis duomenimis, susijusiais su vėlesniu laikotarpiu importuotų tos pačios rūšies prekių vidutinio standartinio deklaruotojo svorio ir jų vidutinio svorio, nustatyto per patikrinimus, kurie dėl savo apimties gali būti laikomi svarbiais, skirtumu (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 17 d. Sprendimo *Komisija / Portugalija, C-23/10*, nepaskelbtas Rink., EU:C:2011:160, 54, 63, 65 ir 66 punktus).

- 447 Konkrečiomis šios bylos aplinkybėmis nuosavi ištekliai buvo prarasti dėl Jungtinės Karalystės muitinės praktikos, kuri iš esmės pasireiškė tuo, kad pažeidimo laikotarpiu ji sistemingai priiminėjo iš Kinijos importuojamų atitinkamų prekių muitinės deklaracijas, netikrindama šiose deklaracijose nurodytos vertės, nors žinojo arba pagrįstai turėjo žinoti, kad dideli šių prekių kiekiai buvo importuojami sukčiaujant akivaizdžiai per mažomis kainomis. Vadinasi, pagal Sąjungos muitinės kodekso 70 ir 74 straipsnius tokios prarastų išteklių sumos gali būti nustatomos remiantis tokiu metodu, koks yra OLAF-JRC metodas, kuris grindžiamas statistiniais duomenimis, o ne atitinkamų prekių muitinės vertės nustatymo remiantis tiesioginiais įrodymais metodu. Iš tiesų pastarasis metodas nebegali būti taikomas, nes muitinė neturi pakankamo kiekio tiesioginių įrodymų, susijusių su šia verte.
- 448 Be to, kaip generalinis advokatas iš esmės nurodė savo išvados 274 punkto 277 išnašoje, HMRC metodas, kurį Jungtinė Karalystė siūlo taikyti prarastų nuosavų išteklių sumoms apskaičiuoti, taip pat yra metodas, kuris iš esmės grindžiamas statistiniais duomenimis, nes atitikties ribos nustatomos remiantis istorinėmis statistinėmis vertėmis.
- 449 Vis dėlto reikia nustatyti, ar Komisija, remdamasi OLAF-JRC metodu apskaičiuoti jos nurodomas prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumas, tinkamai teisiškai įrodė, kad septynios prašomos sumos už kiekvienus pažeidimo laikotarpio metus yra teisingos pagal įrodinėjimo pareigą, kuri vadovaujantis šio sprendimo 423 punkte nurodyta suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija tenka jai per įsipareigojimų neįvykdymo procedūrą.
- 450 Šiomis aplinkybėmis ir atsižvelgiant į tai, kas nurodyta šio sprendimo 423–425 punktuose, Teisingumo Teismas turi patikrinti, ar, kiek rėmėsi OLAF-JRC metodu kaip skaičiavimo metodu, kad nustatytų prarastų nuosavų išteklių, kurie nebuvo pateikti pažeidžiant Sąjungos teisę, sumas, Komisija, laikydama jai tenkančios įrodinėjimo pareigos, pateikė pakankamai įrodymų, kad įrodytų šių sumų tikslumą, taigi, ir nurodyto įsipareigojimų neįvykdymo pagrįstumą.
- 451 Kaip generalinis advokatas taip pat pažymėjo savo išvados 281 punkte, Teisingumo Teismas neprivalo rinktis tarp skirtingų šalių pasiūlytų metodologinių aspektų, kaip, atrodo, atsiliepime į ieškinį siūlo Jungtinė Karalystė; jis tik turi įvertinti OLAF-JRC metodą, kuriuo rėmėsi Komisija, grįsdama šį ieškinį, ir išnagrinėti įvairias šios valstybės, kuriai pritarė į bylą įstojusios valstybės narės, išsakytas kritines pastabas dėl šio metodo.
- 452 Šiuo klausimu reikia patikslinti, kad nagrinėdamas OLAF-JRC metodą šioje įsipareigojimų neįvykdymo byloje, kaip savo išvados 286 punkte pažymėjo generalinis advokatas, Teisingumo Teismas iš esmės turi patikrinti, ar tas metodas buvo tinkamas atsižvelgiant į konkrečias bylos aplinkybes ir pakankamai tikslus bei patikimas, nes visų pirma buvo pagrįstas kriterijais, kurie nebuvo nei savavališki, nei šališki, ir tinkamais galimais gauti duomenimis, todėl šių prarastų išteklių suma nebuvo akivaizdžiai pervertinta.
- 453 Nors teoriškai, kaip nurodyta šio sprendimo 449 punkte, įvairių pirmojo ieškinio reikalavimo trečioje pastraipoje nurodytų prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumų tikslumo patikrinimas turi būti atliekamas atsižvelgiant į kiekvienus iš šioje trečioje pastraipoje nurodytus septynerius metus, proceso ekonomijos sumetimais Teisingumo Teismas patikrins tik du paeilui einančius pažeidimo laikotarpio laikotarpius, t. y. laikotarpį nuo 2011 m. lapkričio mėn. iki 2014 m. lapkričio mėn. ir laikotarpį nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2017 m. spalio 11 d. imtinai.

5) Dėl prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumos laikotarpiu nuo 2011 m. lapkričio mėn. iki 2014 m. lapkričio mėn.

- 454 Pirma, kiek tai susiję su laikotarpiu nuo 2011 m. lapkričio mėn. iki 2014 m. lapkričio mėn., iš pirmojo ieškinio reikalavimo trečioje pastraipoje nurodytų sumų už 2011–2014 metus matyti, kad Komisija kaltina Jungtinę Karalystę tuo laikotarpiu nepateikus šiai institucijai iš viso 1 001 511 991,60 EUR tradicinių nuosavų išteklių.
- 455 Vis dėlto, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 293–297 punktuose, iš ieškinio ir atsiliepimo į ieškinį motyvų vienareikšmiškai matyti, jog dėl Bendrijos muitinės kodekso 221 straipsnio 3 dalyje ir Sąjungos muitinės kodekso 103 straipsnio 1 dalyje įtvirtintų skolos muitinei senaties termino taisyklių, kiek tai susiję su šiuo laikotarpiu, Komisija ketino apriboti ieškinio taikymo sritį, t. y. apsiriboti skolomis muitinei, nustatytomis nurodymuose dėl išieškojimo *a posteriori* ir nurodytomis 23 pranešimuose *C 18 Snake*, kurie buvo išduoti nuo 2014 m. lapkričio mėn. iki 2015 m. vasario mėn. ir kurie, įtraukus juos į apskaitą ir apie tai pranešus atitinkamiems ūkio subjektams, buvo panaikinti 2015 m. birželio–lapkričio mėn. Be to, ši Komisijos ketinimą patvirtina oficialiame pranešime ir pagrįstoje nuomonėje suformuluoti prieštaravimai.
- 456 Kaip konstatuota šio sprendimo 367–395 punktuose, 23 pranešimai *C 18 Snake* panaikinti dėl Jungtinės Karalystės muitinės padarytų administracinių klaidų, kurios nepateisinamos atsižvelgiant į Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnio 2 dalį, todėl ši valstybė nebuvo atleista nuo pareigos pateikti Komisijai su šiais pranešimais susijusius išteklius.
- 457 Atsiliepime į ieškinį Jungtinė Karalystė nurodė, kad pranešimuose *C 18 Snake* reikalaujamos sumos apskaičiuotos remiantis PVK taikant OLAF-JRC metodą. Dublike Komisija nesutinka su tuo, kad per ikiteisminę procedūrą ji nurodė supratusi (Jungtinė Karalystė šiuo klausimu jos nepataisė), kad šios sumos buvo apskaičiuotos remiantis PMK, todėl, Komisijos teigimu, jų dydis buvo akivaizdžiai per mažas, kad būtų galima apskaičiuoti prarastų nuosavų išteklių sumas ir kad būtent dėl to ieškinyje ji taikė savo prarastų išteklių apskaičiavimo metodą, įskaitant laikotarpiu nuo 2011 m. lapkričio mėn. iki 2014 m. lapkričio mėn. įvykdytam visam importui mažesnėmis deklaruotomis kainomis nei PMK.
- 458 Iš Teisingumo Teismo turimos medžiagos, ypač iš Jungtinės Karalystės pateiktų pranešimų *C 18 Snake* ir su šiais pranešimais susijusių skaičiavimų patikslinimų, matyti, kad juose nurodytos papildomos skolos muitinei iš tiesų buvo apskaičiuotos, nors ir dėl administracinių klaidų, remiantis PVK, o ne Sąjungos muitų teisės taisyklėmis muitinės vertės nustatymo srityje, ir kad bendra šių skolų suma buvo 192 568 694,30 GBP.
- 459 Darytina išvada, kad ieškinio reikalavimai neatitinka jo motyvų dėl nuosavų išteklių sumos, kurios Komisija reikalauja šiame procese.
- 460 Ieškinio pirmojo reikalavimo trečioje pastraipoje Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad laikotarpiu nuo 2011 m. lapkričio mėn. iki 2014 m. lapkričio mėn. Jungtinė Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Sąjungos teisės aktus nuosavų išteklių srityje, nes nepateikė jai iš viso 1 001 511 991,60 EUR sumos, kuri apskaičiuota remiantis OLAF-JRC metodu ir atsižvelgiant į visą importą nuvertinant prekes, kuris tuo laikotarpiu buvo vykdomas mažesnėmis nei PMK, įskaitant labai daug importo atvejų, kurie nebuvo įtraukti į pranešimus *C 18 Snake*.

461 Atvirkščiai, iš ieškinio ir dubliko motyvų vienareikšmiškai matyti, ir tai patvirtinta oficialiame pranešime ir pagrįstoje nuomonėje, kad, kiek tai susiję su minėtu laikotarpiu, Komisija ketino apriboti prieštaravimą, susijusį su tuo, kad Jungtinė Karalystė nepateikė Sąjungos nuosavų išteklių tik ištekliais, atitinkančiais skolas muitinei, nustatytas pranešimuose *C 18 Snake*, o tai reiškia, kad ji reikalauja tik išteklių už importą nuvertinant prekes, kuris buvo įvykdytas mažesnėmis kainomis nei PMK ir kurio atvejai nurodyti šiuose pranešimuose. Jungtinės Karalystės teigimu, bendra šių skolų muitinei suma yra 192 568 694,30 GBP, ir tai patvirtinta įrodymais.

462 Tokiomis aplinkybėmis reikia pripažinti: kadangi vis dar esama didelių neaiškumų dėl nuosavų išteklių sumų, kurių ieškinio pirmojo reikalavimo trečioje pastraipoje Komisija prašė už laikotarpį nuo 2011 m. lapkričio mėn. iki 2014 m. lapkričio mėn., tikslumo, Komisija teisiškai tinkamai neįrodė šių sumų visumos.

463 Taigi, kiek tai susiję su pirmuoju laikotarpiu, t. y. nuo 2011 m. lapkričio mėn. iki 2014 m. lapkričio mėn., antrąjį pagrindą reikia atmesti tiek, kiek jis susijęs su ieškinio pirmojo reikalavimo trečioje pastraipoje nurodytu argumentu, kad Jungtinė Karalystė nesilaikė Sąjungos teisės, kai nepateikė Komisijai joje išvardytų lėšų, kurių bendra suma sudarė 1 001 511 991,60 EUR.

6) Dėl prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumos laikotarpiu nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2017 m. spalio 11 d.

464 Kalbant apie laikotarpį nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2017 m. spalio 11 d. imtinai, neabejotina, kad Komisija prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumas, kurių ji reikalauja pirmojo ieškinio reikalavimo trečioje pastraipoje, t. y. iš viso 1 678 125 097 EUR, nustatė remdamasi OLAF-JRC metodu, iš šių sumų neatėmusi sumų, kurių Jungtinės Karalystės muitinė reikalavo su šiuo laikotarpiu susijusiuose nurodymuose dėl išieškojimo *a posteriori*, pateiktuose pranešimuose *C 18 Breach*.

465 Vadinas, būtina išnagrinėti, pirma, įvairius Jungtinės Karalystės, kuriai pritarė į bylą įstojusios valstybės narės, pateiktus argumentus prieš OLAF-JRC metodą, Komisijos taikytą apskaičiuojant prarastų nuosavų išteklių sumą, kurios ji reikalauja už tą laikotarpį, ir, antra, poveikį, kurį šiam skaičiavimui gali turėti atsižvelgimas į su šiuo laikotarpiu susijusius nurodymus dėl išieškojimo *a posteriori*, pateiktus pranešimuose *C 18 Breach*.

i) Dėl OLAF-JRC metodo kritikos, susijusios su tuo, kad dėl jo būtų pervertinta importo, kuris turi būti laikomas įvykdytu nuvertinant prekes, apimtis

466 Pirmiausia, atsižvelgiant į OLAF-JRC metodo kritiką, būtina išnagrinėti argumentą, kad, remiantis šiuo metodu, tiek, kiek jį taikant naudojama PMK kaip kriterijus importui nuvertinant prekes apskaičiuoti, ši apimtis pervertinama, nes tai yra savavališkas ir netikslingas kriterijus, kurį taikant įtraukiama nemaža teisėto importo labai mažomis kainomis dalis.

467 Dėl bendros kritikos, kad PMK yra „savavališkas kriterijus“, reikia priminti, jog PMK nustatymas 50 % PVK dydžio grindžiamas JRC atliktais histogramų tyrimais, skirtais remiantis statistiniais duomenimis labai mažų kainų importo kategorijoms nustatyti. Toks požiūris yra panašus į tą, kurio laikomasi taikant HMRC metodą nustatant atitikties ribą, nes jis grindžiamas importo kainų statistikos analize.

- 468 Jungtinė Karalystė kritikuoja Komisijos taikomą prarastų nuosavų išteklių sumos apskaičiavimo metodą, nes, skirtingai nei HMRC metodas, jis visų pirma grindžiamas apibendrintais dienos duomenimis apie importą į Jungtinę Karalystę, o ne atitinkamos prekės lygmens duomenimis, t. y. kiekvienos muitinės deklaracijos duomenimis, ir aštuonių skaitmenų KN prekių kodais, o ne dešimties skaitmenų KN prekių kodais (Europos Sąjungos integruotasis muitų tarifas (TARIC)).
- 469 Komisija tvirtina, kad taip ir padarė, nes turėjo tik šiuos suvestinius dienos duomenis ir duomenis, susijusius su aštuonių skaitmenų kodų prekėmis. Ji taip pat teigia, kad minėtų kasdienių suvestinių duomenų naudojimas turėjo perteklinės kompensacijos poveikį ir kad dėl to tokio naudojimo gali sumažėti importo, laikomo importu nuvertinant prekes, apimtį ir jis yra gana palankus Jungtinei Karalystei.
- 470 Ji teigia, kad jei OLAF-JRC metodas būtų taikomas, pavyzdžiui, duomenims, susijusiems su importu iš Jungtinės Karalystės kiekviena deklaracija už 2017 m. antrąjį ir trečiąjį ketvirtį, numatomi prarasti ištekliai būtų maždaug 40 % didesni už prognozes, gautas naudojant tuos pačius kasdienes duomenis. Ji taip pat teigė, kad jei būtų naudojami TARIC kodų lygmens duomenys, dėl didesnio išsamumo padidėtų tik prekių skaičius nuo 495 iki 677, taigi poveikis PVK nebūtų įrodytas.
- 471 Atsakydama į Teisingumo Teismo klausimą, Jungtinė Karalystė teigė, kad negalėjo apskaičiuoti, kokį poveikį dešimties skaitmenų KN prekių kodų, kurie yra išsamesni, naudojimas turėtų prarastų nuosavų išteklių sumai, tačiau pripažino, kad apskaičiavus ne pagal suvestinius kasdienes importo į jos teritoriją duomenis, o pagal atitinkamą prekę, Komisijos nurodytų prarastų išteklių suma antruoju laikotarpiu nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2017 m. spalio 11 d. imtinai padidėtų nuo 1 678 125 097 EUR iki 1 725 981 951 EUR; tai patvirtina, kad šiuo klausimu OLAF-JRC metodas Komisijai yra palankesnis nei jos pačios metodas.
- 472 Be to, atsakydama į kitą Teisingumo Teismo klausimą Jungtinė Karalystė nurodė, kad iš Komisijos pateiktų paaiškinimų paaiškėjo, jog vienintelė priežastis, dėl kurios labai skiriasi Komisijos ir jos pačios apskaičiuoti prarasti ištekliai, yra ta, kad PVK, kurias ši institucija naudojo „pervertindama“ importą, laikomą įvykdytu nuvertinant prekes, pagal OLAF-JRC metodą, yra daug didesnės už kainas, atitinkančias atitikties ribas pagal HMRC metodą, kuris, HMRC nuomone, turėtų būti naudojamas šiam importui pervertinti.
- 473 Atsakydama į kitą Teisingumo Teismo klausimą Jungtinė Karalystė nurodė, kad jei importo nuvertinant prekes apimčiai apskaičiuoti būtų taikomos kainos, atitinkančios jos prarastų išteklių apskaičiavimo metodu nustatytas atitikties ribas, o ne PMK, Komisijos reikalaujama už antrąjį laikotarpį, t. y. nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2017 m. spalio 11 d. imtinai, prarastų nuosavų išteklių nuostolių suma sumažėtų 4,4 arba 4,7 %.
- 474 Nors, kaip generalinis advokatas taip pat pažymėjo savo išvados 301 punkte, tokio skirtumo tarp Komisijos ir Jungtinės Karalystės taikomo metodo importo nuvertinant prekes apimčiai apskaičiuoti ribos yra pagrįstos, vis dėlto remiantis PMK kažkiek pervertinama importo, kuris turi būti laikomas įvykdytu nuvertinant prekes, apimtis.
- 475 Šiuo klausimu reikia priminti, kad ši kaina iš pradžių buvo nustatyta kaip rizikos profilis, o tai reiškia, kad dėl jos gali būti aptikti tam tikri klaidingi teigiami atvejai, visų pirma susiję su teisėtu didelių mažmenininkų importu, kaip tai pabrėžė Jungtinė Karalystė.

- 476 Kaip minėta šio sprendimo 296 punkte, ši valstybė teigia, kad 11,2 % tam tikrų didelių gerai žinomų mažmenininkų deklaruota teisėto importo vertė buvo mažesnė nei PMK vertė.
- 477 Nors tokia klaidingų teigiamų atvejų dalis pati savaime nedaro poveikio PMK, naudojamos kaip rizikos profilis, patikimumui, nes tokiomis aplinkybėmis ši dalis turėtų būti laikoma pagrįsta, į ją turėtų būti atsižvelgiama analizuojant ir apskaičiuojant prarastų nuosavų išteklių sumą, kad būtų galima pakankamai tiksliai nustatyti importo, kuris turi būti laikomas įvykdytu nuvertinant prekes ir dėl kurio prarandami šie ištekliai, apimtį.
- 478 Vadinasi, šiuo atveju prarastų tradicinių nuosavų išteklių suma turi būti apskaičiuota remiantis tuo, ką Jungtinė Karalystė, atsakydama į Teisingumo Teismo klausimą, pavadino importo, kuris įvykdytas nuvertinant prekes, t. y. importo, kuris laikomas įvykdytu nuvertinant prekes, neatsižvelgiant į tai, ar taikomas OLAF-JRC metodas, ar HMRC metodas, „bendraja apimtimi“.
- ii) Dėl OLAF-JRC metodo kritikos, susijusios su tuo, kad dėl jo būtų pervertintas importas, kuris turi būti laikomas įvykdytu nuvertinant prekes*
- 479 Kalbant apie įvairių OLAF-JRC metodo kritiką (kai jis naudojamas kaip priemonė prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumai nustatyti, remiamasi PVK, kaip referencine verte, importo nuvertinant prekes vertei apskaičiuoti), pirmiausia reikia išnagrinėti argumentą, kad ši referencinė vertė turėjo būti apskaičiuota remiantis tik Jungtinės Karalystės importo kainomis, o ne visų valstybių narių importo kainų aritmetiniu vidurkiu.
- 480 Nagrinėjamu atveju tokį Komisijos metodologinį pasirinkimą pateisina vienas iš esminių aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes ypatumų, t. y. faktas, kurio neginčija Jungtinė Karalystė, kad didžioji dauguma nagrinėjamojo importo buvo įforminta taikant 42 muitinės procedūrą, todėl jis būtinai buvo skirtas kitoms valstybėms narėms. Be to, atitinkamas importas, kuriam buvo taikoma 40 muitinės procedūra, taip pat galėjo būti nukreiptas į kitas valstybes nares, kai atitinkamos prekės buvo išmuitintos Jungtinėje Karalystėje.
- 481 Šiuo klausimu, pavyzdžiui, iš OLAF ataskaitos matyti, kad 2016 m. 87 % atitinkamų nedidelės vertės prekių importo į Jungtinę Karalystę buvo atlikta taikant 42 muitinės procedūrą.
- 482 Iš to išplaukia, kad, kaip generalinis advokatas iš esmės nurodė savo išvados 304 punkte, didžioji dauguma nagrinėjamojo importo per pažeidimo laikotarpį buvo nukreipta į visą Sąjungos atitinkamų prekių rinką.
- 483 Vadinasi, Komisija negali būti kritikuojama dėl to, kad nustatydama šio importo vertę prarastiems nuosaviems ištekliams apskaičiuoti ji taikė referencinę vertę, kuri atspindi visų atitinkamų prekių Sąjungos importo kainų lygį.
- 484 Iš tiesų reikia priminti, kad toks požiūris atrodo suderinamas su aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes veikimo būdu.
- 485 Be to, visų valstybių narių vidutinių importo kainų, kaip šių kainų aritmetinio vidurkio, naudojimas taip pat pateisinamas atsižvelgiant į poreikį sumažinti iškraipantį poveikį referencinėms kainoms, atsiradusį dėl ypač didelės importo nuvertinant prekes apimties Jungtinėje Karalystėje pažeidimo laikotarpiu.

- 486 Šiuo klausimu reikia priminti, pirma, kad 78,1 % atitinkamo importo (pagal vertę) ir 69,8 % (pagal apimtį) pažeidimo laikotarpiu mažesnėmis nei PMK, t. y. 50 % PVK, buvo vykdomas nuo 0 iki 10 % PVK ir kad labai mažomis kainomis, kurias apima šis kiekis, importas pažeidimo laikotarpiu laipsniškai didėjo ir smarkiai išaugo, kol tapo importo nuvertinant prekes didžiaja dalimi (80 %). Kita vertus, nors aptariamas sukčiavimas nuvertinant prekes iš pradžių buvo susijęs su keliomis valstybėmis narėmis, pažeidimo laikotarpiu jis visų pirma ir vis dažniau buvo susijęs su Jungtine Karalyste, kaip Komisijos tarnautojai nurodė įvairiuose susitikimuose su šios valstybės muitine. Per šiuos susirinkimus ne kartą buvo atkreiptas šios muitinės dėmesys į atitinkamus didėjančius prarastus nuosavus išteklius, kad jos imtųsi tinkamų priemonių šiam didėjimui nutraukti.
- 487 Nors tikslą sumažinti iškraipantį poveikį referencinėms kainoms, atsiradusį dėl ypač didelės importo nuvertinant prekes labai mažomis kainomis į Jungtinę Karalystę apimties pažeidimo laikotarpiu, teoriškai buvo galima pasiekti taikant skirtingus metodus, Komisijos pasirinktas metodas atrodo pakankamai tikslus ir patikimas, visų pirma todėl, kad šis metodas grindžiamas kriterijais, kurie nėra nei savavališki, nei šališki, ir yra pagrįstas objektyvia ir nuoseklia visų turimų atitinkamų duomenų analize, kad nebūtų akivaizdžiai pervertinta prarastų nuosavų išteklių suma.
- 488 Šiomis aplinkybėmis Komisija, kaip ji pripažino atsakydama į Teisingumo Teismo klausimą, valstybių narių kainų aritmetiniam vidurkiui apskaičiuoti galėjo, pavyzdžiui, pašalinti visą importą, kuris visose valstybėse narėse buvo vykdomas mažesnėmis nei PMK kainomis. Vis dėlto dėl tokio metodo Jungtinė Karalystė atsidurtų nepalankesnėje padėtyje, nes dėl jo gerokai padidėtų prarastų nuosavų išteklių suma.
- 489 Reikia išnagrinėti kritiką, kad taikant OLAF-JRC metodą naudojant PVK kaip referencinę vertę pervertinamas prarastų nuosavų išteklių lygis, todėl jis yra neteisėtas, nes juo neatsižvelgiama į tai, kad atitinkamos prekės, kurios yra aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes objektas, buvo mažesnės vertės ir kokybės nei teisėtai iš Kinijos importuotos prekės, kurių kainos buvo didesnės nei PMK arba net didesnės nei atitikties riba pagal HMRS metodą.
- 490 Be to, atitinkamos prekės dėl savo pobūdžio buvo skirtos žemiausiam rinkos segmentui, nes jas importuoja nusikalstamos organizacijos neteisėtai ir slaptai prekybai kitų valstybių narių teritorijoje.
- 491 Vadinas, atsižvelgiant į šį esminį aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes ypatumą referencinė vertė, kuri turi būti naudojama importo, laikomo įvykdytu nuvertinant prekes, vertei nustatyti, turėtų būti nustatyta PMK lygmeniu.
- 492 Šiomis aplinkybėmis Komisija teigia, kad Jungtinė Karalystė neturi tinkamų įrodymų apie atitinkamo importo kainų ir kokybės pasiskirstymą, nes prieš pradėdama operaciją *Swift Arrow* ši valstybė narė nusprendė neatlikti fizinių patikrinimų ir neimti mėginių.
- 493 Jungtinė Karalystė remiasi konsultacijų įmonės ataskaita, kurioje išanalizuota 94 nuvertintų prekių pagrindinė imtis, įskaitant 70 prekių, paimtų per operaciją *Swift Arrow*, kuri buvo pradėta po pažeidimo laikotarpio, ir ši imtis palyginta su kontroline labai pigių prekių iš teisėto ir gerai žinomo mažmenininko, prekiaujančio labai mažos vertės prekėmis jos teritorijoje, imtimi; paaiškėjo, kad didžioji dauguma pagrindinės imties prekių buvo prastos kokybės ir žemesnės kokybės nei kontrolinės imties prekės. Iš to išplaukia, kad teisinga nuvertintų prekių vertė negali viršyti mažiausios kainos, kuria šie mažmenininkai importuoja ekvivalentiškas prekes.

- 494 Šiuo klausimu, net darant prielaidą, kad, kaip teigia Jungtinė Karalystė, į visus per operaciją *Swift Arrow* paimtus ir šioje ataskaitoje išnagrinėtus mėginius galima atsižvelgti šioje procedūroje, nors daugelis jų, atrodo, yra susiję su importu, atliktu po pažeidimo laikotarpio, ši valstybė neįrodo, kad minėti mėginiai gali būti laikomi atspindintys visą didelį atitinkamų nuvertintų prekių, importuotų į jos teritoriją tuo laikotarpiu, kiekį.
- 495 Vadinasi, nesant pakankamai duomenų, atspindinčių prekių, kurios buvo importuojamos pažeidimo laikotarpiu, kokybę ir Jungtinei Karalystei nevykdant tinkamo muitinio tikrinimo, Komisija turėjo teisę daryti prielaidą, kad atitinkamos prekės buvo vidutinės kokybės, todėl apėmė visus rinkos segmentus panašiu santykiu kaip ir prekės, dėl kurių nebuvo įtariama, kad jos buvo sukčiaujant nuvertintos.
- 496 Jungtinės Karalystės teigimu, aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes veikimo būdas, aprašytas, pavyzdžiui, OLAF ataskaitoje ir šalių neginčijamas, atskleidžia, kad atitinkamos prekės daugiausia yra prastos kokybės ir skirtos žemos klasės rinkos segmentui, nes jas importavo ir pardavinėjo nusikalstamos organizacijos ir jos daugiausia buvo skirtos neteisėtai ir slaptai prekybai valstybių narių, išskyrus tuo metu Jungtinę Karalystę, teritorijoje, pagal 42 muitinės procedūrą, nesumokant PVM. Šiuo klausimu reikėtų pažymėti, kad referencinė vertė, naudojama atitinkamam importui įvertinti, siekiant apskaičiuoti prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumą, yra apytikrė vertė, kuri turėtų būti artima muitinės vertei, kurią Jungtinės Karalystės muitinė būtų nustaciusi, jei būtų taikiusi tinkamas muitinio tikrinimo priemonės, pagrįstas rizikos profiliu, kuriuo remiantis galima įvertinti atitinkamų prekių pobūdį ir kokybę.
- 497 Iš tiesų Jungtinės Karalystės padėtis turi būti prilyginta padėčiai, jeigu jos muitinė būtų teisingai nustaciusi muitinę vertę po tinkamo muitinio tikrinimo ir tuo remdamasi – nuosavus išteklius, kuriuos sudaro muitai, prieš juos įtraukdama į Sąjungos nuosavų išteklių apskaitą (pagal analogiją žr. 2011 m. kovo 17 d. Sprendimo *Komisija / Portugalija, C-23/10*, nepaskelbtas Rink., EU:C:2011:160, 63 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 498 Kaip generalinis advokatas taip pat iš esmės nurodė savo išvados 306 punkte, pagal Sąjungos muitų teisėje numatytus nuoseklius metodus muitinė vertė nustatoma atsižvelgiant į atitinkamų prekių pobūdį ir kokybę, pavyzdžiui, rinkos segmentą kitoje valstybėje narėje nei importo valstybė narė, o ne į jų paskirties vietą. Taigi nustatant muitinę vertę šių prekių paskirties savaiame neturi reikšmės. Be to, išmuitinant prekes, jų galutinis panaudojimas, nesant tiesioginių įrodymų, dažniausiai yra spėjamas.
- 499 Vadinasi, Komisija teisingai nusprendė, kad šiuo atveju nustatydamą prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumą Komisija pagrįstai nedarė jokio skirtumo pagal konkrečią atitinkamų prekių paskirties vietą Sąjungoje.
- 500 Kalbant apie atitinkamą importą, pažymėtina, kad ši institucija galėjo pagrįstai taikyti PVK kaip referencinę vertę.
- 501 Toks požiūris yra pateisinamas atsižvelgiant į konkrečios bylos ypatumus ir yra pakankamai tikslus bei patikimas, visų pirma, jei grindžiamas kriterijais, kurie nėra savavališki ar šališki, ir pagrįstas objektyvia ir nuoseklia visų turimų atitinkamų duomenų analize, kad šių prarastų išteklių suma nebūtų akivaizdžiai pervertinta.

- 502 Tai patvirtina aplinkybė, kad, kaip iš esmės nurodė ir generalinis advokatas savo išvados 307 punkte, PVK apskaičiuojamos remiantis valstybių narių faktiškai deklaruotomis ir į *Surveillance 2* duomenų bazėje užregistruotomis visų pažeidimo laikotarpiu importuotų atitinkamų prekių muitinėmis vertėmis, todėl šios kainos atspindi visų atitinkamų prekių pobūdį ir kokybę.
- 503 Tai, kad siekdama apskaičiuoti atitinkamo importo vertę Komisija apdairiai ir patikimai taikė PVK, patvirtina ir šios institucijos atsakymuose į Teisingumo Teismo klausimus pabrėžta ir Jungtinės Karalystės neginčyta aplinkybė, kad šiomis kainomis visiškai atsižvelgta į importo nuvertinant prekes į Jungtinę Karalystę didelių kiekių kainas (buvo sumažinta šio importo „teisinga kaina“ ir taip nepakankamai įvertinta prarastų nuosavų išteklių suma).
- 504 Kitaip tariant, kadangi PVK yra visų į visas valstybes nares importuotų atitinkamų prekių, įskaitant ypač daug į Jungtinę Karalystę sukčiaujant importuotų prekių, kurios buvo nuvertintos, deklaruotų kainų vidurkis, ši vidutinė kaina yra sumažinta dėl šio sukčiavimo nuvertinant prekes, o tai patvirtina Komisijos požiūrio apdairumą ir patikimumą.
- 505 Apibendrinant galima daryti išvadą, kad Komisija iš esmės galėjo taikyti OLAF-JRC metodą, kad įvertintų prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumą už antrąjį laikotarpį nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2017 m. spalio 11 d. imtinai, nes šis metodas buvo pateisinamas atsižvelgiant į bylos ypatumus ir buvo pakankamai tikslus ir patikimas, nes, visų pirma, grindžiamas kriterijais, kurie nėra nei savavališki, nei šališki, ir objektyvia ir nuoseklia visų turimų atitinkamų duomenų analize, kad šių nuostolių suma nebūtų akivaizdžiai pervertinta.
- 506 Vadinasi, šiuo laikotarpiu atitinkamo importo apimtis gali būti nustatoma remiantis PMK, tačiau suprantama, kad ši apimtis turi apsiriboti „bendrąja“ apimtimi, t. y. importo, kuris laikomas įvykdytu nuvertinant prekes pagal OLAF-JRC ir HMRC metodą, apimtimi. Norėdama nustatyti šio bendro importo, laikomo įvykdytu nuvertinant prekes, kiekio vertę, Komisija galėjo remtis PVK.
- 7) *Dėl pranešimų „C 18 Breach“ poveikio prarastų nuosavų išteklių sumų, kurių Komisija reikalauja už laikotarpį nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2017 m. spalio 11 d. imtinai, vertinimui*
- 507 Be to, kyla klausimas, kokį poveikį pranešimuose *C 18 Breach* paminėti nurodymai dėl muitų išieškojimo gali turėti vertinant prarastų nuosavų išteklių sumą, kurios Komisija reikalauja pagal pirmojo ieškinio reikalavimo trečią pastraipą už laikotarpį nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2017 m. spalio 11 d. imtinai pagal OLAF-JRC metodą.
- 508 Šiuo klausimu atsiliepime į ieškinį Jungtinė Karalystė teigia: kadangi Komisija nuo 2018 m. gegužės mėn. žinojo apie šį mėnesį parengtus ir B sąskaitą įrašytus 8 pranešimus *C 18 Breach*, susijusius su, kaip manyta, importu nuvertinant prekes, įvykdytu nuo 2015 m. gegužės 1 d., už maždaug 25 mln. GBP ir neginčijo šių pranešimų nei pagrįstoje nuomonėje, nei ieškinyje, ši institucija turėjo išskaičiuoti šią sumą iš pirmojo ieškinio reikalavimo trečioje pastraipoje nurodytų prarastų tradicinių nuosavų išteklių už 2015–2017 m.
- 509 Triplike Jungtinė Karalystė tvirtina, kad, remiantis atnaujintais duomenimis, iš prarastų tradicinių nuosavų išteklių turėtų būti išskaičiuotos iš pranešimuose *C 18 Breach* reikalaujamos sumos, apie kurias jau pranešta 34 ūkio subjektams ir kurių bendra suma yra 44 296 285,04 GBP.

- 510 Atsakymų į Teisingumo Teismo pateiktus klausimus priėdė Jungtinė Karalystė dar kartą atnaujino šią bendrą sumą ir pridėjo visus pranešimus *C 18 Breach*, apie kuriuos jau buvo pranešta, ir su jais susijusius skaičiavimus. Remiantis tame priėdė pateikta suvestine lentele, naujausiais turimais duomenimis, yra 64 pranešimai, kuriuose prašoma sumokėti 50 559 159,89 GBP (apie 59 391 845 EUR) papildomų muitų.
- 511 Be to, iš šių skaičiavimų ir Jungtinės Karalystės paaiškinimų, pateiktų atsakant į Teisingumo Teismo klausimus, matyti, kad šie muitai buvo apskaičiuoti remiantis minimaliomis kainomis, laikomomis teisėtomis ir nustatytomis pagal vadinamąją „piko“ metodiką, t. y. iš esmės statistinę metodiką, panašią į tą, kuri naudojama pagal HMRC metodą, taikomą nustatant atitikties ribas prarastų tradicinių nuosavų išteklių lygiui apskaičiuoti, o esminis šių metodų skirtumas yra tas, kad skiriasi naudojamas referencinis laikotarpis.
- 512 Jungtinės Karalystės teigimu, pranešimuose *C 18 Breach* reikalaujamas skolas vis dar galima išieškoti ir, priešingai nei pranešimai *C 18 Snake*, jie nebuvo panaikinti.
- 513 Nors Komisija neginčija, kad pranešimai *C 18 Breach* galėjo būti susiję su importu nuvertinant prekes pažeidimo laikotarpiu, ji teigia: kadangi Jungtinė Karalystė nuolat atsisakydavo pateikti Komisijai su šiais pranešimais susijusių skaičiavimų duomenis, įskaitant atitinkamas muitinės deklaracijas, apimtis ir naudotas pakaitines vertes, Komisija negalėjo atskirti su tais pranešimais susijusio importo nuo viso importo, nuo kurio ji apskaičiavo prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumą, remdamasi kasdien apibendrinamais *Surveillance 2* duomenų bazės duomenimis.
- 514 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, jog iš SESV 258 straipsnio antros pastraipos formuluotės matyti, kad Komisija gali pareikšti Teisingumo Teismui ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo, tik jei atitinkama valstybė narė neatsižvelgė į pagrįstą nuomonę per Komisijos joje nustatytą terminą, be to, įsipareigojimų neįvykdydamas turi būti vertinamas atsižvelgiant į valstybės narės padėtį pagrįstoje nuomonėje nustatyto termino pabaigoje (2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Lenkija, Vengrija ir Čekija (Laikinasis tarptautinės apsaugos prašytojų perkėlimo mechanizmas)*, C-715/17, C-718/17 ir C-719/17, EU:C:2020:257, 54 punktą ir nurodyta jurisprudencija)
- 515 Nagrinėjamu atveju terminas imtis priemonių, kad būtų atsižvelgta į pagrįstą nuomonę, pasibaigė 2018 m. lapkričio 24 d.
- 516 Komisija neneigia, kad prieš pateikiant pagrįstą nuomonę Jungtinei Karalystei ji žinojo apie 2018 m. gegužės mėn. paskelbtus 8 pranešimus *C 18 Breach*, susijusius su pažeidimo laikotarpiu iš Kinijos importuotomis atitinkamomis prekėmis, nes apie šiuose pranešimuose nurodytas skolas buvo pranešta skolininkams ir iki 2018 m. gegužės mėn. jos buvo įtrauktos į B sąskaitą. Be to, neginčijama, kad šios skolos turėjo būti įtrauktos į šią sąskaitą pagrįstoje nuomonėje nustatyto termino pabaigoje ir ieškinio pareiškimo momentu.
- 517 Vis dėlto reikia pažymėti, kad ieškinyje visų pirma apskaičiuodama prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumas, kurių prašoma pagal jo pirmojo reikalavimo trečią pastraipą už 2015–2017 m., Komisija neatsižvelgė į pranešimuose *C 18 Breach* reikalaujamas skolas, kurios jai buvo žinomos iki motyvuotoje nuomonėje nustatyto termino pabaigos.
- 518 Be to, iki šiol Jungtinė Karalystė nepriėmė sprendimo, kuriame būtų konstatuota, kad neįmanoma išieškoti šių skolų, taip pat nepradėjo Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnio 3 ir 4 dalyse numatytos procedūros, kad būtų atleista nuo pareigos pateikti Komisijai šias skolas atitinkančias

sumas dėl vienos iš šio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje nurodytų priežasčių. Tos pačios skolos nebuvo panaikintos ir lieka įtrauktos į B sąskaitą. Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos taip pat nematyti ir nebuvo teigiama, kad tai yra skolos, dėl kurių pasibaigęs senaties terminas, kaip tai suprantama pagal Sąjungos muitinės kodekso 103 straipsnį.

- 519 Vadinasi, pagrįstoje nuomonėje nustatyto termino pabaigoje šios skolos dar negalėjo būti laikomos prarastais Sąjungos nuosavais ištekliais.
- 520 Tuo negalima abejoti dėl Komisijos argumento, kad mažai tikėtina, jog atitinkamuose pranešimuose *C 18 Breach* nurodytas skolas, net jų dalį, bus galima išieškoti, nes jų skolininkai dažniausiai yra įmonės „feniksai“, kurios paprastai nemokios ir buvo pradėtos likviduoti informavus apie šiuos pranešimus; tai patvirtino ir Jungtinė Karalystė, ji šią aplinkybę nurodė kaip priežastį, dėl kurios ji turėtų būti atleista nuo atitinkamų išteklių pateikimo Komisijai pagal Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnio 2 dalį.
- 521 Vadinasi, ieškinyje Komisija privalėjo iš tradicinių nuosavų išteklių, kurių prašoma pagal pirmojo ieškinio reikalavimo trečią pastraipą, už laikotarpį nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2017 m. spalio 11 d. išskaičiuoti skolas, kurių reikalaujama pagal pranešimus *C 18 Breach* dėl atitinkamų prekių importo jas nuvertinant iš Kinijos; tos skolos buvo įrašytos į B sąskaitą prieš pasibaigiant pagrįstoje nuomonėje nustatytam terminui (todėl ši institucija apie jas žinojo).
- 522 Kadangi ieškinyje Komisija tokių skolų neišskaičiavo, reikalavimas pateikti pirmojo ieškinio reikalavimo trečioje pastraipoje nurodytas tradicinių nuosavų išteklių sumas už 2015–2017 m. negali būti patenkintas.
- 523 Vadinasi, reikia atmesti antrąjį pagrindą, kiek jis susijęs su Komisijos reikalavimu, kuriuo siekiama, kad Teisingumo Teismas pripažintų, jog Jungtinė Karalystė, pažeisdama Sąjungos teisę, šiai institucijai nepateikė tradicinių nuosavų išteklių sumų, nurodytų pirmojo ieškinio reikalavimo trečioje pastraipoje.
- 524 Šiomis aplinkybėmis, kaip generalinis advokatas taip pat pažymėjo savo išvados 312 punkte, pagal SESV 258 straipsnį vykstant išipareigojimų neįvykdymo procedūrai Teisingumo Teismas neturi pakeisti Komisijos apskaičiuotas tikslas tradicinių nuosavų išteklių, kurias turi sumokėti Jungtinė Karalystė, sumas.
- 525 Iš tiesų, nors vykstant tokiai procedūrai Teisingumo Teismas gali patenkinti arba visiškai ar iš dalies atmesti ieškinyje nurodytus reikalavimus, vis dėlto jis negali keisti šių reikalavimų apimtį.
- 526 Atsižvelgiant į tai, reikia patikslinti, kad perskaičiuodama Jungtinės Karalystės mokėtinų tradicinių nuosavų išteklių sumą (tai Komisija turės atlikti vykdydama šį sprendimą), ši institucija, kaip matyti iš šio sprendimo 505 punkto, visam pažeidimo laikotarpiui arba jo daliai galės taikyti OLAF-JRC metodą šiai sumai nustatyti. Vis dėlto, kaip nurodyta šio sprendimo 475–478 punktuose, ji, be kita ko, turės remtis „bendra apimtimi“ importo, kuris turi būti laikomas įvykdytu nuvertinant prekes, neatsižvelgiant į tai, ar taikytas OLAF-JRC, ar HMRC metodas. Be to, pagal tai, kas išdėstyta šio sprendimo 517–519 punktuose, Komisija pirmiausia turės atsižvelgti į skolas, kurių Jungtinė Karalystė reikalavo pranešimuose *C 18 Breach*, apie kurias Komisija žinojo iki pagrįstoje nuomonėje nustatyto termino pabaigos, t. y. 2018 m. lapkričio 24 d., ir kurios tuo metu dar negalėjo būti laikomos Sąjungos prarastais nuosavais ištekliais. Ji taip pat turės atsižvelgti į visas kitas skolas, kurių ši valstybė reikalauja nurodymuose dėl išieškojimo *a posteriori*, susijusiuose su atitinkamu importu, įvykdytu per pažeidimo laikotarpį, ir kurios

negalės būti laikomos Sąjungos prarastais nuosavais ištekliais tuo metu, kai Komisija iš naujo perskaičiuos šiuos išteklius (ji tai turės atlikti pagal šį sprendimą). Galiausiai atliekant šį naują skaičiavimą reikės atsižvelgti į per pažeidimo laikotarpį susidariusias su atitinkamu importu susijusias skolas, dėl kurių Jungtinė Karalystė priėmė sprendimą, kad jų susigrąžinti neįmanoma, ir dėl kurių ta valstybė yra atleista nuo atitinkamų sumų pateikimo Komisijai pagal Reglamento Nr. 609/2014 13 straipsnio 2 dalį.

527 Šiomis aplinkybėmis svarbu priminti, kad lojalus bendradarbiavimas su Komisija pareiga, kaip antai nustatyta ESS 4 straipsnio 3 dalyje, reiškia, kad kiekviena valstybė narė turi padėti šiai institucijai atlikti savo uždavinį – pagal ESS 17 straipsnį užtikrinti, kaip Sutarčių sergėtojai, kad būtų taikoma Sąjungos teisė, kontroliuojant Teisingumo Teismui. Konkrečiai kalbant, kadangi tam, kad galėtų prižiūrėti, jog valstybės narės gerai vykdo įsipareigojimus Sąjungos nuosavų išteklių srityje, Komisija stipriai priklauso nuo atitinkamos valstybės narės pateikiamos informacijos, įprastomis sąlygomis jos privalo Komisijai pateikti pagrindžiančius ir kitus reikalingus dokumentus, kad ši galėtų patikrinti, ar nagrinėjamos sumos priklauso Sąjungos biudžetui kaip nuosavi ištekliai, ir prireikus – kiek (šiuo klausimu žr. 2002 m. kovo 7 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, C-10/00, EU:C:2002:146, 88 ir 91 punktus ir 2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Čekijos Respublika / Komisija*, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 65 punktą).

528 Be to, reikia pridurti, kad, atsižvelgiant ir į šio sprendimo 119–121 punktuose primintas Susitarimo dėl išstojimo nuostatas, šio sprendimo 526 punkte nurodyto perskaičiavimo rezultatas gali būti pagrindas pradėti įsipareigojimų neįvykdymo procedūrą, kurios pabaigoje Teisingumo Teismas galėtų būti paprašytas nustatyti, ar Jungtinė Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Sąjungos teisę, nes į Sąjungos biudžetą nepateikė nuosavų išteklių ir atitinkamų delspinigių sumos, atitinkančios atlikus šį perskaičiavimą gautą visą sumą, kurią sumokėti reikalauja Komisija, ar jos dalį.

8) Dėl valiutos keitimo kurso, taikytino apskaičiuojant prarastų nuosavų išteklių sumą

529 Dėl valiutos keitimo kurso, taikytino apskaičiuojant prarastų nuosavų išteklių sumą, Jungtinė Karalystė teigia: kadangi ji apie nuosavus išteklius Sąjungai praneša pateikdama GBP, vienintelė suma, kurios iš jos gali būti reikalaujama, yra GBP išreikšta suma, kuri būtų buvusi sumokėta tuo metu, kai ji buvo mokėtina Komisijai. Svarbus yra tik GBP-EUR keitimo kursas, taikytinas sandorių, dėl kurių atsirado šios institucijos skola, sudarymo dieną, o ne tas, kuris taikomas tuo metu, kai Teisingumo Teismas pripažins Jungtinės Karalystės atsakomybę už prarastus nuosavus išteklius. Vadinasi, Komisija negalėjo ieškinyje reikalauti nuosavų išteklių sumos eurais, bet turėjo ją nurodyti GBP.

530 Komisija tvirtina: kadangi jos prarastų nuosavų išteklių sumos apskaičiavimas grindžiamas valstybių narių perduotais duomenimis, kurie vėliau įrašomi į *Surveillance 2* duomenų bazę, taip perduotos sumos automatiškai perskaičiuojamos į eurus pagal naujausią valiutos kursą, kurį ECB nustatė iki atitinkamo mėnesio priešpaskutinės dienos pagal Sąjungos muitinės kodekso 53 straipsnio 1 dalį ir Įgyvendinimo reglamento 48 straipsnio 1 dalį.

531 Komisija sutinka su Jungtine Karalyste, kad taikytinas valiutos keitimo kursas yra ne tas, kuris galioja šio sprendimo priėmimo dieną, o tas, kuris vyravo tuo metu, kai buvo vykdomas įvairus importas, dėl kurio pažeidimo laikotarpiu prarasti nuosavi ištekliai.

532 Darytina išvada, kad Komisija negali būti kritikuojama dėl to, kad, vadovaudamasi Sąjungos muitinės kodekso 53 straipsnio 1 dalimi ir Įgyvendinimo reglamento 48 straipsnio 1 dalimi, taikė valiutos keitimo kursą, galiojusį vykdant atitinkamą importą, ir perskaičiavo GBP išreikštas muito sumas į eurus. Iš tiesų taip ji nepervertino ieškinyje reikalaujamų sumų, susijusių su prarastais tradiciniais nuosavais ištekliais, palyginti su sumomis, kurios būtų buvusios pareikalautos, jei būtų išreikštos GBP. Niekas netrukdy Komisijai ieškinyje nurodyti šių sumų eurai, o ne GBP. Be to, iš naujo apskaičiuodama Jungtinės Karalystės mokėtinų tradicinių nuosavų išteklių sumą Komisija gali taikyti šį konvertavimo metodą.

9) Išvada

533 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, antrasis ieškinio pagrindas turi būti patenkintas tiek, kiek jis susijęs su pirmojo ieškinio reikalavimo pirmoje pastraipoje nurodytu prašymu, todėl turi būti pripažinta, kad nepateikusi teisingos tradicinių nuosavų išteklių, susijusių su atitinkamu importu, sumos Jungtinė Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal sprendimų 2007/436 ir 2014/335 2 ir 8 straipsnius, Reglamento Nr. 1150/2000 2, 6, 9, 10, 11 ir 17 straipsnius ir Reglamento Nr. 609/2014 2, 6, 9, 10, 12 ir 13 straipsnius. Šį pagrindą reikia atmesti tiek, kiek jis susijęs su pirmojo ieškinio reikalavimo trečioje pastraipoje nurodytu prašymu, kuriuo siekiama, kad Teisingumo Teismas pripažintų, jog atitinkami prarasti tradiciniai nuosavi ištekliai, kurie turi būti pateikti Komisijai, atėmus surinkimo išlaidas, yra tokie:

- 496 025 324,30 EUR 2017 m. (iki 2017 m. spalio 11 d. įskaitytinai),
- 646 809 443,80 EUR 2016 m.,
- 535 290 329,16 EUR 2015 m.,
- 480 098 912,45 EUR 2014 m.,
- 325 230 822,55 EUR 2013 m.,
- 173 404 943,81 EUR 2012 m.,
- 22 777 312,79 EUR 2011 m.

3. Dėl įsipareigojimų pagal teisės aktus dėl PVM įsipareigojimų pateikti atitinkamus nuosavus išteklius neįvykdymo

a) Šalių argumentai

534 Pateikdama trečiąją pagrindą, susijusį su tam tikrais prieštaravimais pirmojo ieškinio reikalavimo pirmoje ir antroje pastraipose, Komisija priekaištauja Jungtinei Karalystei dėl to, kad ši jai nepateikė tikslios iš PVM gautų nuosavų išteklių sumos, siejamos su atitinkamu importu pažeidimo laikotarpiu, ir taip pažeidė sprendimų 2007/436 ir 2014/335 2 ir 8 straipsnius, Reglamento Nr. 1150/2000 2, 6, 9, 10, 11 ir 17 straipsnius, Reglamento Nr. 609/2014 2, 6, 9, 10, ir 13 straipsnius, ir Reglamento Nr. 1553/89 2 straipsnį, nes neįvykdė įsipareigojimų pagal SESV 325 straipsnį, Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies b ir d punktus, 83, 85–87 straipsnius ir 143 straipsnio 1 dalies d punktą ir 2 dalį.

- 535 Dėl atitinkamų prekių, kurios pažeidimo laikotarpiu buvo importuotos į Jungtinę Karalystę taikant 40 muitinės procedūrą, Komisija primena, kad pagal Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies d punktą ir 85–87 straipsnius vadovaudamasi šia procedūra PVM renka importo valstybė narė ir kad apmokestinimo šiuo mokesčiu bazę sudaro muitinė vertė, muitai ir papildomos išlaidos.
- 536 Komisija tvirtina: kadangi Jungtinės Karalystės muitinė, pažeisdama SESV 325 straipsnį ir Sąjungos muitinės teisės aktus, neužtikrino, kad pažeidimo laikotarpiu įvykdyto atitinkamo importo muitinė vertė būtų nustatyta teisingai, iš esmės dėl to, kad prieš išmuitinant šias prekes nebuvo įgyvendintos veiksmingos muitinio tikrinimo priemonės, ši muitinė taip pat neteisingai nustatė apmokestinimo PVM bazę.
- 537 Nebuvo surinkta visa mokėtina PVM suma, todėl pažeidžiant sprendimų 2007/436 ir 2014/335 2 ir 8 straipsnius, Reglamento Nr. 1150/2000 2, 6, 9, 10, 11 ir 17 straipsnius, Reglamento Nr. 609/2014 2, 6, 9, 10, 12 ir 13 straipsnius bei Reglamento Nr. 1553/89 2 straipsnį į atitinkamas sumas nebuvo atsižvelgta nustatant nuosavų išteklių iš PVM bazę ir Komisijai nebuvo pateikta visa šių išteklių suma.
- 538 Dėl 42 muitinės procedūros Komisija primena, kad pagal OLAF ataskaitą 2016 m. 87 % atitinkamų prekių buvo importuotos į Jungtinę Karalystę taikant šią muitinės procedūrą ir kad šiai procedūrai būdinga tai, jog muitai mokami importo valstybėje narėje, o PVM turi būti sumokėtas paskirties valstybėje narėje.
- 539 Komisija teigia: kadangi tokio importo atveju apmokestinimo PVM bazė pagal Direktyvos 2006/112 83 straipsnį yra prekių ar panašių prekių pirkimo kaina arba, jei pirkimo kainos nėra, tiekiant nustatyta savikaina, dėl Jungtinės Karalystės institucijų netinkamai atlikto muitinio tikrinimo neteisingai nustatčius atitinkamų prekių muitinę vertę buvo neteisingai apskaičiuotas ir paskirties valstybės narės už šias prekes mokėtinas PVM, todėl buvo surinktas ne visas PVM, dėl to Sąjunga neteko dalies nuosavų išteklių iš šio mokesčio.
- 540 Komisijos nuomone, nesiimdama tinkamų priemonių užtikrinti pagal 42 muitinės procedūrą mokėtino PVM išieškojimą Jungtinė Karalystė pakenkė kitų valstybių narių institucijų galimybėms surinkti šį mokestį ir sudarė kliūčių joms pateikti Komisijai atitinkamų nuosavų išteklių iš šio mokesčio.
- 541 Jungtinė Karalystė tvirtina: kadangi nuosavi ištekliai iš PVM pagal Reglamentą Nr. 1553/89 apskaičiuojami remiantis grynosiomis įplaukomis iš šio mokesčio, importo ar įsigijimo PVM suma nelemia grynųjų įplaukų iš šio mokesčio pasikeitimo, nes mokestį susigrąžina mokesčių mokėtojas, kuris importuoja ar įsigyja atitinkamas prekes, jas perparduodamas.
- 542 Dėl pažeidimo laikotarpiu pagal 42 muitinės procedūrą importuotų prekių pažymėtina, kad PVM negali būti prarastas, jei galutinės paskirties valstybėje narėje mažmenininkas deklaruoja tos valstybės narės mokesčių administratoriui visą galutinio vartotojo faktiškai sumokėto atlygio sumą.
- 543 Kaip patvirtinama OLAF ataskaitoje, atitinkamas sukčiavimas nuvertinant prekes yra susijęs ne su tuo, kad valstybėje narėje, į kurią atitinkamos prekės įvežamos taikant 42 muitinės procedūrą, sumokėta ir atskaityta PVM suma yra neteisinga, o su tuo, kad šis mokestis nesumokamas šių prekių paskirties valstybėje narėje, nes prekės dingo ir yra neteisėtos ir slaptos prekybos objektas.

- 544 Be to, dėl importo, kuriam pažeidimo laikotarpiu buvo taikoma 42 muitinės procedūra, Jungtinė Karalystė teigia, kad nėra teisinio pagrindo laikyti valstybę narę atsakinga už nuosavų išteklių iš PVM praradimą kitoje valstybėje narėje.
- 545 Jungtinė Karalystė taip pat tvirtina, kad teiginys dėl tariamos atsakomybės už prarastus nuosavus išteklius iš PVM nepagrįstas jokiais faktiniais pagrindais. Taip iš esmės būtų paneigtas Komisijos argumentas, kad Jungtinė Karalystė trukdė kitoms valstybėms narėms rinkti mokesčių. Be bendrųjų priemonių, kurių Jungtinė Karalystė ėmėsi kovodama su aptariamu sukčiavimu nuvertinant prekes, ši valstybė taip pat ėmėsi konkrečių priemonių kovai su piktnaudžiavimu 42 muitinės procedūra tiek pati, tiek bendradarbiaudama su kitomis valstybėmis narėmis. Šiuo klausimu Jungtinė Karalystė tvirtina, kad vykdydama operacijas *Badminton*, *Octopus*, *Samurai* ir *Breach* ji ėmėsi priemonių, skirtų nuosavų išteklių iš PVM praradimui kitose valstybėse narėse išvengti.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 546 Pirmiausia reikia išnagrinėti Komisijos teiginį, kad dėl neveiksmingo muitinio tikrinimo Jungtinėje Karalystėje, pažeidžiant SESV 325 straipsnį ir Sąjungos muitinės teisės aktus, šios valstybės institucijos pažeidimo laikotarpiu neteisingai nustatė atitinkamo importo apmokestinimo PVM bazę, todėl šis mokestis šioje valstybėje nebuvo visiškai surinktas.
- 547 Šiuo klausimu, kalbant apie atitinkamą importą, kuriam taikoma 40 muitinės procedūra ir kuris Jungtinėje Karalystėje buvo apmokestintas ir muitais, ir PVM, reikia pažymėti, kad pagal Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies d punktą, taip pat 85–87 straipsnius, kai PVM mokamas už importą, apmokestinamoji vertė šio mokesčio tikslais apibrėžiama kaip muitinė vertė, prie kurios turi būti pridedami muitai, kiti mokesčiai ir papildomos išlaidos.
- 548 Iš to išplaukia, kad deklaravus mažesnę nei faktinę muitinę vertę, jei muitinė jos neginčija ir nenustato teisingo jos dydžio, tai būtinai reiškia, kad PVM apmokestinamoji vertė taip pat nėra teisingai nustatyta, todėl pažeidžiant ankstesniame punkte nurodytas nuostatas gali būti nesurinkta visa šio mokesčio suma.
- 549 Dėl netinkamo Jungtinės Karalystės muitinės atlikto muitinio tikrinimo buvo neteisingai nustatyta ir atitinkamų prekių muitinė vertė, ir atitinkamo importo apmokestinamoji vertė PVM tikslais; už tai turi atsakyti ši valstybė.
- 550 Vadinasi, kalbant apie atitinkamą importą, atliktą per pažeidimo laikotarpį taikant 40 muitinės procedūrą, turi būti konstatuota, kad nesilaikyta Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies d punkto ir 85–87 straipsnių, kaip teigia Komisija.
- 551 Antra, dėl pažeidimo laikotarpiu vykdyto atitinkamo importo taikant 42 muitinės procedūrą, kuri reiškia, kad pagal Direktyvos 2006/112 138 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies c punkte bei 143 straipsnio 1 dalies d punkte ir 2 dalyje numatytą neapmokestinimo mechanizmą Jungtinėje Karalystėje buvo mokami tik muitai, o PVM turėjo būti sumokėtas atitinkamų prekių paskirties valstybėje narėje, reikia priminti, kad didžioji dauguma atitinkamų prekių buvo importuota pagal šią schemą, t. y. 87 % viso 2016 m. kiekio, kaip nurodyta OLAF ataskaitoje, ir kad vienas iš esminių aptariamo sukčiavimo nuvertinant prekes požymių buvo tai, kad šios prekės paprastai buvo skirtos neteisėtai ir slaptai prekybai, todėl paskirties valstybėje narėje galutiniam vartotojui nebuvo apskaičiuotas PVM ir šis mokestis paprastai likdavo nesumokėtas.

- 552 Taikant 42 muitinės procedūrą PVM apmokestinamoji vertė apskaičiuojama ne pagal atitinkamų prekių muitinę vertę, kaip yra 40 muitinės procedūros atveju, o remiantis Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies b punktu, 83 straipsniu, 138 straipsnio 1 dalimi ir 2 dalies c punktu bei 143 straipsnio 1 dalies d punktu ir 2 dalimi pagal šių prekių pirkimo kainą, nurodytą galutinės prekių paskirties valstybėje narėje išrašytoje sąskaitoje faktūroje.
- 553 Tad šiuo atveju ne Jungtinė Karalystė, kaip importo valstybė narė, o atitinkamų prekių paskirties valstybių narių institucijos turėjo užtikrinti, kad PVM apmokestinamoji vertė būtų teisingai nustatyta ir kad būtų sumokėtas visas PVM, mokėtinas už aptariamus įsigijimus Bendrijos viduje.
- 554 Kadangi taikant 42 muitinės procedūrą nėra ryšio tarp atitinkamų prekių muitinės vertės ir atitinkamo importo apmokestinimo bazės PVM tikslais, galima Jungtinės Karalystės, kaip importo valstybės narės, atsakomybė už tai, kad nebuvo veiksmingai ir visiškai sumokėti muitai dėl to, kad jos muitinė netinkamai patikrino deklaruotos šių prekių muitinės vertės tikslumą, iš esmės negali būti išplėsta, kad ji būtų atsakinga už tai, jog nebuvo veiksmingai sumokėtas visas PVM kitos valstybės narės, t. y. paskirties valstybės narės, teritorijoje.
- 555 Be to, Komisija konkrečiai nenurodė ir neįrodė, kad Jungtinės Karalystės muitinė netinkamai tikrino, kaip laikomasi informavimo pareigų, kurios pagal Direktyvos 2006/112 138 straipsnio 2 dalį yra privalomos taikant šios direktyvos 138 straipsnio 1 dalyje numatytą neapmokestinimą.
- 556 Taikant 42 muitinės procedūrą dėl galimo tikrinimo, skirto užtikrinti, kad būtų teisingai nustatyta atitinkamo importo apmokestinamo bazė PVM tikslais, nepakankamumo (jei tai būtų patvirtinta) visų pirma turėtų būti priekaištaujama šių prekių galutinės paskirties valstybės narės muitinei.
- 557 Be to, reikia atmesti Komisijos argumentą, kad nesiėmusi tinkamų priemonių užtikrinti pagal 42 muitinės procedūrą mokėtino PVM išieškojimą remiantis Direktyvos 2006/112 143 straipsnio 1 dalyje numatytu neapmokestinimo mechanizmu Jungtinė Karalystė sutrukdė kitų valstybių narių institucijoms teisingai nustatyti atitinkamo importo apmokestinamo bazę PVM tikslais, taigi surinkti visą šį mokestį.
- 558 Net darant prielaidą, kaip teigia Komisija, kad įvairios priemonės, kurių Jungtinė Karalystė ėmėsi vykdydama operacijas *Badminton*, *Octopus*, *Samurai* ir *Breach*, siekdama užkirsti kelią nuosavų išteklių praradimui dėl PVM kitose valstybėse narėse, galiausiai turėjo tik ribotą poveikį tokio praradimo prevencijai, iš to neišplaukia ir Komisija neįrodo, kad Jungtinė Karalystė sutrukdė paskirties valstybių narių institucijoms teisingai apskaičiuoti mokėtiną PVM ir surinkti visą šį mokestį.
- 559 Nors, kaip matyti iš OLAF ataskaitos, atitinkamos nusikalstamos organizacijos sukčiavo taikydamos 42 muitinės procedūrą, kad išvengtų didelio masto PVM mokėjimo atitinkamų prekių paskirties valstybėse narėse, ir dėl to valstybės narės ir pati Sąjunga neabejotinai patyrė didelių finansinių nuostolių, Jungtinė Karalystė negali būti laikoma vienintele atsakinga už netinkamą kontrolę, kuri sudarė sąlygas tokiam sukčiavimui ir dėl to atsiradusiems PVM nuostoliams.

- 560 Kaip savo išvados 351 punkte taip pat nurodė generalinis advokatas, toks sukčiavimas ir dėl jo patirti finansiniai nuostoliai turi būti vertinami atsižvelgiant į gerai žinomą problemą, susijusią su valstybių narių taikomos muitinio tikrinimo sistemos trūkumais, kuriais sukčiautojai visiškai pasinaudojo ir kuriuos Audito Rūmai ne kartą nurodė, visų pirma Specialiojoje ataskaitoje Nr. 24/2015.
- 561 Vadinasi, kiek tai susiję su atitinkamu importu per pažeidimo laikotarpį, kai buvo taikoma 42 muitinės procedūra, Komisijos teiginys, kad Jungtinė Karalystė neįvykdė išipareigojimų pagal Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies b punktą, 83 straipsnį, 138 straipsnio 1 dalį ir 2 dalies c punktą bei 143 straipsnio 1 dalies d punktą ir 2 dalį, turi būti atmestas.
- 562 Reikia išnagrinėti Komisijos teiginį, kad dėl nepakankamo Jungtinėje Karalystėje pažeidimo laikotarpiu vykdyto aptariamo importo muitinio tikrinimo šios valstybės muitinė neteisingai nustatė aptariamų prekių apmokestinamo bazę PVM tikslais, todėl nesurinko viso mokėtino mokesčio; taigi ši valstybė nepateikė Komisijai tinkamos nuosavų išteklių iš PVM sumos, taip pažeisdama sprendimų 2007/436 ir 2014/335 2 ir 8 straipsnius, Reglamento Nr. 1150/2000 2, 6, 9, 10, 11 ir 17 straipsnius, Reglamento Nr. 609/2014 2, 6, 9, 10, 12 ir 13 straipsnius ir Reglamento Nr. 1553/89 2 straipsnį.
- 563 Kadangi šis prieštaravimas grindžiamas prielaida, kad Jungtinė Karalystė neįvykdė Sąjungos PVM teisėje nustatytų pareigų teisingai nustatyti šio importo apmokestinamąją vertę atsižvelgiant į šį mokestį ir surinkti visą mokėtiną PVM, jis turi būti nagrinėjamas tik dėl atitinkamo importo, vykdyto taikant 40 muitinės procedūrą, nes iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ši prielaida tikrinama tik dėl šio importo, o ne dėl importo, vykdyto taikant 42 muitinės procedūrą.
- 564 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti apie tam tikras Sąjungos nuosavų išteklių sistemos ypatybes, konkrečiai kalbant, apie išteklius iš PVM.
- 565 Pagal šioje byloje taikomų sprendimų 2007/436 ir 2014/335 2 straipsnio 1 dalį Sąjungos nuosavi ištekliai, be tradicinių nuosavų išteklių, apima pajamas, gaunamas taikant vienodą tarifą suderintai PVM apmokestinimo vertei, nustatyta pagal Sąjungos taisykles.
- 566 Be to, iš Reglamento Nr. 1553/89 2 straipsnio 1 dalies matyti, kad nuosavų išteklių iš PVM bazė nustatoma pagal Direktyvos 2006/112 2 straipsnyje nurodytus apmokestinamuosius sandorius.
- 567 Atsižvelgiant į šio reglamento nuostatomis numatytus įvairius patikslinimus, jo 3 straipsnyje numatyta, kad išteklių iš PVM bazė apskaičiuojama visas grynas valstybės narės per metus iš PVM surinktas pajamas dalijant iš per tuos pat metus taikyto PVM tarifo arba iš svertinio vidutinio PVM tarifo, jeigu valstybėje narėje taikomas daugiau nei vienas PVM tarifas (2011 m. lapkričio 15 d. Sprendimas *Komisija / Vokietija*, C-539/09, EU:C:2011:733, 67 punktą).
- 568 Nuosavų išteklių sistema (kiek tai susiję su ištekliais iš PVM) siekiama valstybėms narėms nustatyti pareigą pateikti Komisijai dalį sumų, kurias jos gauna kaip šį mokestį, kaip nuosavų išteklius (šiuo klausimu žr. 2011 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Komisija / Vokietija*, C-539/09, EU:C:2011:733, 71 punktą).
- 569 Egzistuoja tiesioginis ryšys tarp pajamų iš PVM gavimo laikantis taikytinos Sąjungos teisės ir atitinkamų išteklių iš PVM įtraukimo į Sąjungos biudžetą, nes bet koks trūkumas renkant šias lėšas gali sumažinti išteklius (2011 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Komisija / Vokietija*, C-539/09, EU:C:2011:733, 72 punktą).

- 570 Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad valstybės narės turi užtikrinti veiksmingą visų nuosavų išteklių iš PVM surinkimą, todėl jos turi išieškoti sumas, kurios atitinka nuosavus išteklius ir dėl sukčiavimo nepateko į Sąjungos biudžetą (šiuo klausimu žr. 2017 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *M.A.S. ir M.B.*, C-42/17, EU:C:2017:936, 32 punktą).
- 571 Nagrinėjamu atveju, kiek tai susiję su pažeidimo laikotarpiu vykdytu importu pagal 40 muitinės procedūrą, šio sprendimo 550 punkte konstatuota, kad, Jungtinės Karalystės muitinei neatlikus patikrinimų, būtinų teisingai atitinkamų prekių muitinei vertei nustatyti, ir dėl to neužtikrinus, kad veiksmingai būtų surinkti visi mokėtini muitai, nebuvo veiksmingai surinkta ir visa PVM suma už šį importą, nes apmokestinimo PVM bazė už šį importą buvo nustatyta remiantis neteisingomis muitinėmis vertėmis, kurios buvo mažesnės už realią atitinkamų prekių vertę.
- 572 Vis dėlto, kaip generalinis advokatas taip pat nurodė savo išvados 344 punkte, Komisija teisiškai neįrodė, kad dėl to, jog Jungtinės Karalystės muitinė neužtikrino, kad būtų veiksmingai surinktas visas PVM už šį importą, buvo prarasta nuosavų išteklių iš šio mokesčio.
- 573 Kaip nurodyta šio sprendimo 567 punkte, Reglamento Nr. 1553/89 3 straipsnyje numatyta, kad išteklių iš PVM bazė apskaičiuojama visas grynasis pajamas iš šio mokesčio, valstybės narės surinktas per metus, padalijus iš tais metais taikomo mokesčio tarifo.
- 574 Net jei aptariamo importo pagal 40 muitinės procedūrą atveju importuotojai nesumokėjo visos PVM sumos, nes šio importo apmokestinamo bazė PVM tikslais buvo per maža, tai nebūtinai reiškia, kad tai turėjo įtakos grynosioms pajamoms iš PVM.
- 575 Taip yra todėl, kad tiek importuotojas, tiek kiti ūkio subjektai, dalyvaujantys toliau parduodant atitinkamas prekes, prieš išrašydami sąskaitą faktūrą galutiniam vartotojui gali susigrąžinti sumokėtą PVM. Todėl klausimas, ar grynosioms pajamoms iš PVM turi įtakos minėtas importas nuvertinant prekes, priklauso nuo galutiniam vartotojui nustatytos kainos.
- 576 Vien konstatavus atitinkamų prekių muitinės vertės nuvertinimą nebūtinai sumažėja apmokestinimo vertė, nuo kurios apskaičiuojami iš PVM gauti nuosavi ištekliai.
- 577 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, trečiajam pagrindui turi būti pritarta tiek, kiek jis susijęs su Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies d punkto ir 85–87 straipsnių pažeidimu, o likusi jo dalis turi būti atmesta.

4. Dėl ESS 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtinto lojalios bendradarbiavimo pareigos neįvykdymo

a) Šalių argumentai

- 578 Antrajame ieškinio reikalavime nurodydama prieštaravimą Komisija teigia, kad nepateikusi jai visos informacijos, būtinos prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumai nustatyti, ir (nors buvo prašoma) HMRC teisės tarnybos teisinio vertinimo turinio arba sprendimo, kuriuo remiantis buvo panaikintos nustatytos skolos muitinei, motyvų Jungtinė Karalystė neįvykdė jai pagal ESS 4 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 608/2014 2 straipsnio 2 dalį ir 3 dalies d punktą tenkančių įpareigojimų.

- 579 Šiuo klausimu Komisija pirmiausia priekaištauja, kad Jungtinė Karalystė atsisakė pateikti HMRC teisės tarnybos nuomonės kopiją arba bet kokią kitą informaciją apie teisinio vertinimo, kuriuo remiantis buvo panaikintos per *ODC Snake* nustatytos skolos muitinei, turinį, motyvuodama tuo, kad toks teisinis vertinimas yra konfidencialus ir jam taikoma advokato ir kliento bendravimo paslaptis.
- 580 Antra, Komisija teigia, kad Jungtinės Karalystės muitinė nepateikė informacijos, kurios jos tarnybos reikalavo tam, kad apskaičiuotų prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumą.
- 581 Jungtinė Karalystė atsikerta, kad, kaip jau nurodė per ikiteisminę procedūrą, pranešimuose *C 18 Snake* nustatytos skolos buvo panaikintos ne dėl kokios nors teisinės nuomonės, kuri neegzistuoja, bet dėl sprendimų, kuriuos priėmė nuo HMRC nepriklausoma tarnyba, atsakinga už muitinės patikrinimus ir skundus. Ši tarnyba panaikino šiuos pranešimus dėl šiuose sprendimuose, kurie buvo perduoti Komisijai, nurodytų priežasčių.
- 582 Be to, be šio teiginio, susijusio su tuo, kad Komisijai nebuvo pranešta apie šią neegzistuojančią teisinę nuomonę, ši institucija apskritai nebūtų galėjusi pateikti jokių kitų priekaištų Jungtinei Karalystei dėl lojalaus bendradarbiavimo pareigos, motyvuodama tuo, kad ši valstybė nepateikė minėtai institucijai visos informacijos, būtinos prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumai nustatyti.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 583 Pirmiausia reikia pažymėti, kad nors antrajame ieškinio reikalavime Komisija nurodo ne tik ESS 4 straipsnio 3 dalies, bet ir Reglamento Nr. 608/2014 2 straipsnio 2 dalies ir 3 dalies d punkto pažeidimą, ši institucija ieškiniu motyvuose nenurodė, kaip Jungtinė Karalystė nesilaikė pastarosios nuostatos, todėl šiame reikalavime nurodytas prieštaravimas turi būti nagrinėjamas tik atsižvelgiant į ESS 4 straipsnio 3 dalį.
- 584 Pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją iš ESS 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtinto lojalaus bendradarbiavimo principo matyti, kad valstybės narės turi imtis visų priemonių, galinčių užtikrinti Sąjungos teisės galiojimą ir veiksmingumą (šiuo klausimu žr. 2019 m. spalio 31 d. Sprendimo *Komisija / Jungtinė Karalystė, C-391/17*, EU:C:2019:919, 93 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 585 Be to, Teisingumo Teismas nusprendė, kad, atsižvelgiant į Komisijai pagal ESS 17 straipsnio 1 dalį patikėtą Sutarčių sergėtojos vaidmenį, ši institucija turi užtikrinti, kad valstybės narės tinkamai vykdytų įsipareigojimus Sąjungos nuosavų išteklių srityje (2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Čekijos Respublika / Komisija, C-575/18 P*, EU:C:2020:530, 65 punktą) ir kad pagal ESS 4 straipsnio 3 dalį valstybės narės turi padėti Komisijai atlikti šią užduotį (šiuo klausimu žr. 2002 m. kovo 7 d. Sprendimo *Komisija / Italija, C-10/00*, EU:C:2002:146, 88 punktą).
- 586 Be to, kai, kaip ir Komisijos priežiūros, ar valstybė narė gerai vykdo įsipareigojimus Sąjungos nuosavų išteklių srityje, atveju, ši institucija stipriai priklauso nuo atitinkamos valstybės narės pateikiamos informacijos, įprastomis sąlygomis ši privalo Komisijai pateikti pagrindžiančius ir kitus reikalingus dokumentus, kad ta institucija galėtų patikrinti, ar Sąjungos nuosavi ištekliai buvo tinkamai perduoti laikantis šių įsipareigojimų (šiuo klausimu žr. 2002 m. kovo 7 d. Sprendimo *Komisija / Italija, C-10/00*, EU:C:2002:146, 88 ir 91 punktus).

- 587 Šioje byloje Komisija teigia, kad Jungtinė Karalystė neįvykdė ESS 4 straipsnio 3 dalyje numatytos lojalios bendradarbiavimo pareigos, nes laiku nepateikė jai, pirma, visos informacijos apie pranešimuose *C 18 Snake* reikalaujamų skolų skaičiavimus, kurią Komisija ne kartą prašė pateikti ir kuri būtina prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumai apskaičiuoti, ir, antra, HMRC teisės tarnybos nuomonės arba sprendimų, kuriais panaikinti pranešimai *C 18 Snake*, motyvų.
- 588 Šiuo klausimu neginčijama, kad per visą ikiteisminę procedūrą Jungtinė Karalystė atsisakė pateikti dokumentą, kurį jos institucijos keletą kartų kvalifikavo kaip „teisinę nuomonę“, motyvuodama tuo, kad šis dokumentas saugomas profesinės paslapties.
- 589 Komisija paaiškina, kad paprašė pateikti šį dokumentą, nes galėjo suprasti, jog jame pateikta teisinių priežasčių, dėl kurių Jungtinė Karalystė panaikino pranešimus *C 18 Snake*, analizė.
- 590 Vis dėlto vėliau, ypač per 2018 m. balandžio mėn. patikrinimo operaciją 18-11-1 ir 2018 m. birželio 22 d. atsakyme į oficialų pranešimą, Jungtinė Karalystė teigė, kad tokios „teisinės nuomonės“ nebuvo ir kad pranešimų *C 18 Snake* panaikinimo priežastys buvo nurodytos sprendimuose dėl pranešimų panaikinimo, kuriuos priėmė nepriklausoma institucija, t. y. HMRC muitinės patikrinimų ir skundų tarnyba, per procedūras, susijusias su skundais dėl šių pranešimų. Jungtinės Karalystės teigimu, iš šių sprendimų matyti, kad minėti pranešimai buvo panaikinti iš esmės dėl to, kad atitinkamo importo atveju nebuvo galima pagrįsti jokie patenkinamo įvertinimo atsižvelgiant į naują metodą.
- 591 Komisija teigia, kad 6 kopijos iš 24 sprendimų panaikinti pranešimus *C 18 Snake*, gautos per patikrinimo operaciją 18-11-1, nepadėjo jai suprasti šių pranešimų panaikinimo priežasčių.
- 592 Triplike Jungtinė Karalystė pridūrė, kad buvo HMRC teisės tarnybos nuomonė, tačiau joje kalbama ne apie priežastis, dėl kurių ji panaikino pranešimus *C 18 Snake*, o tik apie likvidavimo procedūras, pradėtas dėl tam tikrų ūkio subjektų. Tačiau šią nuomonę saugo profesinė paslaptis.
- 593 Be to, reikėtų pažymėti, kad per ikiteisminę procedūrą Jungtinės Karalystės muitinė nurodė, kad pranešimų *C 18 Snake* pagrįstumas gali būti ginčijamas, nes šiuose pranešimuose PVK buvo naudojama atitinkamų prekių muitinei vertei nustatyti, ir kad pagal šiuos pranešimus, apie kuriuos pranešta atitinkamoms bendrovėms, buvo negalima tiesiogiai susieti reikalaujamų muitų su atitinkamomis atskiromis muitinės deklaracijomis.
- 594 Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos taip pat matyti, kad Komisija kelis kartus prašė Jungtinės Karalystės jai pateikti išsamius skaičiavimus, susijusius su skolomis, kurių reikalaujama pagal pranešimus *C 18 Snake*, nes tokie duomenys buvo būtini siekiant patikrinti, ar šios skolos tinkamai atspindi prarastus nuosavus išteklius, susijusius su atitinkamu importu, nurodytu šiuose pranešimuose.
- 595 Komisija paaiškina, kad neturėdama šių duomenų preziumavo, o Jungtinė Karalystė šiuo klausimu per ikiteisminę procedūrą to nepaneigė, kad pagal pranešimus *C 18 Snake* reikalaujami muitai buvo apskaičiuoti remiantis PMK, todėl buvo nustatyti akivaizdžiai per maži. Dėl to ieškinyje, kiek tai susiję su laikotarpiu nuo 2011 m. lapkričio mėn. iki 2014 m. lapkričio mėn., ji reikalavo sumų, atitinkančių prarastus tradicinius nuosavus išteklius, apskaičiuotus ne pagal šiuos pranešimus, bet pagal OLAF-JRC metodą, taip atsižvelgdama į visą importą mažesne nei PMK kaina ir prie jo priskirdama PVK prilygstančią vertę.

- 596 Ji nurodo, kad išsamius skolų, reikalaujamų pagal pranešimus *C 18 Snake*, skaičiavimus Jungtinė Karalystė galiausiai pateikė tripliko priede, o tai leido konstatuoti, kad atitinkamas importas buvo pervertintas remiantis ne PMK, o PVK, ir nustatyti tiesioginį reikalaujamų muitų ir atitinkamų individualių muitinės deklaracijų ryšį.
- 597 Paklausta Teisingumo Teismo, Jungtinė Karalystė paaiškino, kad jos institucijos neatsisakė Komisijai pateikti šių patikslintų skaičiavimų po 2017 m. lapkričio mėn. patikrinimo, tačiau negalėjo jų gauti tuo metu. Tie skaičiavimai buvo „iš naujo atrasti“ visai prieš pateikiant atsiliepimą į ieškinį 2019 m. birželio mėn. Vėliau reikėjo daug laiko ir išteklių, kad būtų galima išanalizuoti ir apdoroti labai didelius informacijos, gautos renkant duomenis, kiekius, todėl Jungtinė Karalystė negalėjo jos pateikti iki tripliko.
- 598 Atsižvelgiant į visas šias faktines aplinkybes ir į šio sprendimo 584–586 punktuose primintoje jurisprudencijoje įtvirtintus principus, reikia konstatuoti, kad Jungtinė Karalystė neįvykdė ESS 4 straipsnio 3 dalyje nustatytos lojalaus bendradarbiavimo pareigos, nes ši valstybė laiku nepateikė, pirma, visų su pranešimuose *C 18 Snake* nurodytomis skolomis susijusių skaičiavimų, kuriuos Komisija ne kartą prašė pateikti ir kurie buvo būtini prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumai apskaičiuoti, ir, antra, sprendimų, kuriais panaikinami pranešimai *C 18 Snake*, motyvų, kuriuos Komisija taip pat ne kartą prašė pateikti.
- 599 Nereikia priimti sprendimo dėl to, ar atsisakiusi pateikti HRMC teisinę nuomonę Jungtinė Karalystė pažeidė lojalaus bendradarbiavimo pareigą. Iš tiesų pakanka pažymėti, kad dėl to, jog antrojo ieškinio reikalavimo antroje dalyje vartojamas skiriamasis jungtukas „arba“, Jungtinė Karalystė bet kuriuo atveju neįvykdė šios pareigos, nes laiku nepateikė sprendimų, kuriais panaikinami pranešimai *C 18 Snake*, motyvų.
- 600 Taigi, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 599 punkte, reikia patenkinti antrajame ieškinio reikalavime pateiktą prieštaravimą, kiek jis susijęs su ESS 4 straipsnio 3 dalies pažeidimu.
- 601 Atsižvelgiant į visa, kas pasakyta, reikia pripažinti, kad:
- neįtraukusi į apskaitą teisingų muitų sumų ir nepateikusi teisingos tradicinių nuosavų išteklių sumos, susijusios su atitinkamu importu, Jungtinė Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Sprendimo 2014/335 2 ir 8 straipsnius, Sprendimo 2007/436 2 ir 8 straipsnius, Reglamento Nr. 609/2014 2, 6, 9, 10, 12 ir 13 straipsnius, Reglamento Nr. 1150/2000 2, 6, 9, 10, 11 ir 17 straipsnius, Sąjungos muitinės kodekso 105 straipsnio 3 dalį ir Bendrijos muitinės kodekso 220 straipsnio 1 dalį, nes pažeidė įsipareigojimus pagal SESV 325 straipsnį, Sąjungos muitinės kodekso 46 straipsnį, Bendrijos muitinės kodekso 13 straipsnį, Taikymo reglamento 248 straipsnio 1 dalį, Įgyvendinimo reglamento 244 straipsnį ir Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies d punktą bei 85–87 straipsnius,
  - nepateikusi Komisijai visos informacijos, būtinos prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumai nustatyti, ir sprendimų, kuriais panaikintos nustatytos skolos muitinei, motyvų Jungtinė Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal ESS 4 straipsnio 3 dalį.
- 602 Atmesti likusią ieškinio dalį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 603 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas, nebent Teisingumo Teismas nusprendžia, kad, be savo bylinėjimosi išlaidų, šalis padengia dalį kitos šalies bylinėjimosi išlaidų, jeigu tai pateisinama atsižvelgiant į nagrinėjamos bylos aplinkybes.
- 604 Kadangi Komisija prašė priteisti iš Jungtinės Karalystės bylinėjimosi išlaidas ir ši iš esmės pralaimėjo bylą, atsižvelgiant į šios bylos aplinkybes, Jungtinę Karalystę reikia įpareigoti padengti ne tik savo bylinėjimosi išlaidas, bet ir keturis penktadalius Komisijos bylinėjimosi išlaidų. Komisija padengs penktadalį savo bylinėjimosi išlaidų.
- 605 Pagal šio reglamento 140 straipsnio 1 dalį, pagal kurią įstojusios į bylą valstybės narės padengia savo bylinėjimosi išlaidas, Belgijos Karalystė, Estijos Respublika, Graikijos Respublika, Latvijos Respublika, Portugalijos Respublika ir Slovakijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Neįtraukusi į apskaitą teisingų muitų sumų ir nepateikusi teisingų tradicinių nuosavų išteklių ir išteklių iš PVM, susijusių su tam tikru Kinijos kilmės tekstilės prekių ir avalynės importu, sumų Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos sprendimo 2014/335/ES, Euratomas dėl Europos Sąjungos nuosavų išteklių sistemos 2 ir 8 straipsnius, 2007 m. birželio 7 d. Tarybos sprendimo 2007/436/EB, Euratomas dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos 2 ir 8 straipsnius, 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 dėl tradicinių, PVM ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių teikimo metodų ir tvarkos ir dėl priemonių, skirtų grynųjų pinigų poreikiui patenkinti, iš dalies pakeisto 2016 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) 2016/804, 2, 6, 9, 10, 12 ir 13 straipsnius, 2000 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000, įgyvendinančio Sprendimą 94/728/EB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos, 2, 6, 9, 10, 11 ir 17 straipsnius, 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, 105 straipsnio 3 dalį ir 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, iš dalies pakeisto 2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 648/2005, 220 straipsnio 1 dalį, nes pažeidė įsipareigojimus pagal SESV 325 straipsnį, Reglamento Nr. 952/2013 46 straipsnį, Reglamento Nr. 2913/92, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 648/2005, 13 straipsnį, 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas, iš dalies pakeisto 1994 m. gruodžio 19 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 3254/1994, 248 straipsnio 1 dalį, 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Reglamento Nr. 952/2013, nuostatų įgyvendinimo taisyklės, 244 straipsnį ir 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, iš dalies pakeistos 2009 m. birželio 25 d. Tarybos direktyva 2009/69/EB, 2 straipsnio 1 dalies d punktą ir 85–87 straipsnius,**

taip pat nepateikusi Europos Komisijai visos informacijos, būtinos prarastų tradicinių nuosavų išteklių sumai nustatyti, ir sprendimų, kuriais panaikintos nustatytos skolos muitinei, motyvų Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal ESS 4 straipsnio 3 dalį.

- 2. Atmesti likusią ieškinio dalį.**
- 3. Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia keturis penktadalius Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidų ir savo bylinėjimosi išlaidas.**
- 4. Europos Komisija padengia penktadalį savo bylinėjimosi išlaidų.**
- 5. Belgijos Karalystė, Estijos Respublika, Graikijos Respublika, Latvijos Respublika, Portugalijos Respublika ir Slovakijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.